

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்] [1989 ஏப்ரல் 1]

நடப்புக்கு அவ்வளவு முக்கியத்துவம். பிறகு 9.30-க்குக் கேட்டேன், ஆங்கிலத்தில். இப்போது கிளப்பினார்களே சற்று முன்பு, அதைச் சொன்னார்கள். ஆக எந்த அளவுக்குத் திட்டமிட்டு ஒரு கூட்டம் இதற்காகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் உணர்ந்த காரணத்தால் தான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதுமாத்திரமல்ல. டி.வி.யில் செய்தி சொல்லும்போது நீங்கள் அவைக் குறிப்பிலிருந்து எதை எதை எல்லாம் நீக்கினீர்களோ அவைகளை எல்லாம் கூட டி.வி. செய்தியிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது உரிமைப் பிரச்சினையின்பால் வரக் கூடிய ஒன்றாகும் என்பதை நினைவூட்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது குறித்துக் கவனித்து, உரிமை மீறல் பிரச்சினை குறித்துத் தொலைக்காட்சிக்கு எழுதித் தக்கவாறு என்னுடைய தீர்ப்பைப் பின்னர் அறிவிக்கிறேன்.

திரு. ஆர். சிங்காரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முதல்வர் அவர்கள் அன்று பேசுகிறபோது குறுக்கிட்டு.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒழுங்குப் பிரச்சினை என்பது இப்போது நடைபெறுகிற அலுவல் தொடர்பாக மட்டும்தான் வரலாம். (குறுக்கிட்டு)

(முற்பகல் 9-10)

3. வரவு-செலவுத் திட்டம், 1989-90—பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி

*திரு. ந. நஞ்சப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களால் அவையில் வைக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையினை கவனமாக ஊன்றிப் படித்தேன். இந்தியப் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் சார்பில் எங்களது கருத்தினைத் தெரிவிக்க விழைகிறேன்.

நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின்னால் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்று இந்த அறிக்கை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொருளாதார ரீதியில் பல்வேறு விமர்சனங்கள் இருப்பினும், மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருப்பினும் ஏழையெளிய மக்களுக்கு, அடித்தட்டில் இருக்கும் மக்களுக்கு பல திட்டங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதை நான் வரவேற்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. ந. நஞ்சப்பன்]

பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை, மகளிர் கல்வி வளர்ச்சி, கர்ப்பிணிப் பெண்கள் உதவித் திட்டம், புத்தாண்டு, பொங்கல், தீபாவளிக்கு அரிசி, உடை வழங்கும் திட்டம், முதியோர் உதவித் தொகை உயர்வு, உடல் ஊனமுற்றோர், கைம் பெண்கள், ஆதரவற்ற மகளிர் ஆகியோருக்கு உதவித் திட்டம், குடும்பத் தலைவரை இழக்கும் ஏழைக் குடும்பங்களுக்கு உதவும் திட்டம், விபத்திற்குள்ளாவோர், பல்வேறு தொழிலாளர் குடும்பத் திட்டம் போன்றவை ஏழையெளிய மக்களுக்கான திட்டங்கள், அவர்களின் வாழ்க்கைப் போராட்டத் திற்கு ஆறுதல் அளிக்கும் திட்டங்கள் என்ற முறையில் அவற்றை நான் வரவேற்கிறேன்.

ஆயினும் தற்போதுள்ள இந்த அரசும் கூட கவர்ச்சித் திட்டங்கள் பலவற்றை அறிவித்துள்ளது. கவர்ச்சித் திட்டங்கள் மட்டுமே வறுமையின் கோரப்படியில் சிக்கித் தவிக்கும் மக்களின் நல்வாழ்விற்கு வழிவகுத்துவிடாது. அனைத்து மக்களுக்கும் வேலைக்கு வழி செய்தால், உற்பத்தியில் அவர்களை ஈடுபடுத்தினால் அனைத்து மக்களின் வாழ்க்கையும் வளம்படும். வாழ்க்கைக்கான உத்தரவாதம் ஏற்படுகின்ற விதத்திலே திட்டங்கள் அமையவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆக கவர்ச்சித் திட்டங்கள் வாழ்க்கையிலே சிக்கித் தவிக்கின்ற மக்களுக்கு முழுமையான நிவாரணம் தந்துவிடாது என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு)

பின்தங்கிய மாவட்டங்கள் குறித்து இந்த அறிக்கையிலே ஏதும் கானோம். அனைத்து மாவட்டங்களிலும் இருந்து வந்து பலபேர்கள் பேசும்போது அவர்வர்களின் மாவட்டம் பின்தங்கிய மாவட்டம் என்று கூறுகின்றார்கள். ஆயினும் கூட மத்திய, மாநில அரசுகள் அறிவித்த பின்தங்கிய மாவட்டங்கள் என்று ஒத்துக் கொண்ட தர்மபுரி, இராமநாதபுரம் போன்ற மாவட்டங்களில் உள்ள மக்களின் அடிப்படைப் பிரச்சினைகளில்கூட இன்னும் தீர்வு காண முடியவில்லை. சாலைப் பிரச்சினை, குடிநீர்ப் பிரச்சினை, கல்வித் திட்டம் என்று இத்தகைய பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு இன்னும் நாம் திட்டமிடவேண்டியிருக்கிறது. வளர்ச்சியின்றி இருக்கின்ற தர்மபுரி, இராமநாதபுரம் போன்ற மாவட்டங்களுக்கு...

திரு. ஆர். சிங்காரம் : எனக்கு அனுமதி கிடைக்காததால் வெளிநடப்புச் செய்கிறேன்.

(உறுப்பினர் வெளிநடப்புச் செய்தார்).

திரு. ந. நஞ்சப்பன் : மருத்துவத் துறை, கல்வித் துறை, தொழில்துறை, வேளாண்மைத்துறை, பாசனம், போன்ற துறைகளில் தனியாக திட்டம் இடவேண்டும். அதற்கான நிதி ஒதுக்கம் செய்தாகவேண்டும். இன்னும் சொல்லப்போனால் மத்திய

[திரு. ந. நஞ்சப்பன்]

[1989 ஏப்ரல் 1]

அரசே தத்து எடுத்துக்கொண்டு செய்வதற்கான வழிவகைகளை மாநில அரசும் பரிந்துரைக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேளாண்மைத் துறைக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை 25 கோடி ரூபாய் என்றிருக்கிறது. அது யானைப் பசிக்கு சோளப் பொரி என்பதுபோல இருக்கிறது. விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணவேண்டும். அவர்களுக்கு உரிய விலையும் கிடைப்பதாக இல்லை. ஆகவே, விற்பனையையும், கொள்முதலையும் அரசு ஏற்றுக்கொண்டு நடத்துகின்ற விதத்திலே அமைய வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வேளாண்மைப் பணிகளுக்கு என்று அதிகமான நிதி ஒதுக்கீடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும், நிலம் அற்றோர்களுக்கும், வீடு அற்றோர்களுக்கும் கூட திட்டம் எதுவும் அறிவிக்கப்படவில்லை. வாழ்க்கையில் நவிவுற்ற பிரிவினைக்கு அளிக்கப்பட்ட கடனும் பெரும் பிரச்சினையாக இருக்கின்றது. அதற்கான தீர்வைக்கூட இப்போது அறிவிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் இன்றைக்கும் அறிவிக்கவில்லை. கடன் நிவாரணத்தில் கூட தவணை தவறியவர்களுக்கு மட்டுமே கடன் நிவாரணம் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இயற்கைச் சீற்றத்தால், புயலால், வெள்ளத்தால், வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுடைய, விவசாயிகளுடைய கடன்களையும் ரத்துச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வறட்சி நிவாரணத்திற்கு மத்திய அரசிடம் 25 கோடி ரூபாய் மட்டும் கோரப்படுகிறது. ஆனால் இன்றைக்கு தமிழகம் கடுமையான வறட்சியிலே சிக்கித் தவிக்கின்ற நேரத்தில் 25 கோடி ரூபாய் என்பதற்குப் பதிலாக ரூ. 200 கோடி கோரவேண்டுமென்று மாநில அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் இன்றைக்கும்கூட கால்நடைகள் சாகும் நிலையில் இருக்கின்றன. சென்ற ஆண்டே கடுமையான பாதிப்பு ஏற்பட்டது. அதற்கு முந்தைய ஆண்டுகூட எங்கள் தொகுதியில் மட்டும் 1,500-க்கு மேற்பட்ட கால்நடைகள் தீவனம் இன்றி செத்துப்போயின. தற்போது குடிநீர் குழாய்க் கிணறுகள், ஒன்றியத்திற்கு 7, 8 என்று தான் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இவைகளையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது அதிக நிதி ஒதுக்கி வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை துரிதமாகச் செய்யவேண்டும். போர்க்கால நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு எங்களது மாவட்டத்தில் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ந. நஞ்சப்பன்]

தர்மபுரி மாவட்டத்தை வறட்சி மாவட்டமாகப் பிரகடனப் படுத்தவேண்டும் என்று மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத்தில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வறட்சி நிவாரணம் செய்வதுபோல் வருமுன் காக்கும் திட்டங்களாக வறட்சி தடுப்புத் திட்டங்களையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். இருக்கின்ற ஏரிகளையும், குளங்களையும் ஆழப்படுத்தி நீர்த்தேக்கங்களாக மாற்றுகின்ற திட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று அரசை நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தர்மபுரி மாவட்டத்தில் முந்தைய அரசால் பல அணைகள் கட்டுவதாக அறிவிக்கப்பட்டு கட்டப்படாமல் இருக்கின்றன. தொட்டல் அணை, கோட்டப்பட்டி கல்லூறு அணை, பெண்ணாகரம் மத்தளப்பள்ளம் அணை, அட்டப்பள்ளம் அணை போன்றவற்றை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வானம் பார்த்த பூமியாக தர்மபுரி மாவட்டம் இருப்பதால் அங்கு சமுதாயக் கிணறுகளையும் குழாய்க் கிணறுகளையும் அமைத்துத் தர வேண்டும். அதுபோல அங்குள்ள ஏரிகளையும், குளங்களையும் ஆழப்படுத்த வேண்டும். தமிழகம் முழுவதும் இப்படிப்பட்ட ஏரிகளும், குளங்களும் 40 ஆயிரம் இருக்கின்றன. அவைகளையும் ஆழப்படுத்த வேண்டும். அதுபோல ஐரோப்பிய பொருளாதார அமைப்பு அளிக்கின்ற உதவித் திட்டத்தில் தர்மபுரி மாவட்டத்தையும் இவ்வாண்டில் சேர்க்க வேண்டும்.

அடுத்து, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் தற்போது தேசிய முன்னணியுடன் உறவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழக எல்லையைத் தாண்டி, தென்னகத்தையும் கடந்து, வடபுலத்தில் அரியானா வரை உறவு பரந்துள்ளமை கண்டு மகிழ்ச்சி. இந்த நேரத்தில் இதை நான் குறிப்பிடக் காரணம், தமிழகத்தில் இருக்கின்ற நதி நீர்ப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு தெலுங்கு-கங்கை திட்டத்திற்கு ஏற்கெனவே ஒப்புக் கொண்டதற்கு மேலாக, கூடுதலாக பணம் தரவேண்டுமென்று ஆந்திர அரசு கூறுகிறது. மரியாதைக்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கெனவே ஒத்துக்கொண்ட பணத்தை மட்டும் செலுத்தும் வகையில் இசைவினை அந்த அரசிடம் இருந்து பெற வேண்டும்.

அடுத்து காவிரி நீர்ப் பிரச்சினைக்கு உடனடியாகத் தீர்வு காண ஆவன செய்ய வேண்டும். அதுபோலவே நாட்டு மக்களின் ஒட்டுமொத்த நலனைக் கருதி கங்கை-காவிரி இணைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று மத்திய அரசை இம்மாநில அரசு வற்புறுத்த வேண்டும். கங்கை-காவிரி இணைப்பு ஒன்றின் மூலம்தான் நாட்டு மக்களுக்கு இருக்கிற தண்ணீர்ப் பிரச்சினைக்கு, பாசனப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண முடியும். ஆகவே, இந்த அரசு கங்கை-காவிரி இணைப்பு சம்பந்தமாக மத்திய அரசை வலியுறுத்த வேண்டும்.

[திரு. ந. நஞ்சப்பன்]

[1989 ஏப்ரல் 1]

கங்கை-காவிரி இணைப்பை ஏற்படுத்த காலதாமதம் ஆகலாம். ஆயினும் கோதாவரி-காவிரி இணைப்பு சாத்தியமானதே. இன்றைக்கு கோதாவரியிலுள்ள நீரில் 80 சதவிகிதம் கடலில் வீணாகச் செல்கிறது. இந்த இணைப்புக்கு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டும். அதற்கு நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் தென் மாநிலங்களிலுள்ள 4 முதல்வர் களையும் நட்பு முறையில் அழைத்துப் பேசி முடிவெடுத்து நாட்டுக்கே வழிகாட்டும் முன் உதாரணமாக இதனைச் செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வன வளத்தைப் பற்றியும், ஸ்வீடன் நாட்டு உதவி பற்றியும் இந்த வர்வு-செலவுத் திட்டத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதுபோல இன்றைக்கு சமூக நலக் காடுகள் என்ற பெயரில் நிறைய நிதி அதற்காக ஒதுக்கப்படுகிறது. இது அவசியம் தேவையான திட்டம்தான். ஆனால் அமுலாக்குவதில் பெரும் கோளாறுகள் இருக்கின்றன. இயற்கை வளத்தை அழித்து, சமூக நலக் காடுகள் என்ற பெயரில் அதனை உருவாக்கி விவசாயிகளின் நல்ல சாகுபடி நிலங்களில் முள்செடி நடுகிறார்கள். அதற்குப் பதிலாக ஏற்கெனவே அழிக்கப்பட்டுள்ள அந்த வனப் பகுதியிலே மீண்டும் வன வளத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கால்நடை வளர்ப்புக்குப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருக்கின்ற கால்நடைகளைப் பாதுகாப்பதே கேள்விக் குறியாக இருக்கிறது. எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் நோய்த் தாக்குதலால் ஏராளமான கால்நடைகள் மாண்டு போகின்றன. அதுபோல நமது நாட்டு ஆடுகள், 15 கிலோ முதல் 20 கிலோ வரை எடை கொண்டதாயிருக்கின்றன. 40 கிலோவாக உயர்த்த வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டதில் எனக்கும் கருத்து உடன்பாடு உண்டு. கால்நடை மருத்துவமனைகளுக்கு மருந்திற்கென்று 20 ஆயிரம் ரூபாய் வீதம் ஒதுக்குகிறார்கள். அதை 30 ஆயிரம் ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுபோல ஒன்றியங்களைப் பொறுத்தவரையில் கால்நடை மருத்துவர் இருக்கிறார், கால்நடை விரிவாக்கப் பணியாளர் இருக்கிறார். ஆனால் அங்கே தேவையான மருந்துகள் இருப்பதில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு வழிவகை செய்வதுடன் இருக்கின்ற கால்நடைகளைப் பாதுகாக்க அரசு திட்டமிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுபோல தீவன மேம்பாட்டுத் திட்டத்தில் தர்மபுரி மாவட்டத்தையும் இணைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மீன் வளத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஆழ் கடலில் மீன் பிடிக்க பெரும் முதலாளிகளுக்கு அனுமதி வழங்கப்படுகிறது. அவர்கள் லைசென்ஸ் பெற்றவுடன் கப்பலில் போய் மீன் பிடிக்கிறார்கள். மேலும் ஜப்பான், தைவான் போன்ற

1989 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ந. நஞ்சப்பன்]

நாடுகளிலிருந்து நம்முடைய கடல் பகுதிக்கு வந்து கடல்மீனைக் கொள்ளையடித்துச் சென்று விடுகிறார்கள். இதனால் தமிழ் நாட்டிலுள்ளவர்கள், கட்டுமரத்தில் சென்று மீன் பிடிப்பவர்கள் விசைப்படகில் சென்று மீன் பிடிப்பவர்களுடைய வாழ்வு வளம் பெற முடியவில்லை. மேலும் இவர்கள் எல்லாம் கப்பலில் சென்று மீன் பிடிப்பவர்களுடன் போட்டியிட முடியாது. ஆகவே, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் மீன் பிடிக்கப்பல் வாங்க இந்த ஏழையெளிய மீனவர்களுக்கு நன்மை செய்வதற்காக மத்திய அரசு கடனுதவி செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அரசு வலியுறுத்த வேண்டுமென்று இச்சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பட்டு வளர்ப்பு, தர்மபுரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இது சம்பந்தப்பட்ட திட்டத்திற்கு முன்னுரிமை கொடுப்பதுடன் கொள்முதலையும் அரசே செய்ய வேண்டும்.

அரசு ஊழியர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு இணையாக ஊதியம் மே மாத இறுதிக்குள் அறிவிக்கப்படும் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதை நான் மனமாற வரவேற்கிறேன்.

(முற்பகல் 9-20)

நிதிநிலை அறிக்கையில் கேந்திரமான தொழில் வளர்ச்சிக்குத் திட்டம் எதுவும் அறிவிக்கப்படவில்லை. தொழில் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில் பெண்ணாகரம் ஒரு பின்தங்கிய பகுதி. அந்தப் பகுதியிலிருந்து 800 பேர் வெளி மாநிலங்களில் கொத்தடிமைகளாக இருந்து தற்போது மீட்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே தொழில் வளர்ச்சியை அதிகப்படுத்த சிப்காட் ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும். மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத்திலும் அங்கே ஒரு சிப்காட் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று இச்சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கனிம நிறுவனத்தைப் பொறுத்தவரையில் அனுமதியில்லாமல் ஏராளமாக வெட்டி எடுக்கப்படுகிறது. அதன் மூலம் வருகின்ற தொகையினை ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு வழங்குவதில்லை. இதற்காக தர்மபுரி மாவட்டத்திற்குப் பல கோடி ரூபாய் பங்குத் தொகை வர வேண்டியிருக்கிறது. அதை அரசு பரிசீலித்து வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்வித் துறையிலேகூட சில பகுதிகளுக்கு விதிவிலக்கு அளித்து, பின்தங்கிய பகுதிகளுக்குச் சலுகை அளிக்க வேண்டும். ஒன்றியத்திலே, வட்டத் தலைநகரில் மகளிர் மேல்நிலைப் பள்ளி இல்லை. எனவே பெண்ணாகரத்தில் ஓர் மகளிர் மேல்நிலைப் பள்ளியையும், ஏரியூர், டண்டள்ளி, இண்டூர், பேரும்பாலை, பி. அக்ரஹாரம் ஆகிய இடங்களில்

[திரு. ந. நஞ்சப்பன்]

[1989 ஏப்ரல் 1]

மேல்நிலைப் பள்ளிகளையும் அமைப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது மிகவும் பின் தங்கிய பகுதி என்பதால், 9 சதவிகிதம் பெண்கள்தான் படித்துள்ளார்கள் என்பதைக் கவனத்தில் கொண்டு, தர்மபுரியில் ஒரு பெண்கள் கல்லூரி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பெண்ணாகரம் ஒரு தாலுக்கா மையமாக இருந்தாலும், அங்கே அரசு மருத்துவமனை இல்லை. அங்கே அரசு மருத்துவமனை துவங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து ஒகேனக்கல் குடிநீர்த் திட்டத்திற்கு நூறு கோடி ரூபாய் ஆகுமென அறிவிக்கப்பட்டது. அது தீர்வு காணப்படாமல் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றாமல், தர்மபுரி மாவட்ட குடிநீர்ப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண முடியாது. அதை அரசு பரிசீலித்து, நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சத்துணவுத் திட்டம் ஒழுங்காக நடைபெறுகிறதா என்று கவனித்து, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு உள்ளாட்சிமன்றங்கள் அறிவிக்குமென்று அறிக்கையில் கூறுவதற்கு மாறாக அதை ஒன்றியத்திடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆதி திராவிட பழங்குடி மக்களுக்கு கான்கிரீட் வீடு கட்டுகின்ற திட்டத்தை வரவேற்கிறேன். அவர்கள் தொழில் துறையிலே வளர்ச்சி அடைய, பொருளாதார ரீதியில் மேம்பாடு அடைய வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கூறிக் கொள்கிறேன். மிகவும் பிற்பட்ட மக்கள், சீர் மரபினர் ஆகியோர் கூட பழங்குடி மக்களைப்போல, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைப்போல வளர்ச்சியின்றி நலிவுற்ற மக்களாக கிராமப் புறங்களில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் அத்தகைய திட்டத்தை வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மத்திய-மாநில அரசுகளின் உறவைப் பொறுத்தவரையில் அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்பதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் வலிமை மிக்க இந்தியாவில்தான் வளம் மிக்க தமிழ்நாட்டைப் படைக்க முடியுமென்பதால், வலிமையான மத்திய அரசு இருக்க வேண்டும். வளமான தமிழகம் இருக்க வேண்டுமென்பதால் தமிழக அரசு அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

மதுவிலக்கைப் பொறுத்தவரையில் உயர்ரக மது உற்பத்தி, விநியோகம் இரண்டையும் அரசே ஏற்று நடத்த வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்து, நன்றி கூறி, முடிக்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 1]

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1989-90ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களை வெளியிடுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்ததற்காக நன்றி சொல்கிறேன். சுமார் 325 கோடி ரூபாய் பற்றாக் குறையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பிப்பதாக முதலமைச்சரவர்கள் இந்த அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தை நம்பி, பல்வேறு திட்டங்களையும், நிதிநிலை அறிக்கையில் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் யாரையும் நம்பி இந்தத் திட்டங்களை அரசு செயல்படுத்த முடியாது. சமீபத்தில் நாம் தேர்தலைச் சந்தித்துவிட்டு, இங்கே வந்து அமர்ந்திருக்கிறோம். தேர்தல் நேரத்தில் யாரையாவது நம்பி, இவர்கார் கொடுப்பார், இவர் போஸ்டர் அடித்துக் கொடுப்பார் என்று காத்துக் கொண்டிருந்து, ஒருவேளை வராமல் போய் விட்டால் என்ன நிலைமை ஆகுமோ அதே நிலைமைதான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கைக்கும் ஆகுமென்பதை நான் முதலில் முதலமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசாங்கம் தேர்தல் முடிந்தவுடனே 80,000 டன் அரிசியை 40,000 டன்னாகக் குறைத்தது. ஆளுநர் ஆட்சியிலே பற்றாக்குறைக்காக ஆளுநர் பல்வேறு முறை மத்திய அரசாங்கத்தை அணுகியும் அந்த ஆட்சியிலேயே நிதி உதவி கிடைக்கவில்லை. ஆகவே 325 கோடி ரூபாய் பற்றாக் குறையை நீங்களாக இங்கேயே லோக்கல் ரிசோர்சஸ் மூலமாக சரி செய்வதைவிட்டு, மத்திய அரசாங்கத்திடம் வாங்கிக் கொண்டு வந்து திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியுமென்று நம்பினால் உண்மையிலேயே மக்கள் ஏமாந்து போவார்கள் என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஒருவேளை இதே நிதிநிலை அறிக்கை 350 கோடி ரூபாய்க்கு பற்றாக் குறையாக பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு இருக்குமானால், பாராளுமன்ற அதிகாரத்திற்குட்பட்டு சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்குமானால்—பொருளாதாரம் படித்தவர்களுக்குத் தெரியும்—ரிசர்வ் வங்கிக்கு 'அட் ஹாக் டிரஷரி பில்' அனுப்பி, 400 கோடி ரூபாய்க்கு நோட்டு அடித்து அனுப்புங்கள் என்று சொன்னால், அடித்து அனுப்புவார்கள். இங்கே நீங்கள் போய் கேட்க முடியாது அதற்கு அதிகாரம் கிடையாது. ஆகவே இது நோட்டு அடிக்கக் கூடிய ஒரு அரசாங்கமாக இல்லாத நிலையில்—நேரடியாகப் பற்றாக்குறையைச் சமாளிக்க வேண்டிய நிலையில், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசை நம்பி இங்கே பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் இதிலே நம்பிக்கை கிடையாது. அங்கே இருந்து நிதி வரும் என்ற நம்பிக்கை எனக்குக் கிடையாது ஆகவே, தேர்தல் வாக்குறுதிகளை—வெளியிட்ட வாக்குறுதிகளை—நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று ஆசையோடு சொல்லி இருக்கிறீர்கள்.

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

[1989 ஏப்ரல் 1]

தேர்தல் நேரத்திலே எல்லாக் கட்சிகளும் வாக்குறுதிகளை அள்ளி அள்ளி வீசுகின்றன. ஒரு கட்சி சொன்னது—மின்சாரம் இலவசம், பஸ்ஸில் பயணம் இலவசம் இப்படி ஒவ்வொரு கட்சியும் ஒவ்வொரு வாக்குறுதியைக் கொடுத்தது. ஒரு கட்சி சொன்னது ஒரு கிலோ அரிசி ஒரு ரூபாய். இன்னொரு கட்சி சொன்னது—ஒரு கிலோ அரிசி 1 $\frac{3}{4}$ ரூபாய். இப்படியெல்லாம் நாட்டு மக்களிடம் ஆசை வார்த்தைகளை—வாக்குறுதிகள் என்ற பெயரில்—அள்ளி அள்ளி வீசிய பிறகுதான் இங்கே சில பேர் வர முடிந்தது. மக்கள் அதை நம்பினார்கள். ஒரு ஓட்டு போட்டுப் பார்ப்போம்—இலவசமாக—மின்சாரம் கிடைக்கும். ஒரு ஓட்டு போட்டுப் பார்ப்போம்—பஸ்ஸில் இலவசமாகப் போகலாம். ஒரு ஓட்டு போட்டுப் பார்ப்போம்—ஓட்டுகிற ஆட்டோ சொந்தமாகிவிடும். இப்படி நம்பிக்கை காரணமாக எல்லோரும் ஓட்டு போட்டார்கள். நம்முடைய நாட்டு பாமர மக்கள் அந்த வாக்குறுதிகளையெல்லாம் நம்பி விடுகிறார்கள். தனி மனிதனை ஏமாற்றினால் அதற்கு மோசடி வழக்கு. ஆனால் ஓட்டு மொத்தமாக வாக்குறுதிகளை அள்ளி அள்ளி வீசிவிட்டு மக்களை ஏமாற்றிவிட்டு வந்தால் அதற்கு வழக்கே கிடையாது. நம் சட்டத்தின் அடிப்படை அப்படி. தனி மனிதனை ஏமாற்றினால் வழக்கு உண்டு. ஓட்டு மொத்தமாக மக்களை ஏமாற்றினால் வழக்கு கிடையாது. நம்மாலே இதைச் செய்ய முடியாது என்று தெரிந்து கொண்டு எப்படி இப்படிப்பட்ட வாக்குறுதிகளைச் சொல்லலாம்? பொருளாதார அடிப்படை தெரியாமல் எப்படிப் பேசலாம்? பொருளாதார அடிப்படை தெரியாமல் எப்படி வாக்குறுதிகளை அள்ளி அள்ளி வீசலாம். பொருளாதார அரிச்சுவடியே தெரியாதவர்கள் மக்களை இப்படி ஏமாற்றத் துணிகிறார்களே, அதையெல்லாம் இதைப் போன்ற மன்றங்களிலாவது விவாதிக்க வேண்டாமா? தேர்தல்கள் முடிந்த உடனே அந்தந்தக் கட்சிகளின் தேர்தல் அறிக்கையை இங்கே ஒருநாள் விவாதிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் அதுபோன்ற கட்சிகளுக்கு வெளியே இனிமேலாவது வரவேற்பு இருக்காது.

பொருளாதார நிபுணர்களாவது ஒவ்வொரு கட்சியினுடைய தேர்தல் அறிக்கையையும் வாங்கிப் படித்து, விமர்சனம் எழுத வேண்டும். பத்திரிகைகளாவது எழுத வேண்டும். எத்தனையோ பத்திரிகைகள் எதையெதையோபற்றி விமர்சனங்கள் எழுதுகின்றன. ஆனால் தேர்தல் வாக்குறுதிகளைப் பற்றி நம் பத்திரிகைகள் விமர்சனம் எழுதுவதில்லை. காரணம் அவர்களும் ஒரு கட்சியைச் சார்ந்து அவர்களை வரவேற்கக்கூடிய நிலையில் தேர்தல் நேரத்திலிருந்தே செயல்படுகிறார்கள். ஆகவேதான் எழுதுவதில்லை.

எனவேதான், இங்கே கணக்கைச் சொல்லும்போது 1988-89ஆம் ஆண்டில் 175.4 கோடி க்ளோசிங் டெபிசிட் ஆக இருக்கிறது என்றும் 1989-90ஆம் ஆண்டின்

1989 ஏப்ரல் 1]

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

க்ளோசிங் டெபிசிட்—ஆக மொத்தம் 325 கோடி என்று கணக்கிடப்பட்டு—அடிஷனல் ரெவின்யூ எது எது கிடைக்கும் என்று நம்பிக்கையோடு சொல்லி இருக்கிறீர்கள். Central assistance from borrowings—Rs. 34.9 crores, New Taxation—Rs. 50 crores ஆக ரூ. 84 கோடி வந்து விடலாம் என்று சொல்லி இருக்கிறீர்கள். எப்படி நீங்கள் வரி வசூலித்து இதைச் சரிக்கட்டப் போகிறீர்கள்? நிர்வாக இயந்திரத்தை முடுக்கிவிட்டால்தான் அதைச் செய்ய முடியும் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பற்றாக்குறையை விற்பனை வரி விதிப்பின் மூலமாகச் சரிக் கட்டலாம் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம் நாட்டில்—சட்டத்தின்படி, வரியை விதிப்பதும், வரியை வசூலிப்பதும் ஒரு அரசாங்கத்தின் பணி. இந்த அரசாங்கப் பணியைக் குறித்து டபிள்யூ.பி.என். 1505 முதல் 1511 வரையான ரிட் மனுவில் வெளிமாநில லாட்டரி ஏஜெண்டுகள் வழக்குத் தொடர்ந்தார்கள். அதில் இடப்பட்டிருக்கின்ற உத்தரவு இப்படி. ஆங்கிலத்தில் இருப்பதை அப்படியே படித்து விடுகிறேன் :

Restraining the Respondents, their agents, subordinates and their men from demanding, interfering, levying or collecting the sales-tax in respect of all sales made by the Petitioners in each of the Petitions. அதாவது, வரியைக் கேட்கக் கூடாது, வரியை விதிக்கக் கூடாது. ஒன்றுமே செய்யக் கூடாது. 1959-ம் ஆண்டு விற்பனை வரிச் சட்டத்தையே இந்த உத்தரவின் மூலமாக முடக்கியிருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 9-30)

சில நேரங்களில் 1984-ம் ஆண்டு போடப்பட்ட ஜி.ஓ.வை செலஞ்ஜ் பண்ணி, இப்போது ரிட் மனுக்கள் ஏற்கப்பட்டு, தடை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, வரி விதிக்கப்படவில்லை: வரி வசூலிக்கப்படவில்லை. இப்படி ஒருமுறை, பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் பேரவைத் தலைவராக இருந்தபோது நம்முடைய அரசாங்கத்திலுள்ள அத்தனை இலாக்காக்களுக்கும் கடிதம் எழுதி, நீதிமன்றத் தடையினால் எவ்வளவு ரூபாய் அரசாங்கத்திற்கு வரவேண்டிய பணம் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று கேட்டு, அதற்கு நான்கு அல்லது ஐந்து இலாக்காக்களிடமிருந்து பதில்கள் வந்தன, பல கோடி ரூபாய் என்று. அந்த விபரங்கள் அங்கே இருக்குமென்று எண்ணுகிறேன்; பேரவைச் செயலகத்தில் இருக்கும். நம்முடைய பற்றாக்குறையைச் சரிக்கட்டுவதற்கு நாம் வரி விதித்தாலே போதும். அரசாங்கத்திற்கு வரவேண்டிய வரி இப்படி முடக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்] [1989 ஏப்ரல் 1]

நேரடியாக அரசாங்க வக்கீல்களை அணுகி, அது மூன்று அல்லது நான்கு ஆண்டுக் காலமாக நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது, அதை உடனே நீக்குவதற்கு ஏன் முயற்சி எடுக்கக் கூடாது என்று நீங்கள் கேட்டு, பற்றாக்குறையைச் சமாளிப்பதற்கு வழிவகை செய்யலாம் என்பதையும் இங்கே நான் ஆலோசனையாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று, இங்கே இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் பேசுவது சாலச் சிறந்தது என்று கருதுகிறேன். குதிரைப் பந்தய சட்டம் 1974ஆம் ஆண்டு இங்கே போட்டு, குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழித்தார்கள். அதை எதிர்த்து சென்னை உயர்நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றார்கள். சென்னை உயர்நீதிமன்றம் அந்தச் சட்டம் செல்லும் என்று தீர்ப்பு அளித்தது. அதற்குப் பிறகு உச்சநீதிமன்றத்தில் அந்த வழக்கு நிலுவையில் இருக்கும்போது, உச்சநீதிமன்றம் ஒரு கமிட்டியை நியமித்தது, கமிட்டி எதற்குத் தெரியுமா? குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிக்கலாமா என்று பரிந்துரை செய்வதற்கு ஒரு கமிட்டி அமைத்திருக்கிறார்கள். இங்கே சட்டமன்றத்தில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்—Legislative intent என்று சொல்வார்கள். In the interpretation of statutes, Legislative intent. அதாவது intention of the Legislature என்ன? சட்டமன்றத்தின் நோக்கம் என்ன? குதிரைப் பந்தயம் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். நாம் அதை ஒழித்த பிறகு, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எம்.எல்.ஏ.க்கள் வாக்களித்து அதை நிறைவேற்றிய பிறகு, இங்கே சென்னை உயர்நீதி மன்றம் செல்லும் என்று சொன்ன பிறகு, உச்சநீதிமன்றத்திலிருந்து இதை ஒழிக்கலாமா என்று பரிந்துரை செய்ய ஒரு கமிட்டியை நியமித்து இருக்கிறார்கள். இதற்குப் பதில்—நீங்களும் சொன்னால் தவிர்க்க வழியைச் சொல்வார்கள்; நான் சொன்னால் உடனே சொல்லி விடுவார்கள்—நீதிமன்றத்திற்கும், சட்டமன்றத்திற்கும் சர்ச்சை வந்து விட்டது என்று. 1983-ம் ஆண்டு அன்றைக்கு உச்சநீதிமன்றத்தில் தலைமை நீதிபதியாக இருந்த சந்திரகுட் இதுபோன்ற நிலைகளுக்குப் பதில் கூறியிருக்கிறார். அதாவது ஒரு தீர்ப்பு—கொலையாளியை, குற்றவாளியை கயிறால் தொங்க விடவேண்டுமா, இல்லாவிட்டால் வேறு வழியில் கொல்ல வேண்டுமா என்று வழக்கு. 1983-ல் Deena vs. Union of India அதில் உச்சநீதிமன்றத்தில் தலைமை நீதிபதி என்ன சொல்கிறார் தெரியுமா? இது உங்களுக்குப் பொருந்தும் This Court is not the third Chamber of Legislature. And it has no extra-territorial ambitions. Its primary function is only to interpret the law. அதாவது உச்சநீதிமன்றம் ஒரு மூன்றாவது சட்டமன்றமல்ல. ஆகவே, இதுபோன்ற கருத்துக்களை நம்முடைய அரசாங்க அதிகாரிகள், சட்ட அதிகாரிகள் உச்சநீதிமன்றத்திற்கு எடுத்துச் சொல்வது கிடையாது. நான்கூட அன்றைக்கு உள்துறைச் செயலாளராக இருந்தவர்களிடம் கேட்டேன், இதை ஏன்

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

நீங்கள் சொல்லவில்லை என்று. அங்கே போய் இதைச் சொன்னால் வேறு ஏதாவது ஒரு வழக்கில் வேறுவிதமாக எண்ணி விடக்கூடாது. ஆகவே, இப்படியெல்லாம் நிலைமை இருக்கிறது இந்தக் குதிரைப் பந்தய ஒழிப்புச் சட்டம் இன்றைக்கு அப்படியே இருக்கிறது, repeal ஆகவில்லை. சட்டம் இருக்கிறது. உயர்நீதி மன்றம் அது செல்லும் என்று சொல்லியிருக்கிறது. உச்சநீதி மன்றத்தில் ஒரு கமிட்டி. நமக்குமேல், இந்தச் சட்டமன்றத் திற்கும் மேலே. நாமெல்லாம் மக்களின் வாக்குகளை வாங்கி வந்திருக்கிறோம். நமக்கு மேலே ஒருவர்; ஒரு கமிட்டி. nominee: சட்டமன்றத்தின் மாண்பு எப்படிச் காக்கப்படும்? ஆகவே, இதை எப்படித் துரிதப்படுத்தி, எப்படி இதற்காகப் பரிகாரம் காண முடியும் என்பதைக் கண்டு முதலமைச்சரவர்கள் அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 1986 இல்கூட ஒரு சட்டம் போட்டார்கள். அதாவது குதிரை பந்தயத்திற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்ட அந்த இடத்தை அவர்கள் acquire செய்து அங்கேயிருக்கிற பொருட்களையெல்லாம் acquire செய்து என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்பதை உச்சநீதிமன்றத்தில் கேட்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் எதற்காக acquire செய்கிறீர்கள்? நம்முடைய சட்டமன்றத்திற்குக் கூட அந்த இடத்தைப் பார்த்தோம். அங்கே போய் கட்டலாமா என்று. அதாவது நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தில்தான் ஒருவருக்கொருவர் தொடர்பு கொள்ள முடியும். சட்டமன்றம், நீதிமன்றத்தோடு தொடர்பு கொள்ள முடியும்; நீதிமன்றம் நம்முடைய நிர்வாகத்தோடு தொடர்பு கொள்ள முடியும். இங்கே separation of powers என்பது முழுமையாகக் கிடையாது. நம்முடைய இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் கிடையாது. அமெரிக்காவில்தான் there is water-tight separation of powers. இங்கே கிடையாது. நாம்கூட சில நேரத்தில் இங்கே சட்ட மன்றத்தில் தீர்ப்பளித்து அனுப்பும்பொழுது அவர்கள்கூட உடனே சரிதானா என்று கேட்கக்கூடிய கேள்வி அதனால்தான் எழுகிறது. ஆகவே, குதிரைப் பந்தயம், சட்டம் இருக்கும் பொழுது இப்போது இந்தப் பிரச்சினை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. சட்டம் இருக்கிறது. ஒன்று, அந்தச் சட்டத்தை எடுத்து விடுவோம். ஏனென்றால் நம்முடைய சட்டமன்றத்தின் மாண்பு காக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக, இதைச் சொல்கிறேன். நாமெல்லாம் ஒட்டுப்போட்டு, சட்டம் கொண்டு வந்து, இங்கே நிறைவேற்றப்பட்டு அங்கே போகின்ற நேரத்திலே தடைப்பட்டுப் போய் விட்டது.

மற்றொன்று. கலைஞர்களுக்குப் பரிசு. 60-வது பாராவில் முதலமைச்சரவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கலைஞர்கள் கொடுத்து வைத்தவர்கள். வருகிற முதலமைச்சர்கள் எல்லோருமே கலைஞர்களுக்குத்தான் பரிசு கொடுக்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் பரிசு. அவர்களும் என்ன செய்கிறார்கள்? புதுப் புது கலைஞர்கள் வருகிறார்கள். நீங்கள் ஊக்குவிக்கிறீர்கள். கலையை வளர்க்க வேண்டியதுதான். பண்டைக் காலத்தி் அரசர்களெல்லாம் வளர்த்தார்கள். ஒரு படம் நடித்து.....

[1989 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சட்டக் கலைஞர் என்ற முறையில் உங்களுக்கும் பரிசுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும். (சிரிப்பு)

(முற்பகல் 9-40)

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : சில நேரங்களில், அதாவது நடிப்பு என்பதை ஊக்குவிக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் அதற்காகப் பல்வேறு நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. அரசாங்கமானது படத்தைப் பார்க்கின்றவர்களைத்தான் ஊக்குவிக்க வேண்டும். படம் பார்க்கிறவன் அப்படியேதான் இருக்கிறான். தரை டிக்கெட், படத்தில் நடிக்க வந்தவர்களின் வாழ்க்கையையெல்லாம் பாருங்கள், கலைஞர், நீங்கள் கலைஞராக இருக்கின்ற காரணத்தினால் உங்களுக்கு ஒரு ஆர்வம் இருக்கிறது. சரி. அதாவது இந்தக் கலைஞர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய விளம்பரம் எப்படி இருக்கிறது? உங்களையும் என்னையும் அப்படி விளம்பரம் செய்வார்களா? கலைஞர்களுக்கு அவ்வளவு விளம்பரம்! அதாவது நம்முடைய நாட்டில் இப்பொழுது காலையிலே பத்து மணிக்குப் போய்ப் பார்த்தால் போதும்; ஈகாவுக்குப் பக்கத்தில் அல்லது மவுண்ட் ரோடுக்குப் பக்கத்திலே, சிம்சன் கம்பெனிக்கு வேலைக்குப் போவது மாதிரி போவார்கள் எல்லோரும். ஒரு மணிக்கு பார்த்தீர்கள் என்றால், கம்பெனியிலேயிருந்து வேலையைவிட்டு வருவது மாதிரி வருவார்கள். காலையிலேயிருந்தே படம். மத்தியானமும் படம். அதாவது யாரையும் வீட்டிலே இருக்க விடவில்லை. அதைச் சொல்வதால் எந்தச் சார்பிலேயும் எப்படியும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். மனதில் பட்டதைச் சொல்கிறேன். அதாவது கலைஞர்கள் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்தான், ஆனால் எந்தெந்த முறை என்று இருக்கிறது. அவர்கள் கூட சில நேரத்திலே கொஞ்சம் காசு சேர்ந்தவுடனே பத்திரிகைக்காரன் என்ன கேட்கிறான்? நீங்கள் அரசியலிலே ஈடுபடுவீர்களா என்று கேட்கிறான்—உங்களையும் என்னையுமா கேட்கிறான்? டாக்டரையும், லாயரையுமா கேட்கிறார்கள்? உடனே இவர், இப்பொழுது அதற்கு எண்ணமில்லை என்று சொல்கிறார். அதாவது இந்த மாதிரி எண்ணங்களினால் நாட்டில் ஒழுக்கம் குறைந்துவிடக்கூடாது. ஒழுக்கம் உள்ளவர்களெல்லாம் வரவேண்டுமென்றால் உண்மையிலேயே நான் கேட்கிறேன். முதலமைச்சர் ஒரு ஒழுக்கமுள்ளவரை அழைத்து பரிசு கொடுக்க வேண்டும். நான் சபாநாயகராக இருக்கிறபோது ஒரு பட விழாவில் பேசினேன். கற்புள்ள பெண்ணாக நடித்த ஒரு பெண்ணிற்கு பரிசு கொடுத்தீர்கள். என்றைக்கு இந்த நாட்டில் உண்மையான கற்புள்ள பெண்ணை அழைத்து பரிசு கொடுக்கப் போகிறீர்கள் என்று பேசினேன். உடனே அதற்கு அமைச்சர் பதில்

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

சொன்னார். கற்புள்ள பெண்ணாக நடித்த பெண்ணின் கற்பை அளப்பதற்கு நடிப்பு என்ற அளவுகோல் இருக்கிறது. ஆனால் உண்மையான கற்புள்ள பெண்ணின் கற்பை அளப்பதற்கு நாட்டிலே அளவுகோல் கிடையாது என்று பேசினார். இதை கலைஞர் கொஞ்சம் மனதில் வைக்க வேண்டும். அதாவது நம்முடைய சமுதாயத்தில் இன்றைக்கு அவரவரால் முடிந்த அளவிற்கு கொஞ்சம் கொஞ்சம் ஒழுக்கத்தை நாமே கெடுத்து விடுகிறோம். ஒவ்வொருவரும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் ஆளுக்கு 5, 5 பர்சென்ட்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 5, 5 விழுக்காடு என்றால் மொத்தமே 20 பேர்களுக்குத்தான் இந்த நாட்டைக் கெடுப்பதில் பங்கு இருக்கும்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : ஏனென்றால் தியாகத்திற்கு மதிப்பு இல்லாமல் போய் விடுகிறது. சேவைக்கு மதிப்பு இல்லாமல் போய் விடுகிறது. விளம்பரம் இருந்தால் போதும். இன்றைக்கு விளம்பரம் இருந்தால் எம்.எல்.ஏ., எலெக்ஷன் ரொம்ப எளிது. இன்னும் கொஞ்சம் நான் போனால் பாட்டுப் பாடித்தான் ஓட்டு கேட்க வேண்டிய நிலை வரும். மேடைப் பேச்செல்லாம் மக்களுக்குப் புரியவில்லை இப்போது. ஏனென்றால் இப்போது கலா நிகழ்ச்சி எந்தக் கட்சியில் வைக்கவில்லை? அதனால் கொஞ்சம் அந்த வாசகத்தை படித்ததால் மனதில் பட்டதைச் சொன்னேன். யாரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. எல்லாக் கலைஞர்களையும் சொல்லவில்லை. நான் இப்போது சொன்னேனே கற்புள்ள பெண் என்று, அந்தப் பரிசை வாங்கிய அந்த நடிக்கை மூன்று முறை விவாக ரத்துச் செய்தவன். என் மனது எப்படிக்கேட்கும்? எப்படிப் பரிசு கொடுக்கலாம்?

திருமதி பாப்பா உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் கற்பைப் பற்றியே ரொம்பவும் அலசி ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறார். மூன்று முறை விவாக ரத்துச் செய்ததால் மட்டும் அவள் கற்பிழந்தவள் இல்லையென்பதை அவருக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : நான் மனதில் பட்டதைச் சொன்னேன். Everybody has a grammar.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, கற்பு என்பது இருபாலருக்கும் பொதுவானதா? அல்லது ஒரு பாலருக்கு மட்டும் சொந்தமானதா என்பதைத் தங்கள் மூலம் அறிய விரும்புகிறேன்.

[1989 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏற்கெனவே இது பற்றிப் புகழ் பெற்ற கவிஞர்கள் தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

“கற்பு நிலையென்று சொல்ல வந்தார், இரு கட்சிக்கும் அஃது பொதுவில் வைப்போம்.”

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, இட ஒதுக்கீடு. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு அளித்திருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் எனக்கு இருக்கக்கூடிய ஆசை, முற்பட்டவர்கள் ஒதுக்கீடு என்ற அந்த இடத்தில் நிறைய பேர் இருந்தார்கள். இப்போது நிறைய பேர் அதிலேயிருந்து பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் இடத்திற்கு வந்து விட்டார்கள். அங்கே 32 சதவீதம் இருக்கிறது. அந்த 32-லேயிருந்து நிறைய பேர் இதிலே வந்துவிட்டார்கள். ஏற்கெனவே, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். இருக்கிறபோது புதியதாக சிலபேர் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பிற்படுத்தப்பட்டவர் சதவீதத்தை கொஞ்சம் அதிகமாக்கினோம். அதிலேயிருந்து எடுத்துதான் பண்ணினோம். அதிலே பிரச்சினை உண்டு. எனக்குத் தெரியும். நான் ஏதோ பிரச்சினை உண்டாக்குகிறேன் என்று நினைத்துவிட வேண்டாம். அதாவது நம்முடைய நாட்டில் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள்தான் அதிகம். நம்முடைய வாக்காளர்கள் பூராவும் அவர்கள்தான். ஒட்டு போட்டு நம்மையெல்லாம், என்னை சபாநாயகர் ஆக்கியது, உங்களை முதலமைச்சர் ஆக்கியது எல்லாம் அவர்கள்தான். வேறு யாரும் நம்மை ஆக்கியிருக்க மாட்டார்கள். ஆக்கியிருக்கிறார்களா, யோசியுங்கள். மனச்சாட்சி இருக்கிறது. நமக்கு வாக்களித்தவர்கள் அவர்கள். ஏனென்றால் இதிலே கட்சி கிடையாது. நம்முடைய வருங்கால சந்ததிக்கு, வருங்கால சந்ததி வேலையில் இருக்க வேண்டும், வருங்கால சந்ததி இந்த நாட்டை ஆள வேண்டும், வருங்கால சந்ததி இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கு வரவேண்டும். இதுபோன்ற நிலையை உருவாக்குவதற்கு, நான் ஏற்கெனவே பத்திரிகையில் வெளியிட்டு இருந்தேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் இதிலே இன்னும் ஆராய்ந்து, எப்படிப் பிரச்சினை இல்லாமல், செய்ய முடியுமோ, அதைச் செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் உடனே சொல்லி விடுவார்கள், பாண்டியன், இப்படிப் பேசி விட்டார் என்று. அதனாலே அதை மனதிலே வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வன வளத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறீர்கள். அதாவது 1972-ம் ஆண்டு 15,000 மரங்களைத்தான் வெட்டினார்கள் சேலம் பக்கத்தில். ரொம்பவும் இல்லை 15,000 மரங்கள்தான். அது லஞ்ச ஒழிப்பு போலீசாரால்

1 989 ஏப்ரல் 1] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

V.A.C. 1/72-ல் அன்றைக்கே வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டது. எப்போது 1972-ல். இன்றைக்குவரை வழக்கு விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. ஹைகோர்ட்டில் இருக்கிறது. Quashing-ற்கு I.F.S. Officers போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குள் இரண்டு பேர்கள் Accused இறந்து போய் விட்டார்கள். விட்னசஸ் பாதி செத்தாச்சு. மயில்சாமி, டெபுடி கமிஷனர் ஆப் போலீஸ் ரிடையராகிவிட்டார். இப்படி இருக்கிறது நாடு. இது 1972-ல். 15 ஆயிரம் மரங்கள். நாம் எப்போது புது மரத்தை வைக்கப் போகிறோம். இது அங்கே முளைக்குமா? ஆகவே இதையும் முதலமைச்சர் அவர்கள் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வழக்கு வந்தால்தானே தெரியும். நீங்கள் நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்த பிறகு நிதித் துறைச் செயலாளர் நான் சொன்ன கருத்தைத்தான் இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் சொல்லியிருக்கிறார். அதைப் படிக்கிறேன்.

The centre must help. Later explaining the Budget proposals, he told the Reporters, Finance Secretary Thir. Narayanan, Adviser to Hon. C. M. Thir. Guhan admitted that a favorable response from the Centre to Chief Minister's request for Rs. 200/- crores assistance would help the State from getting out of the stringent financial situation அதற்குக் கீழே சொல்கிறார்.

We also agree that a negative reply from New Delhi would create cash problems for the State in the coming year. ஆகவே நம்மை நம்பி, இந்த மாநிலத்தில் நிதி ஆதாரத்தைப் பெருக்கி நாமே, இந்த சோசியல் வெல்பேர் ஸ்கீம் களை, அதாவது சமுதாய வளர்ச்சி திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று நான் ஆலோசனையாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீங்கள் தேர்தல் வாக்குறுதிகளாக வெளியிட்ட வாக்குறுதிகளுக்கு இங்கே திட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். பல்வேறு திட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். இவ்வளவையும் நிறைவேற்றிவிட்டால், அடுத்த தடவை இதே இடத்திலே நின்று நான் பாராட்டுவேன். உண்மையைத்தான் நான் சொல்கிறேன். உண்மை இருந்தால் சொல்லத்தான் வேண்டும். தேர்தல் அறிக்கையைப் பார்த்ததிலிருந்து எனக்கு நம்பிக்கையில்லை. ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொன்றைச் சொல்லி விட்டார்கள். நீங்கள் 1 ரூபாய் என்று சொன்னால், நாங்கள் 1½ ரூபாய் என்று ஒவ்வொருவரும் சொல்லிவிட்டார்கள். அதனால்தான் இந்த மாதிரிப் பிரச்சினை வந்துவிட்டது.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பி.எச். பாண்டியன் அவர்கள் பேசும் போது வாக்குறுதிகளை அள்ளி வீசி பலர் வாக்குகளைக் கேட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் 1½ ரூபாய்க்கு 1 கிலோ அரிசி கொடுப்பதாகத்தான் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். எனவே அப்போதே.....

[1989 ஏப்ரல் 1]

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : நான் அந்த வாக்குறுதியை என்னுடைய தொகுதியிலே சொல்லவில்லை. யாரும் போய் கேட்கலாம். நான் சொல்லவில்லை. எனக்குத் தெரியும் நான் போய் சொன்னால், என்ன நினைப்பான்? எம். ஏ., எம். எல்., படித்திருக்கிறான், மூளை இருக்கா என்று கேட்கமாட்டான். நான் என்னுடைய தொகுதியில் சொல்லி இருந்தால் வெற்றி பெற்றிருக்கமாட்டேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : நீங்கள் அந்தச் சின்னத்திலே தான் நின்றிருக்கிறீர்கள். (சிரிப்பு) எந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவோம் என்று சொன்னார்களோ, அந்தக் கட்சியினுடைய சின்னத்திலே நின்றதானே ஒட்டு வாங்கியிருக்கிறீர்கள்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : என் தொகுதியிலே நான் சொல்லவில்லை என்பதைத்தான் சொல்கிறேன். இவ்வளவு பேசியபிறகு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது, என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றிப் பேசவில்லை என்ற நிலை வந்துவிடக் கூடாது. என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் இன்றைக்கு எல்லா கிராமங்களுக்கும், எல்லா நகரங்களுக்கும் குடிநீர்ப் பிரச்சினைகள் ஓரளவிற்கு தீர்க்கப்பட்டன. ஆனால் பல்வேறு தெருக்கள் விடப்பட்டிருக்கின்றன. 36 லட்சம் ரூபாய்த் திட்டம் என்றால், இன்னொரு 14 லட்சம் தேவைப் படுகிறது, பத்தமடை போன்ற கிராமம், மேலச்சேவல் நகரப் பஞ்சாயத்தில் 36 லட்சம் ரூபாய்க்கு ஒரு குடிநீர்த் திட்டத்தை தீட்டி நிறைவேற்றுவதற்கு முன்பு நான் அன்றைக்குத் தேனியில் ஒரு பொதுக் கூட்டத்திலே பேசிக் கொண்டிருந்தேன், சபாநாயகராக. அன்றைக்கு நம்முடைய பாரதப் பிரதமர் என்னுடைய தொகுதியில் சாலையில் நின்று கொண்டே, அவர் ஒரு கல்வினைத் திறந்தார். இரவு 1 மணி. கடவுள் வாழ்த்து கிடையாது, ஒன்றும் கிடையாது. என்னுடைய தொகுதியில். ஆனால் அந்த மக்களுக்கு தண்ணீர் வழங்கப்படவில்லை. நான் சென்ற வாரம் சென்ற போதுகூட சொன்னார்கள். இன்னும் தண்ணீர் வரவில்லை என்று. நான் சொன்னேன். 36 லட்சம் ரூபாய் போதாது. இன்னும் விடப்பட்ட பல தெருக்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்கிறீர்கள். முதலமைச்சரிடம் சொல்லி, இன்னொரு 14 லட்சம் வாங்கித் தருகிறேன், உங்களை நம்பி, என்று சொன்னேன். ஆகவே, என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கக் கூடிய 7 நகரப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், விடுபட்ட தெருக்களுக்கும் ஒரு மொத்த கிராண்ட் வேண்டும். நான் அன்றைக்குக்கூட ஒரு குற்றச்சாட்டைக் கண்டுபிடித்துக் கொடுத்தேன். ஒரு 80 லட்சம் ரூபாய், சாதாரணமாக வருமானவரியில் ஏதாவது கண்டுபிடித்துக்கொடுத்தால், கமிஷன் கூட உண்டு. என்னுடைய தொகுதிக்காக நன்மை செய்யுங்கள்.

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

80 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு அரசாங்கத்திற்கு வருமானத்தைத் தேடிக் கொடுத்தால், அதிலே 40 லட்சம் ரூபாய் கொடுங்கள். ஆகவே, அதைச் செய்ய வேண்டும். அதற்குப் பிறகு மேலச்சேவல் ஊருக்கும், நகருக்கும், கோபால சமுத்திரம் நகருக்கும், முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் உயிரோடு இருந்தபோது இரண்டு ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களுக்கான உத்தரவினை அளித்து, அவர் இறக்கப் போகும் நேரத்தில் போடப்பட்ட உத்தரவு இன்றும் அப்படியே நின்று கொண்டிருக்கிறது. அந்த இரண்டு நகரப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், இரண்டு நகர ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களை வழங்கிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அளவிற்கு என்னுடைய கருத்துக்களை வெளியிடுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்ததற்காக, பேரவைத் தலைவருக்கு நன்றி சொல்லி, அமர்கிறேன், வணக்கம்.

[முற்பகல் 9-50]

*திரு. மு. க. ஸ்டாலின் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1989-90 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை மீது என்னுடைய கருத்துக்களை இந்த அவையிலே தெரிவிப்பதற்கு முன்பு, என்னை இந்த அவைக்குத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பியிருக்கின்ற ஆயிரம்விளக்குத் தொகுதி வாக்காளர் பெருமக்களுக்கு, என்னுடைய நெஞ்சார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்து, அரசியலில் நான் சிறுவனாக இருந்தபோதே தட்டிக் கொடுத்து, உற்சாகப்படுத்தி, ஆர்வமுட்டி இருக்கின்ற நம்முடைய இதய தெய்வம் வங்கக் கடல் ஓரத்தில் ஆறு அடி சந்தனப் பேழையில் உறங்காமல் உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஒப்பற்ற தலைவர் பேரறிஞர் பெருந்தகை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உறங்குமிடம் நோக்கித் தொழுது, என் கன்னிப் பேச்சினை இந்தப் பேரவையில் தொடங்குகின்றேன்.

1989-90 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கை இந்த அவையிலே தாக்கல் செய்யப்பட்டு, ஆறாவது நாளாக விவாதம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பேரறிஞர் பெருந்தகை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற போது, 1967-68 ஆம் ஆண்டு தமிழகத்தினுடைய வருவாய் வெறும் ரூ. 248 கோடிதான். ஆனால், இந்த ஆண்டு தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற நிதிநிலை அறிக்கையிலே வருவாய்க்கணக்கிலே மட்டும் பற்றாக்குறை ரூ. 288 கோடியைப் பார்க்கின்றபோது எந்த அளவிற்கு நாட்டினுடைய பொருளாதார நிலை வளர்ந்திருக்கிறது என்பதனை நாம் மிகத் தெளிவாக உணரலாம்.

[திரு. மு. க. ஸ்டாலின்]

[1989 ஏப்ரல் 1]

மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் இந்த அவையிலே பிப்ரவரித் திங்கள் 11 ஆம் நாள் உரையாற்றும்போது, கடந்த 40 ஆண்டுகாலமாக மத்திய அரசு மேற்கொண்ட சில நடவடிக்கைகளினால், மத்திய அரசினுடைய நிதியாதாரங்கள் குறைந்து கொண்டுவந்திருக்கின்றன என்ற உண்மை நிலையை இந்த அவைக்கும், நாட்டுக்கும் உணர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதனால் தான் பிப்ரவரித் திங்கள் 24 ஆம் நாள் தமிழகத்திற்கு வருகை தந்த ஒன்பதாவது நிதிக் குழு முன்பு உரையாற்றியிருக்கின்ற நம் தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் நிதியாதாரங்களைத் திரட்டுவதற்காகத் தொடர்ந்து நாங்கள் எடுத்து வரும் முயற்சிகளுக்கு ஆதரவு அளிக்கப்படுவதோடு, மத்திய அரசிலிருந்து நிதி மாற்றங்கள் செய்வதன் மூலம் வலுப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று திட்டவட்டமாக எடுத்துக் கூறினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய தேர்தல் அறிக்கையில் “சொல்வதைச் செய்வோம்; செய்வதைச் சொல்வோம்” என்று தெளிவாகக் கூறியிருந்தது. அதைச் சுட்டிக் காட்டி, ஆளுநர் உரையில் பேசியிருக்கின்ற எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், அளிக்கப்பட்ட தேர்தல் வாக்குறுதிகள் எல்லாம் என்னவாயிற்று, என்னவாயிற்று என்று இங்கே திருப்பித் திருப்பிக் கேட்டார்கள். அப்படிச் கேட்டவர்கள் எல்லாம், இப்போது நிதிநிலை அறிக்கைக்குப் பிறகு என்ன பேசுவது என்று தெரியாத நிலையில் இருக்கின்றார்கள் என்பதனை நாடு மிகத் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறது. நிதிநிலை அறிக்கை பற்றிய விவாதத்தில் கலந்து கொள்வதற்குப் பதிலாக, இடம் காலியாகாதா என்று இன்றைக்குச் சில பேர் ஏக்கப் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் இந்த ஆட்சி இதுபோன்று இன்னும் பல நிதிநிலை அறிக்கைகளைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்றும் பலர் எதிர்பார்த்து காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். யார் அவர்கள்? தமிழ்ப் புத்தாண்டு, பொங்கல், தீபாவளி போன்ற நாட்களில் இலவசமாக 5 கிலோ அரிசி தரப்படும் என்று இந்த அரசினுடைய நிதி நிலை அறிக்கையில் மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதே, அந்தப் பயனைப் பெறுவதற்காகக் காத்திருக்கும் 50 லட்சம் குடும்பங்களும் இந்த ஆட்சியை வாழ்த்திக் கொண்டிருக்கின்றன, பாராட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன. வருமான உச்ச வரம்பு இல்லாமல் விபத்திலே சிக்கி இறக்கக் கூடிய லாரி, ஆட்டோ ரிக்ஷா, தனியார் கார், டாக்ஸி, பேருந்து போன்றவைகளை ஓட்டக் கூடிய ஓட்டுநர்கள், கட்டிடக் கட்டுமானத் தொழிலாளர்கள், இன்னும் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கும் எண்ணற்ற குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு, அவர்கள் இறந்து விட்டால், அவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய், பாதுகாப்புத் தொகையாக வழங்கப்படும் என்று இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற அறிவிப்பைப்

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. மு. க. ஸ்டாலின்]

படித்து விட்டு அந்தப் பணிகளில் ஈடுபட்டிருக்கிற தொழிலாளர்கள் அத்துணை பேரும் இந்த ஆட்சியை நெஞ்சார வாழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் ; பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தேர்தல் அறிக்கையில் அறிவித்த திட்டமான ஆதிதிராவிடர், பழங்குடியினர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர், சீர் மரபினர் ஆகியோருக்கு கல்லூரிகளில் இளங்கலை பட்டப்படிப்பு இலவசமாக்கப்படும் என்ற திட்டத்தை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் அறிவித்திருப்பதைக் கண்டு எண்ணற்ற தமிழ் நெஞ்சங்கள் இன்றைக்கு இந்த ஆட்சியை வாழ்த்திக் கொண்டிருக்கின்றன; பாராட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன. 50 லட்சம் ஏழைக் குடும்பங்கள் பயன் அடையத் தக்க வகையில் பொங்கல் நாளன்று இலவசமாக ஒரு ஜோடி கைத்தறி வேட்டி, சேலை வழங்கப்படும் என்ற திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதியோர் உதவித் தொகை இவ்வளவு பேருக்குத்தான் வழங்கப்படும் என்று கடந்த கால ஆட்சியில் வரம்பு இருந்திருக்கிறது. அதனைக் கூட மாற்றி மொத்தத்தில் நான்கு லட்சம் பேருக்கு அந்த உதவித் தொகை வழங்கப்படும் என்றும், அதுவும் ரூ. 35-லிருந்து 50 ரூபாயாக உயர்த்தி வழங்கப்படும் என்றும் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வறுமையில் உழலும் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பெண்கள் 8 ஆம் வகுப்பிற்கு மேல் படித்துத் தேர்வு பெற்றிருந்தால் அவர்களுடைய திருமணச் செலவிற்கென்று 5 ஆயிரம் ரூபாய் உதவித் தொகை ; கர்ப்பவதியான பெண்களுக்கு மாதம் 50 ரூபாய் வீதம் 4 மாதங்களுக்கு உதவித் தொகை ; குடும்பத் தலைவரை இழக்க நேரிடும் ஏழைக் குடும்பங்களுக்கு 2 ஆயிரம் ரூபாய் மானியத் தொகை—இப்படி இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மூலம் ஏற்படும் நன்மைகளை அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம். ஏராளமான திட்டங்களை—அடுக்கடுக்காக, அதுவும் காலியான கஜாவாவைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு—ஏழை எளிய மக்களுக்காகக் கொண்டு வந்திருக்கும் நிதிநிலை அறிக்கையை இந்தக் கழக அரசு நீடிக்க வேண்டுமென்று வாழ்த்திக்கொண்டிருக்கிற தமிழக மக்களின் சார்பில் நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இலட்சக்கணக்கான இளைஞர்களின் ஆதரவைப் பெற்று இன்றைக்கு ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிற நம்முடைய கழக அரசு, இளைஞர்களையும் மற்றதுவிடாமல் நகரப் பகுதிகளில் வாழும் ஏழை மக்களுக்குச் சுயவேலை வாய்ப்பு அளிக்கின்ற முறையில், 44,000 பேர்கள் பயன்பெறும் வகையில் ஒரு சிறப்பான திட்டத்தையும், படித்து வேலையற்ற இளைஞர்களுக்கு உதவும் மற்றுமொரு திட்டத்தின் கீழ் சொந்தமாகத் தொழில் தொடங்க சுமார் 18,000 இளைஞர்களுக்கு உதவி செய்யப்படும் என்றும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் அறிவிக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது.

[திரு. மு. க. ஸ்டாலின்]

[1989 ஏப்ரல் 1]

ஓர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் 60 பேருக்குக் குறையாமல் 25,000 பேருக்கான வேலை வாய்ப்புக்கு வரும் ஆண்டில் வழிவகுக்கும் திட்டமும் தொடங்கப்படும் என்று தேர்தல் அறிக்கையினை மனத்திலே நிலைநிறுத்தி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் தங்களுடைய பெயர்களைப் பதிவு செய்து விட்டு, ஆண்டுக் கணக்கில் போஸ்ட்மேன் வருகைக்காகத் தவம் இருந்து காத்துக் கொண்டிருக்கும் இலட்சக்கணக்கான வேலையற்ற இளைஞர்களின் சார்பில் ஒரு பணிவான வேண்டுகோளை இந்த அவையிலே நான் பணிவுடன் வெளியிட விரும்புகிறேன். ஆண்டுக் கணக்கிலே பெயர்களைப் பதிவு செய்து விட்டு வேலை கிடைக்காத இளைஞர்களுக்கு அரசுப் பணிகளிலே சேர்வதற்கான வயது உச்ச வரம்பு 28 என்பது இப்போது 30 வயதாக உயர்த்தப்பட்டு இருந்த போதிலும், வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களிலே பெயரைப் பதிவு செய்து கொண்டு பத்தாண்டுகளுக்கு மேல் வேலை கிடைக்காமல் காத்திருக்கின்றவர்களுக்கு ஒரு கிரேஸ் டைம் கொடுப்பது போல் வயது வரம்பைத் தளர்த்தி, அரசுப் பணிகளிலே சேர்வதற்கான வாய்ப்பினை இந்த அரசு உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று இளைஞர் சமுதாயத்தின் சார்பில் நான் மிகுந்த பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் தலைமைச் செயலக ஆணைகள், ஆங்கிலத்தில் மாத்திரம் அல்லாமல் தமிழிலும் வெளியிட விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-00)

கடந்த ஆட்சியில் வியாபாரத் தலங்களின் பெயர்ப் பலகைகள், விளம்பரப் பலகைகள் அனைத்திலும் தமிழ் இடம்பெற வேண்டும் என்ற ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்த போதும் அது சரிவர நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. எனவே கழக ஆட்சியில் அதுபற்றி உடனடியாகக் கவனித்து, கர்நாடகத்தில், ஆந்திராவில், கேரளாவில் மற்றும் பல்வேறு மாநிலங்களில் அந்தந்த மாநிலத் தாய் மொழிக்கு முக்கியத்துவம் தருவதைப் போன்று, நம்முடைய மாநிலத்திலும் தமிழ் மொழிக்கு முக்கியத்துவம் தரப்பட வேண்டும்.

‘கண்ணுதற் கடவுள் கழகமோடமர்ந்து

மண்ணிடை ஆய்ந்த பசுந்தமிழ்’

என்ற பெருமையுடைய தமிழுக்குச் சிறப்பு சேர்க்கும் வகையில் நம்முடைய அரசு பெயர்ப் பலகைகளிலும், விளம்பரப் பலகைகளிலும் தமிழ் எழுத்துக்கு முக்கியத்துவமும் முன்னுரிமையும் தரவேண்டுமென்று இந்த அரசினை மிகுந்த பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கையெழுத்திட்ட

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. மு. க. ஸ்டாலின்]

மை காய்வதற்குள் நற்பணிகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என நம்முடைய கழகத்தினுடைய தேர்தல் அறிக்கை மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறது.

அந்த வகையில்தான் நம்முடைய கழக அரசு பொறுப்பு ஏற்ற இந்த இரண்டு திங்களில் வெகு வேகமாக நல்ல காரியங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. முதலமைச்சர் அவர்களின் வேக ஓட்டத்திற்கு ஈடுகொடுத்து அலுவலர்களால் ஓடிவர இயலாவிட்டாலும் விரைந்து நடந்து வந்தாவது காரியங்களை ஆற்றிட முன்வந்தால் தமிழகம் நல்ல பயன்களை நிச்சயமாகப் பெற்றிட முடியும். அப்பொழுதுதான் அரசின் சார்பில் அறிவிக்கப்படுகின்ற சலுகைகள் முறைப்படி மக்களைச் சென்றடைய முடியும்.

நான் கர்நாடக மாநிலத்தைச் சேர்ந்த பெங்களூர் ஆர்.டி.ஓ. அலுவலகத்திற்கு சென்றிருந்தபோது அங்கே வளாகத்திற்குள் ஒரு அறிவிப்புப் பலகையைக் கண்டேன். அதில் லைசென்ஸ் பெறுவதற்கு, பெயர் மாற்றம் செய்வதற்கு டோக்கன்கள் வழங்குவதற்கு என்று இது போன்ற ஒவ்வொரு பணிக்கும் எவ்வளவு நேரம், எவ்வளவு நிமிடம் சம்பந்தப்பட்ட அலுவலர்கள் அந்தப் பணியை முடிக்க எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று வரையறுக்கப் பட்டிருப்பதைக் கண்டேன். அதுபோலவே அரசுப் பணிகளுக்காக மக்கள் மனு கொடுக்கின்ற நேரத்தில், அவைகளை வகை பிரித்து இவையிவைகளை இத்தனை நாட்களுக்குள் முடிவு செய்து பதில் அனுப்ப வேண்டும். இல்லாவிட்டால் மேல் அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்ற நிலை எடுத்தால் அது ஓரளவுக்குப் பயனைத் தரக்கூடும். மக்களுடைய அன்றாடப் பிரச்சினைகள் சம்பந்தப்பட்ட பெரும்பாலான மனுக்களுக்கு உடனடித் தீர்வுகள் காணப்பட வேண்டும்.

இங்கே, நம்முடைய கோட்டையில் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் மனுக்களைத் தந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆயிரக் கணக்கான பெண்கள், இளைஞர்கள், பொதுமக்கள், மனுக்களைக் கொடுக்க தினம் தினம் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரும்பாலானவை வீடு வேண்டும் என்பது குறித்து அல்லது வேலை வேண்டும் என்பது குறித்து. அவைகளைக் கொடுத்து அவர்களுக்கு உதவிட நம்முடைய அரசு முன்வந்தாக வேண்டும். 60 நாட்களுக்கு முன்பு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி பொறுப்பு ஏற்றதற்குப் பின்னால் கஜானா காலியாக இருந்த சூழ்நிலையில், அதுவும் மைனஸ் எழுபது கோடி ரூபாய் என்ற நிலையில், பாலைவனத்தில் பயணம் செய்ய வேண்டிய சூழலில் பொறுப்பு ஏற்றிருக்கிறோம் என்று நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் அன்றைக்கு அறிவித்தார்கள். அப்படிப்பட்ட பாலைவனத்தைச் சோலைவனமாக்கும் முயற்சியோடு தமிழகம் பொற்காலமாக அமையவிருப்பதற்கு இந்த வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நிதிநிலை அறிக்கை ஓர் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

[திரு. மு. க. ஸ்டாலின்] [1989 ஏப்ரல் 1]

கடந்த கூட்டத் தொடரில் மதுவிலக்குத் தொடர்பான சட்டத் திலே, விதிகளிலே பல்வேறு மாற்றங்களைச் செய்து, ஆண்டு ஒன்றுக்கு 100 கோடி ரூபாய் வருவாய்க்கு வழி வகுத்து, திட்ட இடர்ப்பாடுகள் இம்மாற்றங்களினால் ஓரளவிற்குக் குறையும் என்ற அடிப்படையில் இந்த நிதி நிலை அறிக்கை மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. “There is no compromise in the weak fire and fire brigades” அந்த வினாடிக்கு என்ன செய்ய வேண்டும்? கொழுந்துவிட்டு எரிந்து கொண்டிருக்கின்ற தீயை அணைத்தாக வேண்டும். கருகிக்கொண்டிருக்கின்ற உயிர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

திப்பிடித்ததற்கான காரணங்களைத் தேடிப் பிடிப்பதற்காகவோ, அல்லது காரணமானவர்களைக் காயப்படுத்துவதற்காகவோ மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற பணி அல்ல நம்முடைய பணி. தற்போதைய பணி, போர்க்கால நடவடிக்கைகளைப் போன்று, எரிகின்ற நெருப்பை அணைத்தாகவேண்டும்; சோதனைகளில் சிக்கியிருக்கும் தமிழ் நிலத்தைக் காப்பாற்றவேண்டும். சீர்கெட்டுக் கிடக்கும் நிர்வாகத்தைச் சீர்படுத்தவேண்டும். சாராய சாம்ராஜ்யத்தின் நீருற்றை அடைத்து பாலைவனப் பயணத்தில் ஒரு நீரோட்டத்தைக் கண்டுபிடித்ததன் மூலம் அரசிற்கு 100 கோடி ரூபாய் வருவாய் கிடைத்திருக்கிறது. ஆகவே, ஊழலுக்கு உறுதுணையாக இருந்தவர்கள் யார் என்று கண்டுபிடித்து, ஊருக்குச் சொல்வதோடு நம்முடைய பணி முடிந்து விடவில்லை. ஊழலின் ஊற்றுக்கண் அடைக்கப்பட்டாக வேண்டும். அதன்மூலம் வருகிற வருவாய் அரசிற்கு வந்தாகவேண்டும். அதனால் தமிழக மக்கள் பயன் பெற்றாக வேண்டும். அதுதான் நமது மாநில அரசின் குறிக்கோள் ஆகும். அந்தக் குறிக்கோளோடு அமைந்திருக்கின்ற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினை இளைய சமுதாயத்தின் சார்பில் மனதார வரவேற்று அமைகிறேன், வணக்கம்.

*திரு. வே. பெரியசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வணக்கத்திற்கும், மரியாதைக்கும் உரிய என்னை இந்த மாமன்றத்திலே பேசுவதற்கு, சட்டமன்ற உறுப்பினராக்கிய, அந்தியூர் சட்டப்பேரவைத் தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும், என்னை சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஆக்குவதற்காக இரவு, பகலாக உழைத்த ஜனதா கட்சி, உழவர் உழைப்பாளர் கட்சி, இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியினுடைய அரும் பெருந்தலைவர்களுக்கும், என்னுடைய தானைத் தலைவி, தங்கத் திருமகள், கொங்கு மகளிர் குலவிளக்கு, தங்கத் திருநாட்டின் மங்காத் திருவிளக்கு, ஏழைகளின் இதய நாயகி புரட்சித் தலைவி அவர்களுக்கும், மாவட்டக் கழகத்தினுடைய செயலாளர் அருமை அண்ணன் திரு. கே. ஏ. செங்கோட்டையன் அவர்களுக்கும், வணக்கத்திற்கும், பாசத்திற்கும் உரிய அருமை அண்ணன் திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைக் கூறி, என்னுடைய உரையை ஆரம்பிக்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. வே. பெரியசாமி]

என்னுடைய அந்தியூர் தொகுதி மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள மக்கள் அதிகமாக வாழுகிற ஒரு தொகுதியாகும். அந்தப் பகுதியிலே தற்போது வறட்டுப் பள்ளம் என்ற அணை இருக்கிறது. அந்த அணையினால் ஏறத்தாழ ஏழு ஏரிகள் பொய்த்துப் போய் இருக்கின்றன. தற்போது அங்கே வழுக்குப்பாறைத் திட்டத்தினையும், மணியாச்சித் திட்டத்தினையும் ஏற்பாடு செய்து அங்கே உள்ள விவசாயிகள் சிறப்பான முறையிலே வளம்பெற வாய்ப்பினை உருவாக்கித் தர வேண்டும்.

அந்த தொகுதியிலே ஆழ்துளைக் கிணறுகளை அமைப்பதற்கு, அதிகமாக ஏறத்தாழ 400 அடி வரை போர் போடவேண்டியிருக்கிறது. வேளாண்மைத் துறையின் மூலமாக ஏழை விவசாயிகளுக்கு குறைந்த செலவில் போர் மெஷினில் போர் போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கவேண்டும். விவசாயிகளுடைய கடன்களைத் தள்ளி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அனைத்து விவசாயிகளுடைய கடன்களும் தள்ளப்படவில்லை. எனவே, அனைத்து விவசாயிகளுடைய கடன்களும், குறு, சிறு, பெரிய விவசாயிகள் என்று பாராமல் அங்கே வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் அத்தனை பேருடைய, அத்தனை விவசாயிகளுடைய கடன்களையும் அறவே ரத்து செய்யவேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்தின் சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய பகுதியிலே பருகூர் மலை என்ற ஒரு மலை இருக்கிறது. அந்த மலையிலுள்ள மக்கள் எனக்கு வாக்களிக்கவில்லை. என்ன காரணம் என்று சொன்னால்—அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள யாருக்குமே வாக்களிக்கவில்லை. அங்கே கன்னடம் பேசுகின்ற மக்கள் இருக்கிறார்கள்—“அப்பகுதிக்கு ஒப்பருமே பரதில்லா, ஒந்துமே மாடதில்லா, நாமு ஷட்டாக்கி ஏன் மாடுபேக்கு” என்று கன்னடத்திலே பேசுகிறார்கள். எனவே, இம்மாமன்றத்தின் சார்பாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைப் பணிவாகக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், பிற்படுத்தப்பட்ட, கர்நாடக மாநிலத்தினுடைய எல்லையாக அமைந்திருக்கின்ற அந்தப் பருகூர் மலையிலே வாழுகின்ற விவசாயிகள் கிணறுகளை வெட்டியிருந்தால், மின் இணைப்புக்கு எழுதிப் போட்டிருந்தும் அங்கே குறைந்த நபர்கள்தான் மின் இணைப்பிற்கு விண்ணப்பம் செய்திருக்கிறார்கள், — அவர்களுக்கு சீனியா ரிட்டி முறையைப் பாராமல் தனிப்பட்ட சலுகைகளை வழங்கி, மின் இணைப்புக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அங்கே உள்ள ஆதிவாசிகள், ஆதி திராவிட மக்கள், மலையிலே உள்ள கல்பாசம், கடுக்காய் போன்ற பொருட்களை, சேகரம் செய்கிறார்கள். அவற்றைத் தனியார் வாங்கிக் கொண்டு கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறார்கள். எனவே,

[திரு. வே. பெரியசாமி] [1989 ஏப்ரல் 1]

அங்கே மலைவாழ் மக்களுக்கென்று தனியாக ஒரு சொசைட்டி ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்தின் சார்பாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் என்னுடைய பகுதியில் சாலை வசதிகள் கிடையாது. ஏராளமான சாலைகள் பழுதடைந்திருக்கின்றன. நெடுஞ்சாலைப் பணித்துறையின் மூலமாகப் போடப்பட வேண்டிய சாலைகளும் மிகவும் பழுதடைந்திருக்கின்றன. போக்குவரத்து வசதிகள் இல்லாத காரணத்தால், அங்கே ஓடிக் கொண்டிருந்த பேருந்துகளை எல்லாம், அரசு நிறுத்திவிட்டது.

(முற்பகல் 10-10).

எனவே சம்பந்தப்பட்ட மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய தொகுதி தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அதிகமாக வாழ்கின்ற தொகுதியாக இருக்கின்ற காரணத்தால் அதைப் புறக்கணிக்காமல் அந்தப் பகுதியில் போக்குவரத்து வசதியைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்தியூர் டவுனில் ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் இருக்கிறது. கடந்த 40 ஆண்டுகளாக 4 ஏக்கராவில் அடங்கியுள்ள அந்த சுகாதார நிலையம் பாழடைந்து போய் இருக்கிறது. அங்கே 4 மருத்துவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஏனோ அங்கே மக்கள் வருவது இல்லை. காரணம் என்னவென்று சொன்னால் அங்கே வைத்திய வசதி சரியாக கிடைக்காத அளவுக்கு, அங்கே சுகாதார வசதிகள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. எனவே மாண்புமிகு சுகாதார அமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். ஏற்கனவே மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் பேசியிருக்கிறேன். இங்கேயும் மனுக்கள் கொடுத்து இருக்கிறேன். உடனடியாக அந்த மருத்துவமனையைச் சீர் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் பர்கூரில் ஒரு அரசு மருத்துவமனை இருக்கிறது. அங்கே படுக்கை வசதியில்லை. டாக்டர் இல்லை. வேறு எங்கோ இருந்து டெபுடேஷனில் டாக்டரைப் போடுகிறார்கள். 2, 3 நாட்களுக்கு ஒரு முறை டாக்டர் வருகிறார். ஆகவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதைச் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் குடி தண்ணீர் வசதி இல்லை. என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள அம்மாப்பேட்டை ஒன்றியம் இருக்கிறது. அங்கே காவேரி ஆற்றிலிருந்து கூட்டுக் குடிநீர் திட்டத்தின் மூலமாகப் பைப் ஒன்று போட்டு எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் சுகாதாரமான முறையில் தண்ணீர் வழங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 1]

[திரு. வே. பெரியசாமி]

அதேபோல் அந்தியூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு உட்பட்ட பகுதியில் பவானி ஆறு இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் இருந்து கூட்டுக் குடிநீர் திட்டத்தின் மூலமாக எல்லா கிராமங்களுக்கும் சுத்திகரிக்கப்பட்ட நல்ல தண்ணீர் வழங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கே பார்த்தாலும் 400, 500 அடி வரை போர் போட்டாலும் தண்ணீர் கிடைப்பது இல்லை. கிடைக்கின்ற தண்ணீரும் நல்ல தண்ணீராக இருப்பது இல்லை. அதுவும் உடல் நலத்திற்கு தீங்கு விளைவிக்கின்ற விதத்தில் சுகாதாரக் கேடான தண்ணீர் கிடைப்பதாக ஆராய்ச்சி யாளர்கள் சொல்லுகிறார்கள். எனவே நல்ல குடி தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கால்நடை மருத்துவமனை பரகூர் மலையில் இல்லை. அங்கே கால்நடை மருத்துவ மனைக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனது தொகுதி ஆதி வாசிகள், ஆதி திராவிடர்கள் வாழ்கின்ற தொகுதியாகும். ஆதிதிராவிட மாணவர்களுக்காக 25 விடுதிகள்தான் இந்த மாநிலம் முழுவதும் திறக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள் மாவட்டம்தோறும் 4 விடுதிகள் திறக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் குறைந்தபட்சம் 4 விடுதிகளுக்குக் கட்டடமும் கட்டி கொடுக்கவும் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு ஒவ்வொரு மாவட்டத் திலும் 4 விடுதிகள் திறக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல் அவர்களுக்கு உணவிற்கு ஏறத்தாழ மாதம் 85 ரூபாய் வழங்குகிறார்கள். ஒரு நாளைக்கு 2 ரூபாய் 90 பைசா வீதம் கொடுக்கிறார்கள். அதை உயர்த்தி ஒரு மாணவனுக்கு ஒரு மாதத்திற்கு 150 ரூபாயும், அவர்களுக்கு இதர செலவுக்கு 2 ரூபாய் என்று கொடுப்பதை 10 ரூபாய் என்று உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1989-90 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது நான் சார்ந்து இருக்கின்ற காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வந்துள்ளேன். இந்த பட்ஜெட்டைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு கருத்துக்கள் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன. எங்களைப் பொறுத்தவரையில் இது ஒரு சரியான பட்ஜெட் என்று சொல்ல முடியாது. 2 மாதக் குழந்தையாகத் தான் இதைக் கணிக்க முடியும். இதை ஒரு பெரிய பட்ஜெட்டாக சொல்ல முடியாது.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையில் குறிப் பிடப்பட்டிருக்கிற-அட்டானமியைப் பொறுத்தவரையிலும் மொழிக் கொள்கையைப் பற்றியும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. ம. சுந்தரதாஸ்]

[1989 ஏப்ரல் 1]

இவை எல்லாம் எந்தவகையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் வரும் என்பதை நான் மிக தெளிவாகக் கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1935-லே it has always been believed that under the 1935 Government of India Act the provincial autonomy ought to be given. ஆனால் இப்போது இருக்கக்கூடிய பிரச்சினை ; மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருப்பது there is a dispute between the residuary powers as well as the State powers. இந்தப் பிரச்சினை எல்லா மாநிலங்களிலும், காங்கிரஸ் ஆளும் மாநிலத்திலும் எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காகத் தான் மறைந்த எங்கள் அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்கள் சர்க்காரியா கமிஷன் நியமித்து இருக்கிறார்கள். அதனுடைய ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறது. இதே சட்டமன்றத்தில் வைக்க இருக்கிறார்கள். ஆக அதையும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் எந்த வகையில் வைத்து இருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் நான் கோடிட்டுக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல் சொல்லப்பட்டிருப்பது, 'ஏ' ஷெட்டியூலில் 15 மொழிகளோடு தமிழையும் சேர்க்க வேண்டும் என்பது. அதில் எங்களுக்கு மாற்றுக் கருத்து இல்லை. சேர்க்கவேண்டியதுதான். அது எந்த அளவுக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் வரும் என்பது தான் என்னுடைய கோரிக்கையாக இருக்கிறது.

அதேபோன்று பத்தி 8-ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, நெய்வேலி லிக்னைட் கார்ப்பரேஷனிலிருந்து ராயல்ட்டி வேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. ராயல்ட்டி கேட்கப்படும் என்று சொன்னால் நம் தமிழகத்திலிருந்து ஏதாவது நிதி அதற்கு ஒதுக்கி யிருக்கிறோமா? இந்த அளவுக்குச் சொன்னால் நாளை தஞ்சாவூரில் வருகின்ற காவேரி டெல்ட்டாவில் கிடைக்கின்ற குருடாயிலுக்கு ராயல்ட்டி கேட்கப்படும். அதேபோல் இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற லிக்னைட் கார்ப்பரேஷன்களைப் பொறுத்த வரையில் தமிழகத்திலிருந்து எந்த ஒரு பணமும் கொடுப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது இந்தத் தமிழகம் வேறு ஏதோ ஒரு நாடு மாதிரி தெரிகிறது. தமிழகம் இந்தியாவில் ஒரு பகுதியாக இருக்கிற காரணத்திற்காக இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற இந்திய அரசுக்குச் சொந்தமானதில் நாம் ராயல்டி கேட்பது என்பது, அதை நிதிநிலை அறிக்கையில் கேட்பது என்பது நியாயம்தான் ; இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டபோது, மத்திய அரசு செய்ய வில்லை, மத்திய அரசு செய்யவில்லை என்று சொல்கிறீர்களே தவிர நாம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே தானாக இந்த மக்களுக்கு என்ன செய்திருக்கிறோம் என்பதை நீங்கள் சொல்ல வேண்டும்.

[1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. மா. சுந்தரதாஸ்]

அடுத்தபடியாக கூறப்பட்டிருப்பது, எல்லா சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களிலும் மோட்டார் பொறுத்திக் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்கிறீர்கள். அப்படியானால் சைக்கிள் ரிக்ஷா வேண்டாம் என்று சொல்கிறீர்களா? சைக்கிள் ரிக்ஷாவே இருக்காதா?

நீங்கள் தேர்தல் அறிக்கையிலே கூறியிருக்கிறீர்கள், பனையேறும் தொழிலாளர்களுக்கு தனி வாரியம் உருவாக்குவோம் என்று. ஆனால் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே அதுபற்றி கூறப்படவில்லை. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே பேசும்போது இங்குள்ள மண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தமிழகத்தைப்பற்றி பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்பது மிக முக்கியமான பிரச்சினையாக இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே இருக்கிறது. 18 இலட்சம் பேர் வேலையில்லாமல் எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ச்செஞ்சுகளில் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் எங்களுடைய தேர்தல் அறிக்கையிலே சொன்னோம், 25 இலட்சம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுப்போம் என்று, ஆண்டுக்கு 5 இலட்சம் பேர் வீதம். நீங்கள் உங்களுடைய தேர்தல் அறிக்கையிலே கூறியிருக்கிறீர்கள், 1 இலட்சம் பேருக்கு வேலையளிப்போம் என்று. 1 இலட்சம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிப்பதற்குரிய திட்டங்கள் ஏதாவது இருக்கிறதா என்றால் இல்லை.

நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்களே மூன்று திட்டங்கள்— அதாவது, என்.ஆர்.ஈ.பி., ஆர்.எல்.ஈ.ஜி.பி., செல்ப் எம்ப்ளாய்மெண்ட் புரோக்கிராம் என்று, அந்த மூன்று திட்டங்களும் மத்திய அரசினுடைய திட்டங்கள்தானே. மத்திய அரசினுடைய திட்டங்களை வேறு வடிவத்திலே நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள், அவ்வளவுதான். இவையெல்லாம் மத்திய அரசினால் உருவாக்கப்பட்ட திட்டங்கள். ஆர்.எல்.ஈ.ஜி.பி. என்று சொன்னால், அதற்கு ஒதுக்கப்படுகின்ற பணம் முழுக்க முழுக்க மத்திய அரசினுடைய பணம். சுய வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் கொடுக்கப்படுகின்ற பணமும், மத்திய அரசினுடைய பணம்தான். இதுதவிர மாநில அரசு வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்காக ஏதாவது திட்டங்களை உருவாக்கியிருக்கிறதா என்று கேட்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நீங்கள் உங்களுடைய தேர்தல் அறிக்கையிலே 1 இலட்சம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிப்போம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அந்த 1 இலட்சம் பேருக்கு வேலை கொடுப்பதற்கு எந்தத் திட்டத்தை நீங்கள் வைத்திருக்கிறீர்கள்?

ஆனால் மத்திய அரசு 3 திட்டங்களைத் துவக்கிவிட்டு, வேலைவாய்ப்புக்கென்றே இந்த பட்ஜெட்டிலே மத்திய அரசு 1,750 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறது. நீங்கள் அறிவித்

[திரு. மா. சுந்தரதாஸ்] [1989 ஏப்ரல் 1]

துள்ள மூன்று திட்டங்களும் மத்திய அரசினுடைய 'ரி-புரடக்ஷன்' தான் என்று சொல்ல முடியுமே தவிர, தனியாக தமிழகத்தினுடைய பட்ஜெட்டிலே வேலைவாய்ப்புக்கு என்று என்ன ஒதுக்கப்பட்டது என்று சொல்ல முடியாது.

தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில் ஏதாவது ஒரு திட்டத்தை நீங்கள் உருவாக்கியிருக்கிறீர்களா? இந்த ஆண்டில் இந்தத் தொழிலை உருவாக்கவேண்டுமென்று நீங்கள் சொல்லியிருப்பீர்கள் என்று நான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை புரட்டிப் புரட்டிப் பார்த்தேன், எந்தத் தொழிற்சாலையையும் உருவாக்க வேண்டுமென்ற திட்டம் இருப்பதாகக் கூட அதிலே குறிப்பிடப்படவில்லை.

சத்துணவுத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், அது மிக முக்கியமான ஒரு திட்டம். முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட திட்டம். அதைப்பற்றி நேற்றைய தினம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறும்போது, பரிசீலனைக்கு வைத்துள்ளதாகக் கூறினாரே தவிர, சத்துணவுக் கூடங்களில் பணிபுரிகின்றவர்களை முழு நேர பணியாளர்களாக ஆக்குவோம் என்று அன்று நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் சத்துணவுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், எந்தவொரு வார்த்தையும் இந்த பட்ஜெட்டிலே குறிப்பிடப்படவில்லை. சத்துணவு மையங்களில் வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு 120 ரூபாய் சம்பளம் கொடுத்துக் கொண்டு பஞ்சாயத்து உறுப்பினரிலிருந்து சேர்மன் வரை, எலக்ட்ரிசிட்டி டிபார்ட்மெண்டைத் தவிர எல்லோருக்கும் 'இன்ஸ்பெக்ஷன் அத்தாரிட்டி' கொடுத்து இருக்கிறீர்கள். 120 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகின்ற பெண் ஊழியர்களிடம் சத்துணவு மையங்களிலே வேலை செய்கின்றவர்களிடம் இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்கின்றவர்கள் போய் ரெக்கார்ட்ஸ் இருக்கிறதா என்று கேட்கும்போது, அவர்களை யார் என்று கேட்டு உடனே கணக்கு எழுதுகிறார்கள். அங்கேயிருக்கின்ற பி.டி.ஓ-வுக்கு பேமிலி பிளானிங்-குக்கு ஆள் கொடுக்கவில்லையென்றால் அவர்கள் சார்ஜ் மெமோ கொடுக்கிறார்கள். இந்த அளவிற்கு கஷ்டப்படுகிறார்களே அவர்களுக்கு எந்த அளவிற்கு சம்பளம் கொடுக்கப் போகிறோம் என்றும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒன்றும் சொல்லவில்லை. லா ஆண்டு ஆர்டர் சிச்சுவேஷன் நிறைய இருக்கிறது.

சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு பிரசிசனைகள் இருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் 14, 15 வருடங்கள் ஆகியும் சாலைகள் செப்பனிடப்படாமல் அப்படியே இருக்கின்றன. அங்கேயிருக்கின்ற நெய்யாறு சானல் தேங்ஸ்-ல் சில்ட் எடுக்கப்படவில்லை. 28 இலட்சம் ரூபாய் மத்திய அரசு ஆர்.எல். இ.ஜி.பி. திட்டத்திற்காக ஒதுக்கிய பிறகும், அந்த மாவட்டத்திற்குச் சாலைகளுக்கு என்று நிதி

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. மா. சுந்தரதாஸ்]

ஒதுக்கப்படவில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், 5-ஆம் தேதி 6 ஆம் தேதி வந்து பார்த்து ஆவன செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே போன்று, என்னுடைய பகுதியிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே 1972-லே ஒரு சாலை வெட்டப்பட்டது. விஜிலன்ஸ் வைக்கல் ரோடு என்று பெயர். விஜிலன்ஸ் என்ற இலாக்கா வந்ததற்குப் பின்னால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே வெட்டப்பட்ட ரோடு என்ற காரணத்திற்காகவா என்று தெரியவில்லை. அந்த ரோடும் இதுவரையில் செப்பனிடப்படவில்லை. அதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆலஞ்சோலை-வைக்கல் ரோடுக்கு என்று 6½ இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. அந்த ரோட்டை செப்பனிடிகின்ற வேலை ரூரல் ஓர்க்ஸ்-ஆல் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது. ஆனால் அந்த ரோடு இதுவரையிலும் செப்பனிடப்படாமலேயே இருக்கிறது. தடவுசெய்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், 1972லே எடுக்கப்பட்ட அந்தச் சாலையை செப்பனிட இனியாவது நிதி ஒதுக்கி, அந்தச் சாலையை உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போன்று மீன் பிடிக்கின்ற தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினை. நேற்று கூட, சென்னையிலே வாழ்கின்ற மீனவர்களை ஆந்திர மாநிலத்திலே பிடித்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதேபோன்று என்னுடைய பகுதியிலே வாழுகின்ற மீனவர்கள் கேரளத்திலே மீன் பிடிக்கச் சென்றால் அங்கேயும் இதே பிரச்சினைதான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. எங்களுடைய மாவட்டத்தில் சின்ன முட்டம் மீன்பிடி துறைமுகத்தை உருவாக்குவதற்கு 9 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டது. ஆனால், 6, 7 ஆண்டுகள் ஆகியும் அந்தச் சின்ன முட்டம் துறைமுகம் வேலை இன்னும் முடியவில்லை. மேலும் அங்கேயிருந்த சூப்பரிண்டிங் எஞ்சினீயர் ஆபீசை சென்னைக்கு மாற்றியிருக்கிறார்கள். இன்னும் சின்னமுட்டம் துறைமுக வேலை முடியாத நிலையில், அந்த வேலையை துரிதப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக எங்கள் மாவட்டத்திலிருந்த சூப்பரிண்டிங் எஞ்சினீயர் அலுவலகத்தை சென்னைக்கு மாற்றியிருக்கிறார்கள். அந்த அலுவலகத்தைச் சென்னைக்கு மாற்றியதால் அங்கே பணியாற்றிய ஊழியர்கள் எல்லாம் சென்னைக்கு வரவேண்டியிருக்கிற துர்ப்பாக்கியமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

[4.20 பகல் 10.20]

சின்னமுட்டம் மீன்பிடித் துறைமுகம் வந்தால்தான் எங்கள் மாவட்ட மீனவர்களுக்கு பயனுடையதாக இருக்கும்; அவர்கள் மீன் பிடிக்கச் செல்ல வசதியாக இருக்கும். இல்லை என்றால் அங்குள்ள மீனவர்கள் வேறு கடற்கரைப் பகுதிகளுக்குச் சென்று மீன்பிடிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு, அவர்களுடைய படகுகளை (Fishing Boats) கேரளத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், கர்நாடகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், ஆந்தி

[திரு. மா. சுந்தரதாஸ்] [1989 ஏப்ரல் 1]

ரத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் பிடித்துச் செல்லக்கூடிய நிலைமைகள் ஏற்படும். அப்படியிருந்தால் அந்த மீனவர் குடும்பங்கள் வாழ்க்கை சிறப்பாக அமைய வாய்ப்பு இல்லை. இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் அந்த சின்னமுட்டம் மீன்பிடித் துறைமுகம் உருவாக்கும் பணியை துரிதப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, பனை ஏறும் தொழிலாளர்களுக்கு உதவி செய்வதாக உங்களுடைய தேர்தல் அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறீர்கள். பனை ஏறும் தொழிலாளர்களுக்கு தனி வாரியம் அமைப்போம் என்று சொல்லியிருந்தீர்கள். அதுபற்றி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒன்றும் காணப்படவில்லை. நிதிநிலை அறிக்கையில் இல்லாவிட்டாலும் தயவுசெய்து அதையும் சேர்த்து, அந்த வாரியத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மீனவர் சமுதாயம் மோஸ்ட் பாக்வெர்டு பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கிறிஸ்தவ மீனவர்கள் இந்த மோஸ்ட் பாக்வெர்டு லிஸ்டில் இல்லை என்று கருதுகிறேன். ஆனால் கேரளத்தில் கன்னியாகுமரி இணைந்திருந்தபோது, 1954-க்கு முன்னால், அவர்களுக்கு தனி ரிசர்வேஷன் இருந்தது. தமிழ்நாட்டிற்கு வந்த பின்னால் அவர்கள் பிற்பட்டோர் வகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டார்கள். நிச்சயமாக அவர்கள் பொருளாதார ரீதியில் மிகவும் பின்தங்கியவர்கள். இன்று தமிழ்நாட்டிலே நம்முடைய கழக ஆட்சி வந்த பிறகு சில சமுதாயத்தினரை இணைத்து மோஸ்ட் பாக்வெர்டு பட்டியலைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். மீனவர்கள் சமுதாயம் அதிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கிறிஸ்தவ முக்குவாஸ் என்ற இனம் அதிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. சேர்த்திருப்பீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். இல்லை என்றால் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று சாலை வசதியைப் பொறுத்தவரையில் நாகர்கோயில் கலெக்டர் பங்களாவைச் சுற்றியிருக்கிற ரோடுகளை இரண்டாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை செப்பணிட்டுக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் கிராமப்புறங்களில் 16 வருஷம், 18 வருஷம் ஆனாலும் ரோடு செப்பனிடப்படுவதில்லை. கேட்டால் யாரும் கவனிப்பதில்லை. ஹைவேஸ் டிபார்ட்மென்ட் அதிகாரிகள் எல்லாம் நாகர்கோயிலிலேதான் இருக்கிறார்கள்; அவர்கள் கிராமப்புறங்களுக்கு வந்து பார்ப்பதில்லை. நாங்கள் இதுபற்றி கலெக்டரிடம் நேரிலே கேட்டோம். கலெக்டர் பங்களா பக்கத்திலே இருக்கிற சாலைகள் இரண்டாண்டு களுக்கு ஒருமுறை செப்பனிடப்பட்டாலும் கிராமப்புறச் சாலைகள் 18 வருஷங்களானாலும் செப்பனிடப்படவில்லையே என்று கேட்டோம். செப்பனிடப்படாத சாலைகளைப்பற்றி

1989 ஏப்ரல் 1]

[திரு. மா. சுந்தரதாஸ்]

சொன்னால் அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகளுக்கு அந்தச் சாலைகள் எங்கே இருக்கின்றன என்றே தெரியவில்லை. ஏ.இ.-க்கும் தெரியவில்லை; இ.இ.-க்கும் தெரியவில்லை. காரணம் அவர்கள் எல்லோரும் நாகர்கோயிலிலேயே உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள்; கிராமங்களைப் பார்ப்பதே இல்லை. ஆகவே, ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்ட் அதிகாரிகள் அந்தந்த தாலுகா தலைமை இடங்களிலேயே தங்கியிருக்க வேண்டும். அவர்களுடைய பணிகளை ஒழுங்காகப் பார்க்க வேண்டும். இப்போது நாகர்கோயிலில் உட்கார்ந்துகொண்டு, அங்கிருந்து கொண்டே 'பில்லை' போட்டுவிடுகிறார்கள்; கான்ட்ராக்ட் விடுகிறார்கள். அவர்களுக்குத் தேவையானதை வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். அவர்களுடைய பணி இந்த மாதிரியே நடந்துகொண்டிருப்பதால் மத்திய அரசு கொடுக்கின்ற பணம் கிராமங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை.

என்னுடைய விளவங்கோடு தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் 16, 18 வருஷங்களாக ரோடுகள் செப்பனிடப்படவில்லை. அந்தச் சாலைகளை செப்பனிட ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, கிராமப்புற மக்களுக்கும் தேவையான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையைப் பூர்த்தி செய்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது இங்கே மாநில பட்ஜெட்டைப்பற்றித்தான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார் என்று நினைத்தேன். ஆனால் அவர் மத்திய அரசின் பட்ஜெட்டைப் பற்றியும் பேசினார். ஏதோ நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்றும், மாநில அரசு அதற்கான பணிகளைச் செய்யவில்லை என்பது போலவும் தெரிவித்தார்கள். அதுபற்றி தெளிவாக விளக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : தலைவரவர்களே, 'என்.ஆர்.இ.பி.' 'ஆர்.எல்.இ.ஜி.பி.' திட்டங்கள் மத்திய அரசினுடைய திட்டங்கள். என்.ஆர்.இ.பி. திட்டத்தில் பகுதி பணத்தை மாநில அரசு கொடுக்கிறது; பகுதி பணத்தை மத்திய அரசு கொடுக்கிறது; பணியை மாநில அரசு செய்கிறது. ஆர்.எல்.இ.ஜி.பி. திட்டத்திற்கு முழுக்க முழுக்க மத்திய அரசே பணம் கொடுக்கிறது. அதைப்போன்று சுய வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்திற்கு படித்த இளைஞர்களுக்கு வங்கிகள் மூலமாக கடன் கொடுக்கப் படுகிறது. சுய வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்திற்கு முன்னால் 25,000 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது; அது இப்போது 35,000 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சுய வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்கள் உயிரோடு இருந்த போது கொண்டுவரப்பட்ட திட்டம். அந்தத் திட்டம் இப்போதும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த மூன்று

[திரு. மா. சுந்தரதாஸ்]

[1989 ஏப்ரல் 1]

திட்டங்களையும் மத்திய அரசு பட்ஜெட்டிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, மத்திய அரசு பட்ஜெட் காப்பியை இங்கே வைத்திருக்கிறீர்களா என்று நான் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. சுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசுக்குத் தனியாக எங்கே இருந்து பணம் வருகிறது? நாமெல்லாம் சேர்த்துக் கொடுக்கிற பணத்தைத் தானே மத்திய அரசு நமக்கு ஒதுக்குகிறார்கள். எனவே நம்முடைய பணத்தின் மூலமாகத்தான் அந்தத் திட்டங்கள் இங்கே நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்பதாக நான் எடுத்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மத்திய அரசும் நம்முடைய அரசுதான். எனவே இங்கே பிரச்சினைக்கு இடம் இல்லை.

திரு. கோ. வீரையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசின் திட்டமான என்.ஆர்.இ.பி. மற்றும் ஆர்.எல்.இ.ஜி.பி. போன்ற திட்டங்கள் தனித்தனியான திட்டங்களாக இருக்கின்றன. என்.ஆர்.இ.பி. திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் பாதி, இவர்கள் பாதி என்ற அடிப்படையில் பணம் ஒதுக்கப்படுவதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இரண்டு திட்டத்தையும் ஒன்றாக்கி மத்திய அரசு இரண்டுக்குமே சேர்த்து பாதியைக் கொடுப்பதன்மூலமாக மாநிலத்திற்குக் கிடைக்கும் தொகை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறதே, இதைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் விளக்குவார்களா என்பதை நான் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் இதற்கெல்லாம் விளக்கவேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. இது உங்களுடைய செய்தி, அவ்வளவுதான்.

திரு. செ. பெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் பேச வாய்ப்பு அளித்ததற்காக எனது நன்றியை ஏற்காடு தொகுதியில் என்னை வெற்றி பெறச் செய்து சட்டமன்றத்திற்கு அனுப்பிய தொகுதி மக்களுக்கு முதற்கண் வணக்கத்தையும், நன்றியையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனது தொகுதியில் உள்ள சில பிரச்சினைகளை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

சேலம் மாவட்டத்தில் சேர்வராயன் மலை, கல்ராயன் மலை ஆகிய பகுதிகள் மலைவாழ் மக்கள் அதிகமாக இருக்கும் இடங்களாகும். அங்கே 53,000 மலைவாழ் மக்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு மாநில அரசின் மூலமாகவும், மத்திய அரசின் மூலமாகவும் கொடுக்கப்படும் மானியத் தொகை

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. செ. பெருமாள்]

சரியாகக் கிடைக்கிறதா எனக் கண்காணிக்கிற வகையில் பி.டி.ஓ. அலுவலகம் இருக்கும் இடங்களில் அந்தப் பகுதியின் மலைவாழ் மக்கள் அடங்கிய குழு ஒன்றை அமைத்து கண்காணிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யுமாறு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து சேலம் மாவட்டத்தில் சின்ன கல்ராயன்மலை, பெரிய கல்ராயன்மலை என்ற இரண்டு மலைப்பகுதிகளும் பெத்தநாயக்கன்பாளையம் ஒன்றியத்திலுள்ளன. அவை மிகப் பெரிய பஞ்சாயத்துக்கள். எனவே அவற்றைப் பிரித்து கல்ராயன் மலையில் கருமாந்துறை ஊராட்சி ஒன்றியத்தை ஏற்படுத்தி புதிய பஞ்சாயத்து யூனியன் ஏற்படுத்தி அவற்றிலே மலைவாழ் இன மக்கள் சேர்மானாக பதவியைப் பெறுகிற வகையில் ஆவன செய்யப்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து சின்ன கல்ராயன்மலை, பெரிய கல்ராயன் மலை ஆகிய பகுதிகளில் அதிகமாக விளையும் மரவள்ளிக் கிழங்கு, கடுக்காய் போன்றவற்றைத் தனியார் வியாபாரிகள் வாங்கி கொள்ளை இலாபம் வைத்து விற்கிறார்கள். ஆனால் இவர்களுக்குக் குறைந்த விலைதான் கொடுத்து அவர்கள் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே அவற்றை கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாகவோ அல்லது ஏலத்தின் மூலமாகவோ எடுக்க அரசு ஏற்பாடு செய்து அதன்மூலம் அந்த மக்களுக்கு நல்லதொரு விலை கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மலைப் பகுதிகளில் பெரும்பாலும் சாலை வசதிகள் இல்லாமலும், பஸ் வசதிகள் இல்லாமலும் அங்கே உள்ள மக்கள் பெரிதும் அவதிப்படுகிறார்கள். மேலும் மருத்துவ வசதி கூட இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. அங்கே யாருக்காவது உடல்நலம் சரியில்லை என்றால் ஊரிலே உள்ள இன பந்துக்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து தொட்டில் கட்டி அவர்களைத் தூக்கிக்கொண்டு மருத்துவ மனைக்கு வருவதற்குள்ளாக இடையிலே அவர்கள் இறந்துவிடுகிறார்கள். எனவே அவர்களுக்கு பஸ் வசதி மற்றும் மருத்துவ வசதிகளை அதிகரிக்க வேண்டும். மலைப் பகுதி மக்களுக்குப் பயன் அளிக்கின்ற வகையில் அதிகப்படியான பஸ்களை விடுமாறும் நான் இந்த அரசையும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஏற்காடு நகரியம் இருக்கும் இடங்களில் அங்கே ஓட்டு கேட்க நான் போகும்போது சாக்கடைகள் மிகுந்த துர்நாற்றம் அடித்துக்கொண்டிருந்ததைப் பல தெருக்களில் பார்க்க முடிந்தது. கக்கூஸ் போன்றவைகள் மிக மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. இப்போது நிதிநிலை சரியில்லை

[திரு. செ. பெருமாள்] [1989 ஏப்ரல் 1]

என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் கிராமப் பகுதிகளுக்கு சாலை வசதியும், பஸ் வசதியும் கிடைக்காத நிலைமை இருக்கிறது. பஸ் வசதி இருந்தால் சாலை வசதி இல்லை. சாலை வசதி இருந்தால் பஸ் வசதி இல்லை. இந்த மாதிரி சூழ்நிலைகள் கிராம மக்களுக்கு மிகுந்த இடைஞ்சல்களை அளித்துக்கொண்டிருப்பதால் நல்ல பஸ் வசதி, சாலை வசதி போன்றவற்றை ஏற்படுத்திக் கொடுக்குமாறு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-30)

ஏற்காடு நகரியத்தில் அண்ணா போக்குவரத்தின் டெப்போ ஒன்றை ஏற்படுத்தித் தருமாறு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றும் என்னுடைய தொகுதிக்கு அருகிலே உள்ள அருர் தொகுதியானது பார்ட்ரிலே இருக்கின்றது. அந்த பார்ட்ரிலே செக்போஸ்ட் இருக்கின்றது. அங்கு வன இலாகாவின் கேட் போர்ட்டிருக்கின்றார்கள். அங்கே கேட் போர்ட்டால் காலையிலே மூடினால் இரவு வரைக்கும் ஆளே இருப்பது இல்லை. அங்கு பொதுமக்கள் போனால், அங்கு ஆள் இல்லாமல் போனால், யாராவது போய்த்தான் பாரஸ்ட் கார்ட்டும் சாவி வாங்கிக்கொண்டு வரவேண்டும். செக் போஸ்ட்டில் பாரஸ்ட் கார்ட் யாருமே இருப்பதில்லை. காரணம் ஆள் இல்லை என்று சொல்கின்றார்கள். அதனாலே இந்தமாதிரி நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதியிலே இருக்கின்ற 10, 15 கிராமங்களில் இருந்து வருகின்ற மக்கள், டவுனுக்கு வருவது என்றால் அந்த செக் போஸ்ட்-ஐத் தாண்டித் தான் வரவேண்டும். அவர்கள் அதைத் தாண்டி வரமுடியாத சூழ்நிலை இருக்கின்றது. நான் போய் இருக்கும்போது அந்த நிலை ஏற்பட்டது. அந்தக் கிராமப்புற மக்கள் வரமுடியாத சூழ்நிலை இருந்தது. செக் போஸ்ட்டில் போய் கேட்டபோது சாவி எங்களிடம் இல்லை. பாரஸ்ட் கார்ட் இடத்தில் இருக்கின்றது என்று சொன்னார்கள். அதனாலே அங்கே அதிக காலதாமதம் ஏற்பட்டது. செக் போஸ்ட் மூடிய நிலையிலேயே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் போதிய அளவுக்கு வன இலாகாவில் ஸ்டாஃப்-கள் இல்லாததனால்தான் இவர்களுக்கு இந்த நிலைமை ஏற்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு அருகிலே உள்ள அம்மாபாளையம் என்ற இடத்தில் ஒரு செக் போஸ்ட் இருக்கின்றது. அதுவும் 24 மணி நேரம் மூடியிருக்கிறது. பொதுமக்கள் போனாலும் தாண்டிப்போக இடையூறாக இருக்கிறது. போதிய ஸ்டாஃப் போடுமாறு கேட்டுக் கொண்டு எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப் பளித்த பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. இராமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1989-90ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை தமிழர் சமுதாயத்தினுடைய குடும்ப விளக்காக, குலவிளக்காக திகழ்கின்ற தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் அவர்கள், நிதி

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. அ. இரகுமான்கான்]

அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்திலே சமர்ப்பித்திருக்கின்றார்கள். 13 ஆண்டுக் காலத்திற்குப் பிறகு ஒரு இருண்ட ஆட்சி அக்ன்று ஒரு ஒளி பொருந்திய நல்லாட்சி, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி மலர்ந்திருக்கிறது. நடைபெற்று முடிந்த தேர்தலில் சில கண் சிமிட்டும் காகிதப் பூக்கள் கவர்ச்சிகளைக் காட்டினாலும், சிலபேர் அரிச்சந்திரா புராணத்தில் வருகின்ற சந்திரமதியைப் போல ஒப்பாரி வைத்து அனுதாபத்தையே வாக்குகளாக அறுவடை செய்யலாம் என்று கனவு கண்டாலும், சில உலகம் சுற்றும் வாலிபர்கள் பெரிய பொறுப்பிலே இருந்து கொண்டு தமிழக வீதிகளில் பல்வேறு வாக்குகளைத் தந்து வெற்றிபெற முயற்சி செய்தாலும், இந்த நாட்டு மக்கள் தாழ்ந்த தமிழகம் தலை நிமிர்ந்து நிற்க டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் கரத்திலே இதை ஒப்படைத்தால்தான் அது சீர்பெறமுடியும் என்ற நம்பிக்கையோடு இந்த ஆட்சியை ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். அந்த சரித்திர சாதனைகளை உருவாக்கிய சாலை ஓர் மனிதர்களுக்கு, வணக்கத்திற்குரிய வாக்காளப் பெருமக்களுக்கு நான் சார்ந்து இருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் முதன்முதலில் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சி மலர்ந்ததற்குப் பிறகு முதன்முதலாக இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை நமது நிதி அமைச்சர் என்ற முறையிலே தலைவர் அவர்கள், டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கின்றார்கள். வங்கக் கடற்கரையிலே உறங்காமல் உறங்குகின்ற வரலாற்றுத் தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களைப் போல, பல்வேறு ஆற்றல்களுக்கு சொந்தக்காரராக, அண்ணாவின் மறு பிரதிபலிப்பாக நிதியமைச்சர் அவர்கள், முதல்வர் அவர்கள் அது பொருளாதாரத் தத்துவமாக இருந்தாலும், சிறந்த நிர்வாகமாக இருந்தாலும், அவர்களிலே யாருக்கும் அவர் குறைந்தவர் அல்ல என்பதை நிரூபிக்கின்ற விதத்திலேதான் நிதிநிலை அறிக்கையை அவர்களே அரும்பாடுபட்டு பல்வேறு சூழ்நிலைகளுக்கு மத்தியிலே கண்விழித்து உருவாக்கி இருக்கின்றார்கள்.

துரதிருஷ்டவசமான சம்பவங்களின் காரணமாக அது மக்களுக்குப் போய்ச் சேராதோ என்ற ஐயம் இருந்தாலுங்கூட அது இப்போது மக்களுக்கெல்லாம் தெரிகின்ற அளவிலே, அறிக்கையினுடைய சிறப்புகள் நாடு முழுவதும் பேசப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. பத்திரிகைகள் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த சிறந்த நிதிநிலை அறிக்கையை தயாரித்து கொடுத்த நிதியமைச்சர் அவர்களுக்கு, நம்முடைய முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு தமிழக மக்கள் நன்றி சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. அ. இரகுமான்கான்]

[1989 ஏப்ரல் 1]

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்தமட்டிலே ஏதோ “வரணம் காட்டும் வானவில்” ஆக யாரும் தயவு செய்து கருதக் கூடாது. நலிவுற்ற மக்களுடைய நம்பிக்கைகளை கனவுகளை நினைவாக்குகின்ற நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக இந்த பட்ஜெட் இருக்கிறது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஏதோ கானல் நீரைப்போல் காட்சியளிப்பதாக காங்கிரஸ்காரர்களோ அல்லது அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரோ சொல்ல மாட்டார்கள். காரணம் வேறு வார்த்தையிலே சொன்னாலும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். “கானல் நீர் அல்ல, தாகம் தீர்க்கும் தண்ணீர் பந்தல்” ஆக இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இருக்கிறது என்று சொல்கிறேன். ஏதோ வார்த்தையினாலே பேசுவதாக, ஜாலம் காட்டுவதாக, வெறும் வார்த்தைகளை மட்டும் அடிப்படையாக வைத்து இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை விமர்சனம் செய்வதாக இந்த மாமன்றத்திலே இருக்கக்கூடிய உறுப்பினர்கள் கருத மாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இந்த பட்ஜெட்டை விமர்சித்தபோது, அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த எனது நண்பர் திரு. கே.கே.எஸ்.எஸ்.ஆர். அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே புதிய தொழிற்சாலைகள் பற்றிய அறிவிப்பு இருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள். அப்படி கேட்டவர்களுடைய கவனத்திற்கு ஒன்றை கொண்டு வருகிறேன். 12 ஆண்டுக் காலம் கொடிகட்டி பறந்தீர்கள். எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவராக இருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. திருநாவுக்கரசைப் பார்த்து அன்றைக்கு நான் கேட்டேன். நேவல் அக்காடமி வருவதாக இருந்ததே அது எங்கே போயிற்று என்று கேட்டேன் அதுபோல இந்துஸ்தான் போட்டோ பிலிம் தொழிற்சாலை தமிழகத்திற்கு வராமல் உத்தரப்பிரதேசத்திற்கு போனதே என்ன செய்தீர்கள் என்று கேட்டேன். அதுபோல தமிழகத்திற்கு வர வேண்டிய கோச் பேக்டரி ஆந்திராவுக்கு போனதே அப்போது என்ன செய்தீர்கள் என்று கேட்டேன். அதுபோல அசோக் லேலென்ட் எக்ஸ்டென்சன் தமிழகத்திற்கு வர வேண்டியது, மகாராஷ்டிராவுக்கு போனதே என்ன செய்தீர்கள் என்று கேட்டேன்.

இன்றைக்கு மறைந்துபோன முதல்வரைப் பற்றி குறை சொல்வதாக நினைக்கக் கூடாது. அன்றைக்கு நான் அவரைப் பார்த்து ஒன்றை கேட்டேன். “தூங்காதே தம்பி தூங்காதே” என்று தம்பிமார்களுக்கு சொல்லிவிட்டு நீங்கள் தூங்கி விடாதீர்கள் என்று நான் சொன்னேன். இப்போது கேட்கிறார்கள் ஆட்சிக்கு வந்து 2 மாதங்கள்தான் ஆகிறது. இந்த சூழ்நிலையில் இவர்களுடைய முதல் கேள்வி எங்கே தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்துவது பற்றி அறிவித்திருக்கிறீர்கள்

1989 ஏப்ரல் 1]

[திரு. அ. இரகுமான்கான்]

என்று கேட்கிறார்கள். திருமணம் ஆகி இரண்டு மாதம்தான் ஆகிறது. அதற்குள் எங்கே குழந்தை என்று திரு. திருநாவுக் கரசு போன்ற விவரம் தெரிந்தவர்கள் இங்கே கேட்கலாமா?

ஆக, திருமணம் ஆகி இரண்டு மாதம்தான் ஆகிறது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையில் இங்கே நம்முடைய ஒப்பந்த தலைவரும் முதலமைச்சருமான டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தெளிவாக ஒன்றை சொல்லியிருக்கிறார்கள். “கஜானாவும் காலி, களஞ்சியமும் காலி” என்கிற சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்கிற வார்த்தையை பட்ஜெட்டின் ஆரம்பத்திலேயே மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அதைப்பற்றி இங்கே ஒன்றை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய பேச்சு கன்னிப் பேச்சு அல்ல, கனிந்த பேச்சு. இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிட்ட அந்தத் தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் மத்திய அரசால் நிறுவப்பட வேண்டிய தொழிற்சாலைகள். அது தொடர்பாக தமிழக அரசு எல்லாக் கட்டத்திலும் வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறது. இந்துஸ்தான் போட்டோ பிலிம் தொழிற்சாலையாக இருந்தாலும் சரி, அசோக் லேலென்ட் எக்ஸ்டென்சன் ஆக இருந்தாலும் சரி, எதுவாக இருந்தாலும் மாநில அரசு சார்பாக மத்திய அரசை தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறோம். நீங்களும் தொடர்ந்து அதுபோல மத்திய அரசை வலியுறுத்த வேண்டும். நாங்கள் உங்களுக்கு உதவியாக இருக்கிறோம்.

அதுபோல இரண்டு மாதம்தான் ஆகிறது. அதற்குள் எப்படி குழந்தை வரும் என்று கேட்டார்கள். இரண்டு மாதத்தில் குழந்தை பிறக்காதுதான். ஆனால் குழந்தை பிறப்பதற்கான முயற்சியாவது, அறிகுறியாவது நடைபெறுகிறதா என்பது தான் என்னுடைய கேள்வி. (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நானும் ஒரு டாக்டர்தான் இருந்தாலும், அதற்குரிய டாக்டர் அல்ல. (சிரிப்பு) இதை உரிய டாக்டரிடம் அனுப்பி விசாரித்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. அ. இரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இரண்டு மாதங்கள் ஆனாலும், 3 மாதங்கள் ஆனாலும், 4 மாதங்கள் ஆனாலும் கருத்தரிப்பதற்குரிய அடையாளங்கள் தெளிவாகத் தெரிகின்றன. ஆகவே, அதைப் பற்றி உறுப்பினர் கவலைப்பட வேண்டாம். ஆனால் நான் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புவதெல்லாம் மேற்கண்ட தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் அன்றைக்கு இருந்த சூழ்நிலையில் வந்து

[திரு. அ. இரகுமான் காவ்] [1989 ஏப்ரல் 1]

விட்டதைப் போன்ற ஒரு நிலைமை இருந்தது. ஆனால் அவைகள் எல்லாம் தமிழகத்திற்கு வராமல் போய்விட்டன. அதற்காகத்தான் நான் அவற்றைக் குறிப்பிட்டேன்.

அடுத்து இன்றைக்கு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இந்த பட்ஜெட்டில் ஒன்றை மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன், ஆளுநர் ஆட்சி நடைபெற்றது. அந்த ஆளுநர் ஆட்சியிலே திட்டம் சாரா செலவை ஒட்டி பணம் செலவிடப்பட்டுள்ளது. அதுபோல வருவாயைப் பெருக்காத சூழ்நிலையின்பாற்பட்ட காரணங்களால் எங்கள் தலைவர், டாக்டர் கலைஞர், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பேற்ற நேரத்தில் மைனஸ் 70 கோடி என்கிற அளவில் நம்முடைய நிதி நிலைமை இருந்தது மத்திய அரசு தன்னுடைய பட்ஜெட்டிலே 1257 கோடி ரூபாய்க்கு புதிய வரி போட்டிருக்கிறது. அதுபோல ரெயில்வே பட்ஜெட்டில் சரக்குக் கட்டணங்களை உயர்த்தியிருக்கிறது. இதை நான் இங்கே ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், மத்திய சர்க்காருடைய பொருளாதார நிலை நிர்வாகம் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் மத்தியசர்க்காரை சார்ந்திருக்கிற மாநில சர்க்காரையும் நிச்சயம் பாதிக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான். இவை எல்லாம் பொருளாதார கொள்கைகள் சம்பந்தப்பட்டவை. அந்த அடிப்படையிலேதான் இன்றைக்கு பாரதப் பிரதமர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் தலைமையில் அமைந்துள்ள மத்திய சர்க்கார் எடுத்திருக்கிற ஒவ்வொரு பொருளாதார நடவடிக்கைகளும் மாநில சர்க்கார்களைப் பாதிக்கக்கூடிய ஒன்றாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு ரெயில்வே சரக்குக் கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக மாநிலங்களில் உள்ள பொருள்களின் விலைவாசி உயர்வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அடுமட்டுமல்ல, பட்ஜெட் வருவதற்கு முன்பாகவே மத்திய சர்க்கார் அலுமினியம், நிலக்கரி போன்ற பொருள்களுக்கு வரி போட்டு விட்டது. இதன் காரணமாக என்ன நிலைமை என்றால் மாநில அரசுகளின் நிதி ஆதாரங்களுக்கு பாதிப்பான நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது.

இன்னொன்று, எங்கள் தலைவர் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் தமிழக முதல்வராக பொறுப்பேற்ற நேரத்தில்—இங்கே உறுப்பினர்களும் அதுபற்றி குறிப்பிட்டார்கள். தமிழகத்திற்கு நியாயமாக கொடுக்க வேண்டிய—மத்தியத் தொகுப்பிலிருந்து கொடுக்க வேண்டிய அரிசியின் அளவை குறைத்து விட்டார்கள். இப்போது எல்லா மாநிலங்களுக்கும் 20 சதவிகிதம் வெட்டு செய்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இங்கே அமர்ந்திருக்கின்ற இந்திரா காங்கிரஸ் அன்பர்கள் தமிழக மக்கள்பால் மிகுந்த அக்கறையுள்ளவர்கள் மாநிரி பேசுகிறார்கள். அவர்கள்தான் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர்

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. அ. இரகுமன்கான்]

அவர்கள் ஆட்சிக் காலம் இருண்ட காலம் என்றார்கள். அதுமாத்திரமல்ல, எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் ஆட்சிடையும் பேரறிஞர் அண்ணாவின் ஆட்சியையும் சேர்த்து இருண்டகாலம் என்று அன்றைக்குச் சொன்னார்கள்.

(முற்பகல் 10-40)

நான் கேட்கிறேன், இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் அரிசிய் னுடைய அளவைக் குறைத்திருக்கிறது. மாநில அரசுக்கு, பொதுத் தொகுப்பிலே 20 பர்சன்ட் வெட்டு செய்திருக்கிறார்கள். இதைக் கண்டித்து இந்தச் சபையிலே நீங்கள் பேச ஏன் தயங்குகிறீர்கள்? அது ஒரு நிலை. அதுமட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே மத்திய சர்க்கார் செய்யக்கூடிய முதலீடு எவ்வளவு குறைந்திருக்கிறது என்று கேட்டால், இதற்கு முன்பு 7.2; இப்போது 5.2 தான். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி பொறுப்பேற்று இருக்கிற சூழ்நிலையில் மத்திய அரசினுடைய முதலீடு குறைந்திருக்கிறது. அதைப்போலவே நோட்டுகளை இஷ்டத்திற்கு அடிக்கிறார்கள். என்னிடம் புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றன. மத்திய சர்க்கார், பிரதமர் ராஜீவ் அவர்களுடைய சர்க்கார் நோட்டுகளை தொடர்ந்து அடித்துக் கொண்டு வருவதால் பண வீக்கம் ஏற்படுகிற நிலைமைகள் எல்லாம் இன்றைக்குத் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, இன்றைக்கு நாமெல்லாம் கடன்காரர்கள். இன்றைக்கு நம்முடைய மத்திய சர்க்காரைப் பொறுத்தவரையில் நம்மமெல்லாம் கடன்காரர்களாக ஆக்கியிருக்கிறது. இங்கே இருக்கக் கூடிய அத்தனை பேரும் வெளிநாட்டுக்காரர்களுக்கு, வெளிநாட்டுச் சர்க்காரர்களுக்கு கடன்காரர்களாக இருக்கிறோம். அந்த அளவுக்கு கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். நான் இதை வேடிக்கையாகச் சொல்லவில்லை. வில்லோடு பிறந்தான் சீதை, குண்டலத்தோடு பிறந்தான் கர்ணன் என்று சொல்வதைப்போல, இப்போது பிறக்கும் குழந்தைகள் 'லோன்' ஓடு பிறக்கின்றன. இதை உருவாக்கிய பெருமை மத்திய சர்க்காரிலுள்ள இந்திரா காங்கிரசுக்கு உண்டு. அந்த அளவுக்கு நிதி நிலைமையில் மிக மோசமானதொரு சூழ்நிலை இருக்கிற காலகட்டத்திலும், இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சி, டாக்டர் கலைஞருடைய ஆட்சி, இன்னல்களுக்கு மத்தியில், குறைந்த நிதி நிலையை வைத்துக் கொண்டு, ஒரு இடர்பாடான சூழ்நிலையை வைத்துக் கொண்டு, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரவர்கள் பல்வேறு தேர்தல் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் 2 மாதத்திற்குள்ளாக. பல்வேறு சமூக நலத்திட்டங்களை நிறைவேற்ற முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு இரண்டு மாதத்திற்குள்ளாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். சமூக நலத்திட்டங்கள் என்பதோடு, தேர்தல் வாக்குறுதிகளில் என்பதோடு, விவசாயத்திற்காக, கல்விக்காக, தொழில்களுக்காக பல்வேறு ஒதுக்கீடுகளைச் செய்திருக்கக் கூடிய நிலைமைகளை இன்றைக்கு பட்ஜெட்டிலே பார்க்கிறோம்.

[திரு. அ. இரகுமன்கான்] [1989 ஏப்ரல் 1]

இங்கே இருக்கக் கூடிய நம்முடைய வருமைச் சகோதரர் பேசுகிறபோது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள் மாநில சுயாட்சி கேட்கிறீர்களே என்று கேட்டார்கள். அவர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாநிலங்களுக்கு நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாகத்தான் இன்றைக்கு நாம் மாநில சுயாட்சி கேட்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். எனவே நான் இங்கே இன்னும் ஒன்றை, மத்திய சர்க்காரின் தவறான போக்கை தமிழக நலன் கருதி இந்த அவையில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த பட்ஜெட் விவாதத்தில் இங்கே பேசுவது பொருத்தமென்று கருதுகிறேன். சென்னை துரித ரயில் திட்டத்திற்கு மத்திய அரசின் நிதி ஒதுக்கீடு மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. அதற்கு 100 கோடி ரூபாய்க்குமேல் தேவைப்படும். அதனுடைய அளவு கூடிக் கொண்டே போகிறது. ஆனால் அதற்கு 9 கோடி ரூபாய்தான் ஒதுக்குகிறார்கள். இப்படி இருந்தால் இந்தத் திட்டங்கள் எப்படி வெற்றி பெற முடியும்? கரூர்—திண்டுக்கல் அகல ரயில் பாதை—இது வழக்கமாகப் பாடுகிற பாடலாக இந்தச் சட்டமன்றத்தில் இருக்கிறது. அதைப்போல தெலுங்கு—கங்கை திட்டம். 12 ஆண்டுகாலம் கொடி கட்டிப் பறந்த உங்களைக் கேட்கிறேன். முன்னாள் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் வந்தார்கள், திரு. ராமா ராவ் வந்தார்கள். பெரிய பெரிய நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் நடத்தினீர்கள். பகீரதன் கங்கையைக் கொண்டு வந்ததைப் போல பெரிய பெரிய விழாக்கள் எல்லாம் எடுத்தீர்கள். 12 ஆண்டுகாலம் கொடி கட்டிப் பறந்தீர்கள். தெலுங்கு கங்கைத் திட்டம் என்னவாயிற்று? ஆனால் இன்றைக்கு வந்திருக்கக் கூடிய ஆட்சி, சென்னை நகர மக்களின் குடிநீர்ப் பிரச்சினையை தீர்க்க, பொதுப் பணித் துறை அமைச்சராக இருக்கக் கூடிய என்னுடைய நண்பர் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் பேச்சு வார்த்தையிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு இன்றைய தினம் தெலுங்கு கங்கை திட்டம் பற்றி சிந்திக்கும் காலகட்டம் எங்களுடைய ஆட்சியில், 2 மாதத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இதைப்போலவே இன்னொன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மகாராஷ்டிரா, மேற்கு வங்கத்தில் குடிசை மாற்று வாரியத் திட்டங்களுக்கு, குடிசைகளை அகற்றுவதற்கு மத்திய சர்க்கார் ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் 50 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது. சென்னையிலே எவ்வளவு குடிசைகள்? ஆனால் அந்தக் குடிசைகளை அகற்ற, சாலை ஓரத்து மக்களுக்கு பிளாட்பாரங்களில் வசிக்கிற மக்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கப் போகிறோமென்ற திட்டத்தை தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மத்திய சர்க்கார் என்ன செய்கிறது? மகாராட்டிரத்திற்கும், மேற்கு வங்கத்திற்கும் குடிசைகளை அகற்றும் திட்டத்திற்கு 50 கோடி ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறது. ஆனால் சென்னைக்கு ஜீரோதான், ஊதாமத்தான். தமிழ்நாடு தொழில் துறையில்

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. அ. இரகுமன்கான்]

பின்னாகிவிட்டது என்று சொல்லுகிற இந்திரா காரங்கிரஸ் காரர்களைக் கேட்கிறேன், இதற்கு என்ன பதில்? கலைஞர் ஆட்சி, இருண்ட காலம் என்று சொல்லுகிறவர்களைக் கேட்கிறேன், இதற்கு என்ன பதில்? ஏன் இந்த நிலைமை? என்ன காரணம்?

இன்னும் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் போராட வேண்டுமென்று எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு அவர்கள் சொன்னார்கள். பட்ஜெட்டிலே கலைஞர் அவர்கள் தெளிவு படுத்திச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

டெல்லியிலே பிரதமர் அவர்களைச் சந்தித்துக் கேட்டிருக்கிறார்கள். நிதியமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்துக் கேட்டிருக்கிறார்கள். நெய்வேலி நிலக்கரித் தொழிற்சாலையின் 3வது பிரிவு தொடங்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு தொழில்துறையில் பின்னடைந்திருக்கிறது என்று சொல்லுகிற காங்கிரஸ்காரர்களே, உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்—எங்கள் தலைவர் சென்னையிலே கேட்கிறார்—டெல்லிக்குச் சென்றும் கேட்கிறார்கள்—இங்கே பட்ஜெட்டிலும் கேட்கிறார்—நெய்வேலியின் 3வது பிரிவு தொடங்க வேண்டுமென்று.

அதைப் போலவே காவிரி கழிமுகப் பகுதி நவீனமயமாக்கப்படும் திட்டம், சேது சமுத்திரம் திட்டம், சேலம் இரும்பாலைத் திட்டம்—காவிரி நீர்ப் பிரச்சினை—இப்படி இன்னும் பல்வேறு பிரச்சினைகளைக் குறித்தும் கேட்டிருக்கிறார். தமிழகத்தில் இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் துவங்குவதற்கான இசைவை, அனுமதியைப் பெற்று தருவதற்காக நீங்களும் எங்களோடு ஒத்துழைத்துப் போராடுவதற்கு முன்வாருங்கள் என்று நான் இந்த நேரத்தில் காங்கிரஸ் நண்பர்களைக் கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இங்கே பேசிய அத்தனை பேரும் இந்தித் திணிப்பைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்தித் திணிப்பு ஒரு தொடர் கதையாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. “இந்தி வெறியர்களை தமிழ்நாட்டிற்குள் நுழைய விடாதீர்கள்” என்று பாரதப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி அவர்களே இங்கே சொன்னார் ஆனால் டெலிவிஷனில் இந்தியைத் திணிப்பது யார்? ரேடியோவில் இந்தியைத் திணிப்பது யார்? அதைப் போலவே தபால் ஆபீசில் இந்தியைத் திணிப்பது யார்? பேங்குகளில் இந்தியைத் திணிப்பது யார்? திட்டமிட்டே பிரதமர் ராஜீவ் காந்தியும், அவருடைய சகாக்களும் மத்திய சர்க்காரும் தான் இந்தியைத் திணித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் தமிழக மக்கள் உங்களுக்குத் தரவேண்டிய தீர்ப்பைத் தந்திருக்கிறார்கள். எனவே எந்தச் சூழ்நிலையிலும் இந்தி ஆதிக்கத்தை நாங்கள் ஒழித்தே தீருவோம் என்ற முனைப்போடு இந்த அரசு இருப்பதைப் பாராட்டியாக வேண்டும்.

[1989 ஏப்ரல் 1]

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : தலைவர் அவர்களே, இந்தியைத் திணிப்பது என்பது வேறு. இந்தியைச் சொல்வது என்பது வேறு. இந்தி திணிக்கப்படுவதை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம். இந்தியைத் திணித்தால் அதை எதிர்க்க உங்களோடு நாங்கள் போராடுவோம். அதைத்தான் நாங்கள் சொன்னோம். நாங்கள் போராட்டத்திற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், நானே இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் ஜெயிலுக்குப் போனவன் தான். எனவே நாங்கள் இந்தித் திணிப்புக்கு வக்காலத்து வாங்கவில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்கள் கருத்துக்கு வரவேற்பு இருக்கிறது.

திரு. அ. இரகுமான்கான் : இந்தி திணிப்புக்கு விளக்கம் கொடுத்தார்கள். நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படி இந்தி திணிக்கப்படக் கூடாது என்றுதான் நாங்கள் வலியுறுத்துகிறோம். பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திற்குத்தான் நான் எதிரியே தவிர, பிரிட்டிஷ்காரர்களுக்கு அல்ல என்று அண்ணல் காந்தி அடிகளார் சொன்னார்கள். அப்படி நாங்கள் இந்தி ஏகாதிபத்தியத்திற்கு, இந்தித் திணிப்பிற்குத்தான், ஆதிக்கத்திற்குத்தான் விரோதிகளே தவிர தனிப்பட்ட ஒரு மொழிக்கு அல்ல என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்படி இந்தித் திணிப்பை அங்கே இருப்பவர்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்கிற நிலையில், இங்கே ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு கூட இந்த இயக்கத்தின் அடிப்படைக் கொள்கையான இந்தி ஆதிக்க எதிர்ப்பானாலும் சரி, மாநில சுயாட்சிக் கொள்கையானாலும் சரி, இந்த ஆட்சி கைவிடவில்லை என்பதைத் தெளிவுபடுத்துவதற்காகத்தான் நிதிநிலை அறிக்கையின் முதல் பக்கத்திலேயே நிதிப் பொறுப்பையும் ஏற்றிருக்கிற மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள்.

அடுத்து இங்கே பேசியவர்களின் பேச்சையெல்லாம் மிகவும் கவனமாகக் கேட்டேன். சேல்ஸ் டாக்சில் பல சலுகைகளை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களைக் கேட்கிறேன். நீங்கள் இதைப் பாராட்ட வேண்டாமா ? இன்றைக்குப் பத்திரிகைகள் எல்லாம் பாராட்டுகின்றன. உதாரணத்திற்கு தேர்தலுக்கு முன்னாலே சத்துணவுத் திட்டத்தைப்பற்றி கேலி பேசினார்கள் என்றெல்லாம் இங்கே பேசினார்கள். அதே சத்துணவுத் திட்டத்தைக் குறித்து தேர்தல் நேரத்தில் எங்கள் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் குறிப்பிட்டு அதை நிச்சயமாக, முறையாக

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. அ. இரகுமான்கான்]

நிறைவேற்றுவோம் என்று சொன்னார்கள். அப்படியே இன்றையதினம் கோழி முட்டையையும் சேர்த்துப் போட்டு எல்லோரும் வரவேற்கத்தக்க வகையிலே அதை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதைப் போலவே கவர்னர், ஆட்சியிலே—உங்களுக்குத் தெரியும், காங்கிரஸ் நண்பர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்—ஏறத்தாழ 25 கோடி ரூபாய்க்கு தொழில் துறையிலே சலுகைகளைத் தந்திருக்கிறார்கள். அதனால் அரசுக்கு 25 கோடி இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருந்தாலும்—ஆளுநர் செய்தாரே என்பதற்காக அதைக் கைவிடாமல் அப்படித் தொழில் முனைவர்களுக்கும், தொழில் நடத்துகிறவர்களுக்கும் தரப்பட்ட சலுகைகளை—இதனாலே நமக்கு 25 கோடி ரூபாய் இழப்பு இருந்தாலும் பரவாயில்லை என்று—நாமும் ஏற்று அந்தச் சலுகைகள் தொடரும் என்று தி.மு.க. அரசு அறிவித்திருக்கிறது.

இன்னொன்றையும் நான் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். விவசாயத்திற்காக உபயோகிக்கப்படும் பம்பு செட்டுகளுக்கு 8 சதவீதம் விற்பனை வரி—5 குதிரை வேகம் சக்தி கொண்டவைகளுக்கு—அறவே நீக்கப்படுகிறது. இது விவசாயிகளுக்குத் தரப்பட்டிருக்கிற சேல்ஸ் டேக்ஸ் எக்சம்ஷன் அல்லவா? அதைப் போலவே கட்டிடப் பணிகளுக்குத் தேவைப்படும் மணலுக்கும் 5 சதவீத வரியிருந்ததை முழுமையாக நீக்கியிருக்கிறார்கள். இது பாராட்டுக்குரியதல்லவா? அதைப் போலவே உடல் ஊனமுற்றவர்கள் பயன்படுத்துகிற சக்கர நாற்காலி போன்றவற்றின் மீதான வரி விதிப்பு நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாணவர்கள் பயன்படுத்தும் பேனா, பென்சில் போன்றவைகளுக்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களித்திருக்கிறார்கள். அதுமாட்டுமல்ல. ஏற்கெனவே இருந்த ஆட்சியில் தலையைச் சீவுகிற சீப்புக்குக்கூட விற்பனை வரி விதிக்கப்பட்டிருந்தது. பலபேருக்குச் சீப்பு தேவையில்லாமல் இருக்கலாம். அதற்கு எனக்குக் காரணம் தெரியாது. ஆனால் முந்தைய ஆட்சியில் சீப்புக்குக்கூட வரி போடப்பட்டிருந்தது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தங்களுக்குச் சீப்பு தேவையா?

திரு. அ. இரகுமான்கான் : ஆம். அந்த சீப்புக்கு போடப்பட்டிருந்த வரி தற்போது ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே உள்ளாட்சி மன்றங்களின் நிதியாதாரங்கள் குறைவாக இருக்கின்றன. அதைப் பெருக்க வேண்டுமென்று புரொபஷன், டிரேட் டாக்ஸ் மீது வருகிற லாபத்தை வசூலித்து மாநில அரசு, கார்ப்பரேஷன்களுக்கும், முனிசிபாலிடி களுக்கும் கொடுக்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. அ. இரகுமான்கான்] [1989 ஏப்ரல் 1]

பலமுனை வரி விதிப்புக்குள்ளாகும் 9 பொருள்களுக்கு இன்றைக்கு ஏறத்தாழ 50 லட்ச ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும், ஒருமுனை வரி விதிப்பு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. வணிகர் வாரியம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளெல்லாம் போற்று தற்குரியவைகள் ; பாராட்டுக்குரியவைகள்.

(முற்பகல் 10-50.)

அதைப்போலவே இன்னொன்றையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள், மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு இணையான சம்பளம் வேண்டுமென்று போராடினார்கள். சம்பளம் அவர்களுக்கு வித்தியாசமாக இருக்கும் என்பதை நாம் அறிவோம் ; ஒருநபரைப் பொறுத்தமட்டில் படிப்பு ஒன்றுதான் ; வேலை ஒன்றுதான் ; ஆனால் சம்பளம் வித்தியாசமாக இருக்கிறது. விலைவாசி இரண்டு பேரையும் ஒன்றாகத்தான் பாதிக்கிறது. எனவே மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கு மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு இணையான சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை தி.மு.க. ஆட்சி ஏற்றுக் கொண்டு, இப்போது பே கமிஷன் ரிப்போர்ட்டுக்காக தி.மு.க. ஆட்சி காத்திருக்கிறது. அதற்கிடையிலே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் இரண்டு மணித் துளிகள்.

திரு. அ. இரகுமான்கான் : மாநில அரசு ஊழியர்கள்மீது அப்போதிருந்த ஆளுநர் அரசாங்கம் பல பொய் கேஸ்களை போட்டது ; ஜெயிலில் தள்ளியது ; ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுத்தது. இப்போது ஆசிரியர்கள், அரசு ஊழியர்கள் மகிழ்ச்சியடையும் வகையில் அத்தனை விஷயங்களும் ரத்து செய்யப்பட்டு, மைய அரசு ஊழியர்களுக்கு இணையாக மாகாண சர்க்கார் ஊழியர்கள் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, மாநில அரசு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

அதைப்போலவே, பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள், மற்றும் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு யூஜிசி-யினுடைய சம்பள உயர்வு கவர்னர் ஆட்சியிலே அமல்படுத்தப்படவில்லை ; அதைப்போலவே அ.தி.மு.க. ஆட்சியிலேயும் அமல்படுத்தப்படவில்லை. இப்போது தி.மு.க. ஆட்சியிலேதான் அவைகள் அமல்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

சுயநிதிக் கல்லூரிகள் கொள்ளையடிக்கும் கூடாரமாக அ.தி.மு.க ஆட்சியிலே இருந்தன. இப்போது அவைகளுக்கு வேலையே கிடையாது ; அனுமதியே கிடையாது என்ற நிலை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. அ. இரகுமான்கான்]

வன்னியர் பிரச்சினை மிகமிக முக்கியமான பிரச்சினை. தனிப்பட்ட முறையிலே பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தின் பாதுகாவலனாக டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் தி.மு.க. அரசு இருக்கிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ஏற்கெனவே ஷெட்யூல் டிரைப்புக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் இருக்கிற 18 சதவீத இட ஒதுக்கீடு அப்படியே இருக்கிறது. அதற்கடுத்து, ஒபன் காம்பெட்டிஷன் என்று சொல்லக்கூடிய பொது ஒதுக்கீடு 32 சதவீதம் அப்படியே இருக்கிறது. அவைகளிலே பிரச்சினை இல்லை. பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு 50 சதவீதம் இருக்கிறது. அதிலே பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு ஒரு குறிப்பிட்டவர்கள் அதிக லாபத்தைப் பெறுகிறார்கள் என்ற புகார் இருந்து வந்தது. எனவே பிற்பட்டவர்களிலே மிகவும் பிற்பட்டவர்கள் என்று ஒரு பிரிவை எடுத்து, அந்த மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் நன்மை பெறவேண்டுமென்பதற்காகத்தான், பிற்பட்டவர்களுக்கு என்ற பலனை ஒரு குறிப்பிட்ட சாதியினர் மட்டும் அனுபவிக்கக் கூடாது; சில பிரிவினர் மட்டும் அனுபவிக்கக் கூடாது; உண்மையாகவே பிற்பட்டவர்கள் அதை அனுபவிக்க வேண்டுமென்ற முடிவோடுதான், அந்த பேக்வேர்டு என்பதிலே மோஸ்ட் பேக்வேர்டுக்கு என்று ஒரு வகுப்பைப் பிரித்து அந்த மோஸ்ட் பேக்வேர்டுக்கு என்ன விளக்கம் என்று கேட்டால் 1971ஆம் ஆண்டு பிற்பட்டோர் நலக் கமிஷன், மோஸ்ட் பேக்வேர்டு பட்டியலைத் தந்திருக்கிறது. 1957ஆம் ஆண்டு காமராசர் ஆண்டபோது கல்விச் சலுகை மோஸ்ட் பேக்வேர்டுக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே மோஸ்ட் பேக்வேர்டு வையெய்வை என்று குறிப்பிட்டபட்டிருக்கிறது. எனவே அந்த மோஸ்ட் பேக்வேர்டிலே வன்னிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பெரும்பான்மையாக வருகிறார்கள். உண்மையிலேயே மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களாக இருக்கக்கூடிய சிறுபான்மையினர் வருகிறார்கள். ஆக, அவர்களெல்லாம் பலனை அடைகிற விதத்திலே, அவர்களுக்குத் தனியாக 20 சதவீதம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கம்பார்ட்மெண்டலாக தனித்தனியாகக் கொடுப்பதென்றால், ஒவ்வொருவரும் கேட்க ஆரம்பிப்பார்கள். அ.தி.மு.க. ஆட்சியிலே இந்தக் கோரிக்கையை வைத்தபோது, மறைந்த அ.தி.மு.க. ஆட்சியிலே, சும்மா இருந்த நரிக்குறவர்களைக் கூப்பிட்டு, அவர்களோடு கான்பரன்சில் பேசி, ‘நீங்களும் கேளுங்கள்’ என்ற நாடகங்களை நாட்டிலே பார்த்தோம். ஆனால் இன்றைக்கு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சிக்கு, பொறுப்பிற்கு வந்ததற்குப் பிறகு, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக ஒரு தனி அமைப்பை உருவாக்கி, தனி அதிகாரி போட்டு அவர்களுக்கு வாய்ப்பு தந்திருக்கிறார்கள். இது, பிற்பட்ட மக்களின் பாதுகாவலன் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் தி.மு.க. அரசுதான் என்று சொல்லி என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

[1989 ஏப்ரல் 1]

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : தலைவரவர்களே, பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சொல்லுங்கள்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, அருமைச் சகோதரர் இரகுமன்கான் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் சட்டநாதன் குழுவினரின் பரிந்துரைபற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். அன்றைக்கு மக்கள் தொகை அடிப்படையில் வன்னிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் 75 லட்சம் பேர் இருந்தார்கள் என்று சட்டநாதன் குழு குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : 65 லட்சம் பேர்தான்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : 65 லட்சம் பேர் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு உள்ள நிலைமையெல்லாம் அவர்களுக்கு....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது முதலமைச்சர் சொல்வது அல்ல. சட்டநாதன் சொல்வது.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : அதை நான் திருத்திக் கொள்கிறேன். அந்த வகையிலே இன்றைக்கு அவர்கள் வழங்கியிருக்கின்ற இந்தச் சலுகையானது மக்கள் தொகை அடிப்படையில் இல்லை என்ற குறைகள் இருக்கின்றன. அந்த மனக்கசப்பு தீர்க்கின்ற அளவிற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று தங்கள் குறையைச் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதற்கு ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது எப்படி ஒழுங்குப் பிரச்சினையின்கீழ் வருகிறது என்று சொல்ல முடியுமா?

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : தகவல் கேட்பதாகக் கூட வைத்துக் கொள்ளலாம்,

திருமதி ரமணி நல்லதம்பி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இதுகாறும் பேசி அமர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மத்திய நிதிநிலை அறிக்கையின் மூலமாகவும், அதன் நடவடிக்கையின் மூலமாகவும் தமிழகத்திலே பல்வேறு தீமைகளை அறவ விளைவித்து விட்டதாகவும், அதனால் ஒவ்வொரு குழந்தையும் கடனிலே பிறப்பதாகவும், லோன் குழந்தைப்பிறப்பதாகவும், பிறகு இன்னும் விலைவாசி ஏறியதாகவும், பணத்தினுடைய மதிப்பு இறங்கி விட்டதாகவும், இப்படிப் பலவற்றைப் பற்றியெல்லாம் பேசினார்கள். ஆகவே, நான் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூறுகின்றேன்.

1989 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒழுங்குப் பிரச்சினையின்கீழ் இது வராது. கருத்துக் கூறுவதற்கு உங்களுக்கு அடுத்துப் பேச வாய்ப்பு அளிக்கிறேன். அப்பொழுது பேசுங்கள். ஒழுங்குப் பிரச்சினையின்கீழ் இது வராது. உங்களை உட்காரச் சொன்னால் பிறகு நன்றாக இருக்காது.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே விற்பனை வரி விதி விலக்கைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர், திரு. இரகுமான்கான் அவர்கள் இரண்டு மூன்று விவகாரங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நம்முடைய மாநில அரசாங்கமும், மத்திய அரசாங்கமும் ஒரு ஒப்பந்தத்தை போட்டு இருபதாண்டுக் காலத்திற்கு முன்பு—முதலமைச்சரவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள்; ஆகவே, அதைச் சொல்லுகின்றேன்—Basic Oil, Indian Oil Corporation-க்குப் போகும்பொழுது அதற்கு சேல்ஸ் டாக்ஸ் கிடையாது என்பதற்கு ஒப்பந்தத்தைப் போட்டிருக்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களில் எப்படி வரி விதிக்கிறார்கள் என்று பார்த்து, ஒருவேளை மற்ற மாநிலங்களில் வரி விதித்தால் நீங்களும் இங்கே வரி விதிப்பீர்களே யானால் சேல்ஸ் டாக்ஸ் சட்டத்தைத் திருத்துவீர்களேயானால் கொஞ்சம் அதிகம் உங்களுக்கு வருவாய் கிடைக்குமென்பதை இந்த நேரத்தில் இங்கே நான் சொல்லுகின்றேன்.

4. விதி 110-இன் கீழ் முதலமைச்சரின் அறிக்கை

சென்னையிலிருந்து மீன்பிடிக்கச் சென்ற மீனவர்கள் ஆந்திரப் பகுதியிலிருந்து திரும்ப அரசு நடவடிக்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 110-வது விதியின்படி மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் ஓர் அறிக்கையைப் படைப்பார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுந்தரதாஸ் அவர்கள் மீனவர்களைக் குறித்து ஆந்திரப் பகுதிக்கு மீன்பிடிக்கச் சென்றபொழுது 25 பேர் திரும்பி வரவில்லை என்ற ஒரு பிரச்சினையை இங்கே எழுப்பினார்கள். அது குறித்து எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கையையும், செய்தியையும் இங்கே அறிக்கையாக வைக்க நான் முன்வருகிறேன்.

ஆந்திரப் பகுதியில் மீன் பிடிக்கச் சென்ற 25 மீனவர்கள் திரும்பி வரவில்லை என்ற தகவல் வந்தது. இவர்களுள் மொத்தம் 9 பேர், ஒரு குழுவினர் 5 பேராகவும், இன்னொரு குழுவினர் 4 பேராகவும் ஏற்கனவே திரும்பி வந்து விட்டார்கள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 ஏப்ரல் 1]

காவல் துறை ஆய்வாளர் தரத்தில் ஒருவர் ஆந்திராவிற்கு உடனடியாக அனுப்பப்பட்டு விசாரித்ததில் நெல்லூரிலேயிருந்து 60 கிலோ மீட்டர் தொலைவிலே உள்ள பொன்னுபேடு என்ற கிராமத்தினர் மீன் பிடிக்கச் சென்ற தமிழக மீனவர்களைப் பிடித்து அல்லூர் என்ற காவல் நிலையத்திலே ஒப்படைத்துள்ளதாகவும், தற்போது அல்லூர் காவல் நிலையத்தில் 16 (Sixteen) தமிழக மீனவர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்றும் தெரிய வந்தது. காவல்துறைத் தலைவர், காவல் துறைக் கண்காணிப்பாளர் மட்டத்தில் இரு மாநிலங்களைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளோடு பேச்சுவார்த்தை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்று மாலையே இந்த 16 மீனவர்களும் விடுவிக்கப்பட்டு சென்னை வந்தடைவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. மரு. சுந்தரதாஸ் : தலைவர் அவர்களே

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுக்கு ஒரு விதிமுறை தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். 110-வது விதியின் கீழ் ஓர் அறிக்கை படைக்கப்பட்டால் அதைப்பற்றி எந்த ஒரு விவாதமும் இல்லை என்ற விதி உங்களுக்குத் தெரியாதா என்ன ?

3. வரவு-செலவுத் திட்டம், 1989-90 பொதுவிவாதம்—தொடர்ச்சி.

*திரு. கே. ஆர். இராஜேந்திரன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க இந்தத் தமிழக சட்டசபையில் இன்றைக்கு பட்ஜெட் மீது பேசுகின்ற ஒரு நிலைமைக்கு வாழ்க்கையில் என்னை உயர்த்திவிட்டுச் சென்ற எங்கள் இதய தெய்வம் அமரர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு என் அஞ்சலியைச் செலுத்தி, எங்களை வழி நடத்திச் செல்லும் கழகப் பொதுச் செயலாளர் புரட்சித் தலைவி செல்வி ஜெயலலிதா அவர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியை உரித்தாக்கி என் கன்னிப்பேச்சினைத் துவக்குகின்றேன்.

திட்டங்கள் தீட்டுவதில் வல்லவர், நிர்வாகத் திறமையில் சிறந்தவர் என்று பெயர் பெற்ற நமது முதல்வர் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் 1989-90-க்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தை மிகுந்த ஆவலோடு நான் எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் ஏமாற்றம்தான் அதிகம்.

இந்த பட்ஜெட்டிலே ஏழை, நடுத்தர வர்க்கம், விவசாயிகள், வேலையில்லாத திண்டாட்டம், வறுமை மீட்டி, புதிய முற்போக்கான தொழில்கள் போன்றவற்றிற்கு ஏற்றதான திட்டங்கள் கடுகளவும் அமையவில்லை. சுருங்கச்

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. கே. ஆர். இராஜேந்திரன்]

சொன்னால் இது கண் துடைப்பு வித்தை தான். இந்த பட ஜெட்டில் உள்ளதெல்லாம் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி காலத்தில் கொண்டு வந்த சில திட்டங்களின் விரிவாக்கங்களே தவிர, இன்றைய முதலமைச்சர் அவர்களின் திட்டங்கள் என்று ஒன்றும் இல்லை.

(முற்பகல் 11-00)

மிகுந்த நம்பிக்கையோடு என்னை இங்கே அனுப்பியுள்ள எனது பர்கூர் தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தர்மபுரி மாவட்டத்தில் பர்கூர் மிகவும் பின்தங்கிய தொகுதியாகும். தர்மபுரி மாவட்டம் ஒரு பின்தங்கிய மாவட்டம் என்று நினைவு கூர்கிறேன். புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்தில் குடி தண்ணீர் பிரச்சினையைத் தீர்க்க எல்லா வகையிலும் அங்கே முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இன்னும் அந்தப் பணிகள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. ஆனாலும் நிரந்தரமாக இந்தப் பிரச்சினை தீரவேண்டுமென்றால் ஓகனேக்கல் குடிதண்ணீர் திட்டத்தை உடனடியாக செயல்படுத்த வேண்டும். இந்தத் திட்டம் நிறைவேறினால் பர்கூர் தொகுதி மட்டுமல்லாமல், தர்மபுரி மாவட்டம் முழுவதும் பயன்பெறும்.

தமிழ்நாட்டில் இரண்டாவது இடத்தில் பனைத் தொழில் நடைபெறும் இடம் என்னுடைய பர்கூர் தொகுதியைச் சேர்ந்த மத்தூர் ஆகும். இங்கே பாம் கோலா பாக்டரி ஒன்று இருக்கிறது. அங்கே பனை எண்ணெய் உற்பத்தித் தொழிற்சாலை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தர்மபுரி மாவட்டம் மாம்பழ விளைச்சலில் மாநிலத்திலேயே முதல் இடம் பெறுகிறது. இங்கே மாம்பழச்சாறு தொழிற்சாலைகளை தனியார்கள் கட்டி கொழுத்த இலாபம் அடைந்து வருகிறார்கள். மேலும் புதியதாக கட்டி வருகிறார்கள். மேலும் மாநிலத்தில் அதிகமான சதவீதம் ஜுஸ் வரும் மாம்பழம் தர்மபுரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தது. எனவே அரசு புதிய தொழிற்சாலைகளை அங்கே கட்டினால் இந்த அரசுக்குச் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். மேலும் படித்த இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிட்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் பர்கூர் தொகுதியில் திராட்சை அதிக அளவில் பயிரிடப்படுகிறது. எனவே திராட்சை ஜுஸ் பாக்டரி ஒன்றை அங்கே அமைக்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. ஆர். இராஜேந்திரன்] [1989 ஏப்ரல் 1]

எங்கள் பகுதியில் குடிதண்ணீர் பிரச்சினை தலைவிரித்து ஆடுகிறது. அரசு உடனடியாக போர்க்கால நடவடிக்கை யெடுத்து பாசூர் ஏரியிலிருந்து பென்கொண்டாபுரம் ஏரிக்கு தண்ணீர் கொண்டுவந்தால் தவிர மக்களின் தொண்டை வறட்சியைப் போக்க முடியாது.

இங்கே பேசிய கிருஷ்ணகிரி சட்டமன்ற உறுப்பினர் திருமதி காஞ்சனா கமலநாதன் அவர்கள் தர்மபுரி மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பெரிய மாவட்டங்களை நிர்வாக வசதிக்காக பிரித்தல் இயல்பு. ஆனால் தர்மபுரி மாவட்டம் மிகச் சிறிய மாவட்டம். இந்த மாவட்டத்தை மேலும் பிரித்தால் இதன் பரப்பளவு மாவட்டம் என்ற அளவிற்கு இருந்தது போய் தாலுகா என்ற அளவிலே வந்து விடும். எனவே தர்மபுரி மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிப்பது என்பது அறவே கூடாது. தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கு புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் காலத்தில் அமைச்சர் பிரதிநிதித்துவம் தரப்படாமல் இருந்ததை அவர் அங்கே வரும்போது கேட்டபோது இந்த மாவட்டத்திற்கு நானே அமைச்சர் என்று உணர்ச்சிவசப்பட்டுக் கூறுவார். எனவே, தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கு எம்.ஜி.ஆர் மாவட்டம் என்ற பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தர்மபுரி என்ற சொல்லுக்கு தர்மம் புரிந்த ஊர் என்று ஆகிறது. புரட்சித் தலைவர் தன்னுடைய வாழ்நாள் பூராவும் தர்மம் புரிந்து கொண்டே இருந்தார். மேலும் தர்மபுரியை ஆண்ட அதியமான் தனக்கு கிடைத்த மிக அற்புதமான நெல்லிக் கனியைக்கூட தான் உண்ணாமல் தமிழ்த் தொண்டு புரிந்த ஒளவைக்கு அவர் அதிக நாள் வாழ்வ தற்காக, அதாவது தமிழை வளர்ப்பதற்காக ஈந்து மகிழ்ந்தவர். புரட்சித் தலைவர் ஐந்தாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டை மதுரையில் நடத்தியும், தமிழுக்குத் தனிப் பல்கலைக் கழகம் அமைத்தும் புகழ் கண்டவர். எனவே தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கு எம்.ஜி.ஆர் மாவட்டம் என்று பெயர் சூட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழில் தனிப் புலமை பெற்று, தமிழின்பால் நீங்காக்காதல் கொண்ட மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் இதற்காக தனி அக்கறை எடுத்துக் கொள்வார் என்று நம்புகிறேன்.

**

**

**

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுடைய கன்னிப் பேச்சு என்பதால் நாங்கள் யாரும் குறுக்கிட மாட்டோம். ஆனாலும், அவையில் இருக்கிற ஒரு உறுப்

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1989 ஏப்ரல் 1]

[பேரவைத் தலைவர்]

பிணரைப் பற்றி அவதூறு சொல்லக்கூடாது என்பது விதி. எனவே அந்தப் பகுதியை மட்டும் விட்டு விட்டு அடுத்த பகுதிக்குச் செல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் மீது குற்றச் சாட்டு சொல்லக்கூடாது. எனவே அவர் கூறியதை சபைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ** **
அந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் மட்டும் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகின்றன.

திரு. கே. ஆர். இராஜேந்திரன் : அடுத்து அரசு ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரையில், உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னால். செந்தாரப்பள்ளி கனிமவளத் தொழிலாளர் பிரச்சினை, சஸ்பென்சன் செய்தல், பால்வாடி ஆயாக்கள் வேலை நீக்கம் செய்தல், உள்ளிட்ட பல்வேறு பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. * * *

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, மீண்டும் மீண்டும் உறுப்பினர் அவர்கள் குற்றச் சாட்டுக்கள் சொல்வதை வாடிக்கையாகக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த மன்றத்தினுடைய உறுப்பினரைப் பற்றிய குற்றச்சாட்டு சொல்வது என்பது மரபல்ல, சொல்லக் கூடாது. எனவே உறுப்பினரைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கின்ற எல்லாக் குற்றச்சாட்டுக்களையும் சபைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போன்று * * * * *

பற்றிச் சொல்லிய குறிப்புகளையும் சபைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கூறியபடி, இந்த அவையில் இருக்கின்ற உறுப்பினர்களைப் பற்றிச் சொல்லிய, அவதூறான கருத்துக்கள் அனைத்தும் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகின்றன.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றன.

[1989 ஏப்ரல் 1]

திரு. பொன். விஜயராகவன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1989-90 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது நான் சார்ந்திருக்கிற தமிழக ஜனதா கட்சியினுடைய சார்பில் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் படித்துப் பார்க்கின்றபோது, பல்வேறு காரியங்களைச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதுகுறித்து என்னுடைய கருத்துக்களை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

மாநில சுயாட்சியைப் பொறுத்தவரையில், இது குறித்து 1969 ஆம் ஆண்டு திரு. பி. வி. ராஜமன்னார் அவர்களுடைய தலைமையில் ஒரு குழுவைப் போட்டு, 1974ஆம் ஆண்டு இந்த அவைக்கு, அதனுடைய அறிக்கையை அளித்து, ஸ்டேட் அட்டானமி, மாநில சுயாட்சியைப் பொறுத்தவரையில், எந்த அளவிற்கு இருக்க வேண்டும் என்பதற்கான கருத்துக்களை முதன்முதலாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய அரசு சொல்லி இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லிக்கொண்டே வந்தபோது, இன்றைக்கு ஏற்பட்டு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில், இன்றைக்கு மாநில வந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில், சர்க்காரியா கமிஷனுடைய அறிக்கை நாடாளுமன்றத்திலே தாக்கல் செய்யப்பட்டு, அதன் மீது விவாதம் நடைபெற்றது. சர்க்காரியா கமிஷன் அறிக்கை மீது இந்த அரசினுடைய கருத்து என்ன என்பதை நீங்கள் விளக்கி இருப்பீர்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் சர்க்காரியா கமிஷனைப்பற்றி ஒரு வார்த்தையும் சொல்லாது இருப்பது எனக்கு வியப்பாக இருப்பதோடு மட்டுமல்ல, அது குறித்த விளக்கத்தை எனக்கு இந்த அரசு தரவேண்டும் என்று இந்த மன்றத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஏற்பட்டு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் மாநிலங்களுக்கு அதிகப்படியான அதிகாரங்கள் கொடுப்பது என்பது மட்டுமல்ல. அந்த அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்பட்டு, அவைகள் கீழே இருக்கக்கூடிய ஊராட்சி வரையிலும் சென்றடைய வேண்டுமென்பதை இன்றைக்கு நாங்கள் எல்லாம் ஒத்துக் கொள்கிறோம் என்பது மட்டுமல்ல, எங்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கருத்தாகவே பல முறை இந்த நாட்டுக்கு நாங்கள் தெரிவித்து இருக்கிறோம். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில், சர்க்காரியா கமிஷன் அறிக்கையின் மீது மத்திய-மாநில உறவுகள் மீது என்ன கொள்கை வைத்திருக்கிறது என்பதைப் பற்றி, இந்தக் கொள்கையைப் பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறபோது சொல்லவில்லையே என்பதை நான் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. பொன். விஜயராகவன்]

மாமன்றத்தின் மூலமாக நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சர்க்காரியா கமிஷனுடைய அறிக்கையை இந்த மன்றத்திலே விவாதித்து, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் தரவேண்டும் என்பதற்கான பல்வேறு கருத்துக்களை ஆராய்ந்து இந்த மன்றத்திலே ஒரு தீர்மானத்தின் மூலமாக சர்க்காரியா கமிஷனுடைய பரிந்துரைகளை மத்தியஅரசு ஏற்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்துவதற்கான ஒரு தீர்மானத்தை இந்த மன்றத்திலே போட்டு விவாதிப்பதற்கான ஒரு வாய்ப்பை அரசு வழங்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசினுடைய போக்கின் காரணமாக இந்த மாநிலத்திற்கு நியாயமாக கிடைக்கவேண்டியவைகள் கூட கிடைக்காமல் இருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள் இதை நானும் ஒத்துக்கொள்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக ரயில்வே துறையினுடைய அபிவிருத்திப் பணிகள், இந்தத் தமிழகத்திற்கு என்று வருகிற போது, தமிழகத்திற்குக் கிடைக்க வேண்டிய நிதி ஆதாரத்தை ரயில்வே துறையில் ஒதுக்கப்படவில்லை என்பதை நான் இங்கே ஒரு குற்றச்சாட்டாகக் கூட கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சென்னைப் பெருநகர் ரயில்வே திட்டம் கருர்—திண்டுக்கல், திண்டுக்கல்—மதுரை, மதுரை—மணியாச்சி என்ற அந்தத் திட்டங்கள் நம்முடைய காலத்திலேகூட நிறைவேற்றப்படுமா என்ற அளவிற்கு ஐய உணர்வுகளுக்கு நாம் ஆளாக்கப்பட்டு இருக்கிறோம்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

(முற்பகம் 11-10)

அது மட்டுமல்லாமல், ஜோலார்பேட்டையிலிருந்து ஈரோடு வரை மின் மயமாக்குவது கூட குறைந்த அளவிற்குத்தான் நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறார்கள் ஈரோடிலிருந்து கொச்சிக்குப் போவதற்கான அந்த இரயில்வே திட்டத்தைக் கூட மின்மயமாக்குவது இன்றைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே இந்த மன்றத்திலே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தொடர்ந்து பல ஆண்டுகளாகச் சொல்லப்பட்டு வந்தாலும் கூட, தமிழகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் ரயில்வே துறையினால் தொடர்ந்து புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இதை இந்த மன்றத்தின் மூலமாக மட்டுமல்லாமல், இந்த மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்களுடைய இயக்கங்களை நடத்துவதன் மூலமாகவும் மத்திய அரசிற்குத் தெரிவிப்பதற்கு நாம் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பொன். விஜயராகவன்] [1989 ஏப்ரல் 1]

மத்திய சர்க்காருடைய முதலீடு வர வரக் குறைந்து கொண்டே போய் இன்றைக்கு எந்த அளவிற்கு குறைந்து வந்திருக்கிறது என்பதையும் இந்த அறிக்கையிலே சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். கிழக்குக் கடற்கரைச் சாலை கன்னியாகுமரியிலிருந்து கடலூர் வரையிலும் போவதற்கு வலியுறுத்தப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நெய்வேலி யினுடைய மூன்றாவது நிலக்கரிச் சுரங்கத்தை வெட்டுவதற்கான ஆக்கப் பணிகளை மத்திய அரசு எடுத்துக் கொள்வதற்காக வலியுறுத்தப்படும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்லாமல் ஏற்கெனவே ஆளுநர் உரையிலே பேசுகின்றபோது கூட குறிப்பிட்டேன். ஜெயங்கொண்டம் பகுதியில் ஏராளமான அளவிற்கு நெய்வேலியைப் போல ஒரு பழுப்பு நிலக்கரிச் சுரங்கத்தைத் தோண்டுவதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்பதைக் கண்டுபிடித்து இருக்கிறார்கள். ஜெயங்கொண்டம் பகுதியிலே இருக்கக் கூடிய பழுப்பு நிலக்கரியைக் கூட தோண்டி எடுத்து சுரங்கத்தை அமைத்து, அந்த நிலக்கரியைப் பயன்படுத்துவது மட்டுமல்லாமல், நமக்கு மின்சாரப் பற்றாக் குறை மிக அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், அங்கே நவீன 'சூப்பர் தெர்மல் பவர் ஸ்டேஷன்' ஒன்றை நிறுவுவதற்கு மத்திய அரசை, இந்த மாநில அரசு வலியுறுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு மாநில அரசுக்கு என்று ஒதுக்கியவைகளைக் கூட மத்திய அரசு எடுத்துச் செல்வதாகத்தான் கடந்த கால வரலாற்றில் இருக்கிறது. இந்த மாநிலத்துக்கு என்று ஒதுக்கிய 'இந்துஸ்தான் ஃபோட்டோ பிலிம்ஸ்' னுடைய கலர் ஃபோட்டோ தொழிற்சாலையை எடுத்துக் கொண்டு போனார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள 'இந்தியன் ரேர் எர்த்' நிறுவனத்திற்குச் சொந்தமான நிறுவனத்திலிருந்து எடுக்கக்கூடிய கனிமப் பொருட்களைக் கொண்டு, 'டைட்டேனியம்' பொருட்களை உருவாக்குகின்ற திட்டம் ஏறத்தாழ ரூ. 140 கோடி செலவிலே 'டைட்டேனியம்' தொழிற்சாலையை இந்த மாநிலத்திற்கு வரவேண்டியதை, கன்னியாகுமரிக்கு வரவேண்டியதை எடுத்துக் கொண்டு, ஒரிஸ்ஸா மாநிலத்திற்குக் கொண்டு போனார்கள். இப்படிப்பட்ட காரியங்களை எல்லாம் நாம் பார்த்துவிட்டுச் சும்மா இருந்து விட்டோம் என்பதனை நான் மன வேதனையோடு குறிப்பிட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இது போன்ற நிலைமைகளை அனுமதிப்பதற்கு இந்த அரசு கூடாது என்பது மட்டுமல்ல, இந்தத் தொழிற்சாலைகளை மீண்டும் மத்திய அரசோடு வாதிட்டுப் பெற்றுத் தருவதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. பொன். விஜயராகவன்]

வறட்சியைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நம் மாநிலம் முழுவதும் மிகக் கடுமையான வறட்சி யினுடைய கோரப் பிடியில் சிக்கித் தவித்துக் கொண்டிருக் கிறது. புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் அங்கே இருக்கக்கூடிய மாவட்ட ஆட்சியாளர் தெரிவித் திருக்கிறார்கள், மூன்றில் ஒரு பங்குதான் நெல் உற்பத்தி இருக்கிறது என்று இராமநாதபுரம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மக்கள் வறட்சியினுடைய கொடுமை தாங்காமல் அந்த மாவட்டத்தை விட்டு விட்டு வெளியேறி, அண்டை மாவட்டங்களுக்கும், வேலை வாய்ப்பு உள்ள மாவட்டங் களுக்கும் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த அரசைப் பார்த்து, நான் கேட்டுக் கொள்வது எல்லாம், முதலமைச்சர், உட்பட இங்கே பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். 15, 16-ஆம் தேதி களில் இங்கே மாவட்ட ஆட்சியாளர்களை எல்லாம் அழைத்து அதன் அடிப்படையிலே ஒரு கூட்டத்தை நடத்தி, அது பற்றிய முடிவு எடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். எப்போதும் எந்த மாநிலமானாலும் சரி, மற்ற இடங்களிலானாலும் சரி, ஏற்படுகின்ற நிலைமைகள் என்ன என்று சொன்னால், வறட்சியைக் குறித்து நாம் ஆய்வு செய்து, ஒரு அறிக்கையைக் கொடுத்து, அந்த அறிக்கையை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி மத்திய அரசினுடைய நிபுணர் குழு இங்கே வந்து டார்வை யிட்டு, வறட்சி இருக்கிறதா, வறட்சி இல்லையா என்று சொல்வதற்குள்ளாக வறட்சி போய்விடும். அந்த நிலைமை ஏற்படாமல், உடனடியாக போர்க்கால நடவடிக்கையாக அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய குடிநீர் பற்றாக்குறை, அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கக் கூடிய வறட்சியைக் கருத்திலே கொண்டு, வேகமாக, விரைந்து செயல்பட வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக வேளாண்மையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக் கிறார்கள். வேளாண்மையைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றபோது சொல்லியிருக்கிறார்கள். வேளாண்மை விரிவாக்கப் பணிகளுக் காக ரூ. 25 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் வேளாண் மைப் பணிகள் மாநிலம் முழுவதும் பெருகுவதோடு, வேளாண்மை உற்பத்தியும், ஆதாயமும் மேலும் உயர்வதற்கு உதவும். பொறுக்கு விதைகள், இரசாயன உரங்கள், பயிர்ப் பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள், களைக் கொல்லிகள் போன்றவற்றை வழங்கு வதுடன் வேளாண்மைக்குரிய நவீன தொழில் நுட்ப உத்திகளும் அறிமுகப்படுத்தப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், இருக் கின்ற கருத்து நல்ல கருத்து. ஆனால் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் போது, அது சரியாக அடி மட்டம் வரையிலும் போய்ச் சேர்வ தில்லை என்பதை, அந்தக் குறையை இங்கே சொல்லக் கடமைப்

[திரு. பொன். விஜயராகவன்] [1989 ஏப்ரல் 1]

பட்டிருக்கிறேன். உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமென்றால், தரமான விதைகள் விவசாயிகளுக்குத் தேவைப்படும்போது கிடைப்பதில்லை. தரமான விதைகள் அவர்களுக்குத் தேவைப்படுகிற நேரத்தில் கிடைத்தால்தானே விவசாய உற்பத்தி பெருக முடியும். அல்லாத நேரத்தில் கிடைக்கிறது. அப்படி தரமான விதைகள் தேவைப்படுகிற நேரத்தில் கிடைக்கவில்லை என்ற குறையை விவசாயிகள் எங்குப் பார்த்தாலும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னொன்று, மாநில அரசின் சார்பிலே வழங்கப்படுகிற பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள், களைக் கொல்லி மருந்துகள் நல்ல தரமான மருந்துகளாக இல்லை என்பது. அந்த மருந்துகளால் பூச்சிகளை கொல்வதற்கோ, பயிர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய நோய்களை கொல்வதற்கோ, களைகளைக் கொல்வதற்கு வதற்கோ முடியவில்லை.

Sub-standard pesticides are being given to the farmers என்ற ஒரு பெரிய குற்றச்சாட்டு விவசாயிகளுடைய மத்தியிலே இன்றைக்கு எழுந்திருப்பதை உடனடியாகப் பார்த்து, அந்த மருந்துகள் நல்ல தரம் வாய்ந்த மருந்துகள்தானா என்பதைப் பார்க்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இன்னும் சொல்லுகிறார்கள். சில நிறுவனங்கள் மருந்துகளைக் கொடுத்திருக்கின்றன. அந்த மருந்துகள் தரம் வாய்ந்த மருந்துகள்தானா என்பதைப் பரிசோதித்துப் பார்ப்பதற்குக் கூட, கீழே இருக்கக்கூடிய ஆராய்ச்சி நிலையங்களிலே பரிசோதிப்பதற்குக் கூட உரிமை இல்லை என்கிற அளவிலே இருக்கிறது. இது போன்ற குறைபாடுகளை நிவர்த்திக்க வேண்டும் என்பது மட்டும் அல்லாமல், அந்த பூச்சி மருந்துகள் நிறுவனம் தருகிற மருந்துகளை சரியாக தரத்திற்கு உட்பட்டவையா என்பதைப் பரிசோதித்து, இல்லை என்றால் அவைகளை நீக்கி விட்டு, நல்ல தரமான பூச்சி கொல்லி மருந்துகளை விவசாயிகளுக்கு, விவசாயத் துறையினுடைய சார்பிலே கொடுப்பதற்கான முயற்சிகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து வன வளத்தைப் பற்றி இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். காடு வளர்ப்புத் திட்டங்கள். காடு வளர்ப்பைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய நிலப் பரப்பில் 16 சதவீதம்தான் காடு இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு நல்ல வளமான பகுதியாக, நாடாக இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் மொத்த நிலப்பரப்பில் மூன்றில் ஒரு பகுதி காடாக இருத்தல் வேண்டும். ஆனால் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் 16 சதவீதம்தான் காடு இருக்கிறது என்பதை இங்கே புள்ளி விவரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. ஆகவே காடு வளர்ப்பைப் பொறுத்தவரையில் ஏராளமான பணம் செலவிடப்படுகிறது. இன்றைக்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுடைய சார்பிலே மற்றும் வனத் துறையினுடைய சார்பிலே

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. பொன். விஜயராகவன்]

காடு வளர்ப்பதற்காக ஏராளமான பணத்தை செலவிடுகிறார்கள். மரத்தை ஒரு புறம் நட்டுவிட்டு போகிறார்கள். மறுபுறம் பார்க்கிறபோது கணக்கிலேதான் பல லட்சக்கணக்கான மரங்கள் நடப்படுகிறதே தவிர பிறகு போய் பார்க்கிற போது மரம் நட்ட இடத்தையும் காணவில்லை, மரத்தையும் காணவில்லை, செடியும் காணவில்லை, ஒன்றையும் காணவில்லை.

ஆகவே இந்த வனப் பாதுகாப்பிற்காக, காடு வளர்ப்பதற்காக தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு மக்கள் இயக்கத்தை நடத்துவதற்கு இந்த அரசு முன் வரவேண்டும். மாணவர்கள், சமூகத் தொண்டு செய்கிற தொண்டு நிறுவனங்கள் எல்லோரையும் ஈடுபடுத்தி இந்த நாட்டினுடைய செல்வம் மரம் என்பதை வலியுறுத்தி, மிகப் பெரிய மக்கள் இயக்கத்தின் மூலமாகத்தான் இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய காடுகளை அதிகமாக வளப்படுத்துவதற்கான ஒரு சூழ்நிலை உருவாகும் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாற்றாக தேவையில்லாத இடங்களிலே செடிகளை நடுவதும், அதை வேறு யாராவது வந்து எடுத்துக் கொண்டு போவதும் சரியல்ல. மக்கள் மத்தியில் ஒரு உணர்வை ஏற்படுத்தாமல் நமது நாட்டில் சமூகக் காடுகளையோ, நாட்டுப்புறத்தில் ஏற்படுகிற காடுகளையோ நம்மால் வளர்க்க முடியாது என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொண்டு எல்லாப் பகுதி மக்களுக்கும் இது குறித்து ஒரு உணர்வை ஏற்படுத்தி ஒரு மக்கள் இயக்கத்தை உருவாக்குவதற்கு இந்த அரசு பாடுபடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து, கைத்தறி துறையைப் பற்றியது. கைத்தறி துறையைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கைத்தறி நெசவாளக் கூட்டுறவு சங்கங்களில் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அளவிற்கு துணிகள் இன்று தேங்கிக் கிடக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு நூல் விலையும் மிகக் கடுமையாக உயர்ந்து இருக்கிறது என்பது மற்றொரு பக்கம். நூல் விலை உயர்ந்திருப்பது மட்டும் அல்ல, மத்திய சர்க்கார் அளித்து வந்திருக்கக்கூடிய ரிபேட்டை கொடுப்பது இல்லை என்ற அளவிற்கு இனிமேல் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறது. இதற்கு ஏதேனும் மாற்றுத் திட்டத்தை நம்முடைய சர்க்காருடைய சார்பிலே, அறிக்கையிலே வைத்திருக்கிறார்களா என்பதைப் பார்க்கும்போது இல்லை என்று நான் வேதனையோடு சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கோவாப்டெக்ஸ் நிறுவனத்திற்கு, கொள்முதல் செய்த துணிகளுக்கு அரசாங்கம் தள்ளுபடியாகக் கொடுக்க வேண்டிய ஏராளமான பணத்தை கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. பொன். விஜயராகவன்] [1989 ஏப்ரல் 1]

கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் கோவாப் டெக்ஸ் நிறுவனத்தைப் பொறுத்தவரையில் கைத்தறி நெசவாளர்கள் மத்தியிலே மிகப் பெரிய குறைபாடு இருக்கிறது. கைத்தறி நெசவாளர்களை வாழ்விப்பதற்காகத்தான் கோவாப் டெக்ஸ் நிறுவனம் இருக்கிறது. ஆனால் கோவாப் டெக்ஸ் நிறுவனத்தில் கொள்முதல் செய்யப்படுகிற அல்லது விற்கப் படுகிற துணிகள் அனைத்தும் விசைத்தறி துணிகளாகத்தான் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். கைத்தறி என்ற பெயராலே விசைத்தறி துணிகள் கொள்முதல் செய்யப்படுகின்றன என்ற மிகப் பெரிய குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது.

(முற்பகல் 11-20)

ஒரு அரசாங்கத்தினுடைய நிறுவனமே இங்கிருக்கக்கூடிய கைத்தறி நெசவாளர்களை வாழ்விக்க வேண்டும் என்பதற்காக நிறுவப்பட்ட நிறுவனமே கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய வாழ்க்கையோடு விளையாடுகின்ற வகையிலே விசைத் தறியி லிருந்து கொள்முதல் செய்யுமேயானால் யார் யார் அப்படித் தவறு செய்திருக்கிறார்களோ அவர்களை உடனடியாகக் கண்டுபிடித்து, இந்தக் குறைபாடுகளை நீக்க முன்வருவது மட்டுமல்ல, இது மிகப் பெரிய குற்றம், இந்தக் குற்றத்தைக் களைவதற்கும், இந்தக் குற்றத்திலே ஈடுபட்டவர்களுக்கு தண்டனை வழங்குவதற்கும்கூட இந்த அரசு தயங்கக்கூடாது என்பதை இந்த நேரத் திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசோடு பேசி — இந்தியாவிலேயே கைத்தறி நெசவாளர்கள் அதிகமாக வாழ்கின்ற மாநிலம் தமிழ்நாடுதான். மற்ற மாநிலங்களில்கூட கைத்தறி போய் இன்றைக்கு விசைத்தறியாகியிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில்தான் இன்றைக்கு கைத்தறி நெசவாளர்கள் ஏராளமான பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த மாநிலத்தில் இருக்கக் கூடிய ஏறத்தாழ ஒரு கோடிக்கு மேற்பட்டவர்கள் இதை நம்பித் தான் வாழ்கிறார்கள் என்ற அளவிற்கு இன்றைக்குச் சொல்லப் படுகிறது. அதை கருத்தில் கொண்டு இதற்காக ஒரு தீவிரமான திட்டத்தைத் தயாரித்து அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு, நசிவி லிருந்து அந்தத் தொழிலைக் காப்பாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வரி விதிப்பைப் பற்றி இங்கே சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஒருமுனை வரி விதிப்பின் கீழ் ஒன்பது பொருட்கள் இன்றைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் பலமுனை வரி விதிப்பதற்குப் பதிலாக ஒரு முனை வரி விதிப்புதான் வேண்டும் என்று பல ஆண்டுகளாக நாம் கூறிக்கொண்டிருக்கிறோம். படிப்படியாக எல்லா பொருள்களுக்குமே ஒரு முனை வரி விதிப்புகள் கொண்டு வருவதற்கு இந்த அரசு முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. பொன். விஜயராகவன்]

இன்னொன்று, விவசாயப் பொருள்கள் மீதான வரி நீக்கம், வீடு கட்டுவதற்கும், மற்ற கட்டுமான பொருள்களுக்குமான மணல் மீது போட்டிருக்கக்கூடிய வரி நீக்கம்; உடல் ஊன முற்றவர்கள் பயன்படுத்துகின்ற பொருள்களுக்கு போட்டிருக்கின்ற வரி நீக்கம்; மாணவர்கள் பயன்படுத்துகின்ற, அவர்களுடைய எழுதுபொருள் சாதனங்கள் இவைகள் மீது போட்டிருக்கக்கூடிய வரி நீக்கம் இவற்றை வரவேற்று பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆனால் அதே நேரத்தில் பெட்ரோல் மீது, மற்ற மாநிலங்களிலே போட்டிருக்கிறார்கள் என்ற அளவுக்கு போடப்பட்டிருக்கிற வரி இருக்கின்றதே, அதை 14 சதவிகிதத்திலிருந்து 18 சதவிகிதமாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அது தவிர்க்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏதோ வரி விதிக்கின்றபோது ஒரு நினைப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. பெட்ரோல் கார்களுக்குப் பயன்படுத்துகின்ற பொருள் என்று. ஆகவே, வசதி படைத்தவர்கள் இந்தக் கார்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள், ஆகவே அது ஏழை எளியவர்களை பாதிப்பதில்லை என்ற கருத்து இந்த நாட்டில் வரி விதிக்கின்ற போது இந்த அரசுக்கு மட்டுமல்ல, மத்திய அரசுக்கும், எல்லா அரசுகளுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய ஒன்று. ஆனால் உள்ள படியே பார்க்கின்றபோது, ஒரு கணக்கு எடுத்துப் பார்க்கின்ற போது பொது மக்கள் பயன்படுத்துகின்ற கார்களை விட அரசு நிறுவனங்கள், கம்பெனிகள் இப்படிப்பட்டவர்கள் பயன்படுத்துகின்ற கார்களுக்குதான் அதிகமாக பெட்ரோலை பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆக, வரி விதிப்பின் மூலமாக பெறுகின்ற பொருளை விட, இன்டைரக்ட்டாக செய்யப்படுகின்ற வரி விதிப்பால் கடைசியிலே பாதிக்கப்படுவது பொது மக்கள்தான் என்பது ஒரு கருத்து. இன்னொன்று சமுதாயத்தில் நடுத்தர வர்க்கம் இன்றைக்கு லட்சக்கணக்கான பேர்கள், இன்னும் சொல்லப் போனால் பல லட்சக்கணக்கான பேர்கள் இன்றைக்கு பயன்படுத்துகின்ற மொப்பட், ஸ்கூட்டர் இது போன்ற வாகனங்களுக்கு அவர்களும் பெட்ரோலைத்தான் நம்ப வேண்டியிருக்கிறது. ஆக அது மீண்டும் நடுத்தர வர்க்கத்தினரையும் கடைசியில் உள்ள படியே ஒரு ஆய்வின் மூலமாக எடுத்து பார்ப்போமேயானால் தெளிவாக சாதாரண மக்களை போய்த்தான் பாதிக்கிறது. ஆகவே இந்த வரி விதிப்பை தயவுசெய்து முதலமைச்சர் அவர்கள் தவிர்க்க வேண்டும் என்பது மட்டும் அல்லாமல், கடைசியிலே வருகின்றபோது சலுகையாக இதை நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு வரி விதிப்பதாக ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உள்ளாட்சி மன்றங்கள் விதிக்கின்ற வரிகள் சரியாக, முறையாக அவர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை என்பதைப் போன்ற கருத்து இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. பொன். விஜயராகவன்] [1989 ஏப்ரல் 1]

Taxes on professions, trades, callings and employments—
இதனுடைய அடிப்படையிலே இன்றைக்கு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் தான் வரி விதிப்பை நடத்திக்கொண்டிருக்கின்றன. அதையும் அரசுடைய சார்பிலே எடுத்து, அரசே அதிகமான வரியை விதிக்கும் என்ற அளவிற்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த வரி விதிப்பை, அதற்குப் பயன்படுத்தக் கூடிய செலவை, அந்த வரியை பெற்றுக்கொள்வதற்கான செலவு இருக்கிறதே, அந்தச் செலவை மட்டும் அரசாங்கம் வைத்துக்கொண்டு, வசூல் செலவை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு, மீதம் உள்ள தொகையை அந்த உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு வழங்குவதைப் பற்றி பரிசீலிப்போம் என்று போட்டிருக்கிறீர்கள், பரிசீலிப்போம் என்று போட்டிருப்பது—
It is an ambiguous term.

பரிசீலிப்போம் என்று சொல்வது, பலமுறை அவையிலே பார்த்திருக்கின்றோம். பரிசீலிப்போம் என்று சொல்வது, பரிசீலிப்பதோடு நின்றுவிடுவது மட்டுமல்லாமல், நடைமுறையிலே, அரசால் உண்மையிலேயே அது உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குப் போவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கவேண்டும். ஒரு வேளை தவறுதலாக வந்திருக்குமோ என்னமோ தெரியவில்லை. ஆனாலும், பரிசீலிப்போம் என்று.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மொத்தமாக அந்த வரியைப் பற்றிப் பரிசீலிப்போம் என்றுதான் பொருள் கொள்ள வேண்டுமேயல்லாமல், உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குக் கொடுப்பது பற்றிப் பரிசீலிப்போம் என்று பொருள் கொள்ளத் தேவையில்லை. அப்படிப் பொருள் கொண்டால் திருத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. பொன். விஜயராகவன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே போடப்பட்டிருக்கின்ற வாக்கியங்களைப் படிக்கின்ற போது, வாசகங்களைப் படிக்கின்றபோது அப்படித்தான் பொருள்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அப்படியானால் பரவாயில்லை. ஆனால், அப்படி வருகின்றபோது, உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு ஏற்கெனவே இப்போது ஏராளமான தொல்லைகள் இருக்கின்றன.

இப்போது மின்சார விளக்குகளைப் பராமரிக்கின்ற செலவு என்று உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களிலும், நகரப்புறங்களிலும் இருக்கின்ற பகுதிகளில் தெரு விளக்குகள் ஒழுங்காக எரிவதில்லை. அங்கே இருக்கக்கூடிய எலக்டிரிசிடி போட்டு, அவர்களுடைய ஒன்றிரண்டு பேரைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒட்டுமொத்தமாக அதைச் செயல்படுத்துகின்றபோது இதுபோன்ற நிலைமைகள் இதிலும் வரக்கூடாது என்றுதான் நான் இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. பொன். விஜயராகவன்]

உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று இன்றைக்கு ஒரு மிகப் பெரிய குரல் நாடாளுமன்றத்திலேகூட எழுந்திருக்கிறது. ஒழுங்காக அவைகள், பாராளுமன்றத்திலேகூட, கான்ஸ்டிடியூஷன், இந்த நாட்டினுடைய அரசமைப்புச் சட்டத்திலே கூட ஒரு திருத்தமாகக் கொண்டுவந்து ஏற்படுத்தலாமா என்று, ஏற்படுத்தப்படும் என்ற அளவிற்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது.

அதுகுறித்து, தெளிவாக இன்றைக்குப் பக்கத்திலே இருக்கக் கூடிய கர்நாடக மாநிலமாக இருந்தாலும் சரி, மராட்டிய மாநிலமாக இருந்தாலும் சரி, உள்ளாட்சி அமைப்புகளிலே மிக வேகமாக முன்னேறிப் போய், அதிகாரம் மக்களுக்கு என்ற அளவிற்குக் கீழே, அடிப்படையிலே அதிகாரம் போய்ச் சேருகிற அடிப்படையிலே பல முன்னோடியான திட்டங்களை அவர்கள் செயல்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

இன்றைக்கு, ஏற்படுத்தியிருக்கக்கூடிய 1958ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் அடிப்படையிலே இருக்கக்கூடிய அதிகாரங்கள்தான் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அதைவிட வேகமாக மற்ற மாநிலங்களிலே முன்னுதாரணமாகச் செயல்படுத்தத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதையும் கருத்திற்கொண்டு, அசோக் மேத்தா கமிட்டி போன்ற ரிப்போர்ட்டு-பல்வந்தராய் மேத்தாவினுடைய காலத்திலேயே நின்றுவிடக் கூடாது. அசோக் மேத்தா காலத்திற்கு பின்னாலே நாம் வந்திருக்கிறோம். உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு 'கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்ட் ப்ராஜெக்ட்ஸ்' என்ற பல்வந்தராய் மேத்தா வினுடைய காலத்திலேதான் அரசு நின்று கொண்டிருக்கிறதோ என்ற ஐயப்பாடு இருக்கிறது. அதற்குப் பின்னாலே அசோக் மேத்தாவினுடைய ரிப்போர்ட்டு வந்துவிட்டது.

அதற்குப் பின்னாலே மராட்டிய மாநிலம், கர்நாடக மாநிலம் போன்றவைகள் மிக முன்னேறிச் சென்றுவிட்டன. அவைகளையும் பரிசீலித்து இன்னும் அதிகமான அதிகாரங்களை உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு வழங்குவதற்கான நிலைமைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

மீன் வளத்துறையைப் பொறுத்தவரையில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கின்னமுட்டம் என்ற இடத்தில் ஒரு மீன் பிடித் துறைமுகத்திற்கான சுட்டுமான வேலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதை உடனடியாகத் துரிதப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இணையம்புத்தன் துறை, இராமன் துறை பகுதிகளில் கடல் அரிப்புக்கென தடுப்புச் சுவர்கள் கட்டப்பட்டு இருக்கின்றன. அது சில நேரங்களில் தொழிலுக்கு அபாயகரமாக இருக்கிறது.

[திரு. பொன். விஜயராகவன்] [1989 ஏப்ரல் 1]

ஆகவே, அந்தப் பகுதியிலே இருக்கக்கூடிய மீனவர்களுக்கு தூண்டில் வளைவு தடுப்புச் சுவர் கட்டித் தர வேண்டும் என்ற கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். அதையும் அரசு பரிசீலித்து, வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மீனவர்களுக்கும் வறட்சி ஏற்படுகிறது. சில நேரங்களில் அவர்கள் மீன் பிடிக்கப் செல்கிறபோது மீன் கிடைப்பதில்லை. பஞ்சத்திற்கு உள்ளாகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் அவர்களுக்கும் வறட்சி நிவாரணமாக, நிதியைத் தரவேண்டும். அவர்களுக்கு பஞ்சப் படி போன்றவைகள் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாசனத்தைப் பொறுத்தவரையில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கிற கோதையாறு பாசனத் திட்டம் பல ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது, மிகப் பழமையான திட்டம். நவீனப்படுத்தப்படும், நவீனப்படுத்தப்படும் என்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்களேயல்லாமல்—அதை வெகு விரைவாகச் செயல்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சித்தாறு-பட்டிணங்கால்வாய், நெய்யாறு, இடது கரைக் கால்வாய் ஆகிய திட்டங்கள் தூர்ந்து கிடக்கின்றன. அந்தக் கால்வாய்களைப் பழுது பார்த்து கடைவரம்பு நிலங்கள் வரையிலும் தண்ணீர் சென்று சேருவதற்கான முறைகளை இந்த அரசு உடனடியாகச் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குடிதண்ணீர் வழங்குவதைப் பொறுத்தவரையில், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பைங்குளம் பேரூராட்சியில் ஏறத்தாழ 1 கோடியே 10 இலட்சம் செலவில் ஒரு திட்ட மதிப்பீடு தயாரிக்கப்பட்டு, குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தால் ஏற்கப்பட்டது. உடனடியாக அதற்குப் பண ஒதுக்கீடு செய்து, அதைத் தொடங்கக் கூடிய நிலைமைகளை ஏற்படுத்தவேண்டும். மங்காடு, வாவரை ஊராட்சிகளுக்கென்று ஆய்வில் இருக்கக்கூடிய குடிதண்ணீர்த் திட்டமும், உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்றும், கிள்ளியூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில்—வறட்சி அதிகமாக இருப்பதாலும்—தன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பல்வேறு பகுதிகளில் வறட்சி அதிகமாக இருப்பதனாலும், குழாய்க் கிணறுகளை, ட்யூப்வேல்ஸ்-ஐ அதிகமாக அந்த மாவட்டத்திற்கென்று ஒதுக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. பொன். விஜயராகவன்]

கடைசி கோரிக்கையாக நான் ஏற்கெனவே ஆளுநர் உரையிலே கூட குறிப்பிட்டேன். ரேஷன் அரிசியினுடைய விவகாரம் பற்றி. அங்கே மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் பச்சரிசி சாப்பிட்டு பழக்கம் இல்லாதவர்கள். ஒரு அளவுக்குத் தான் நீங்கள் புழுங்கல் அரிசியைத் தருகிறீர்கள். அதை முழுமையாக, புழுங்கல் அரிசியாகத் தரவேண்டும் என்று இந்நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

*மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் இந்த மன்றத்திலே எடுத்துச் சொன்ன கருத்தின் அடிப்படையில் ஏற்கெனவே 30 சதவீதம் புழுங்கல் அரிசியும், 70 சதவீதம் பச்சரிசியும் கொடுத்துக் கொண்டு வந்ததை மாற்றி, 50 சதவீதம் புழுங்கல் அரிசி, 50 சதவீதம் பச்சரிசி கொடுக்கவேண்டும் என்று உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. பொன். விஜயராகவன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 50 சதவீதத்திற்கு வந்து இருக்கிறீர்கள். இன்னும் அதை முழுமையாக்கப்பட வேண்டும் என்பதை என்னுடைய கோரிக்கையாக நான் இங்கே வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பல்லாயிரக்கணக்கான ரேஷன் கார்டுகள் வழங்கப்படாத குடும்பங்களுக்கு வழங்குவதற்கான முயற்சிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு ஒரு குடும்ப அட்டைக்கு 12 கிலோ அரிசி தான் வழங்கப்படுகிறது. பார்டர் டிஸ்ட்டிரிக்ட் என்று சொல்வார்களே அதுபோல கேரளாவின் பார்டரில் உள்ள மாவட்டமான கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு இதுபோன்ற பார்டரில் உள்ள மாவட்டங்களுக்காவது 12 கிலோவுக்குப் பதிலாக 25 கிலோ அரிசியாக உயர்த்திக் கொடுப்பதற்கு ஒரு

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 12 கிலோ அரிசி தமிழகம் எங்கும் குடும்பக் கார்டுகளுக்கு வழங்குவதன் மூலம் ஏறத்தாழ ஆண்டு ஒன்றுக்கு 160 கோடி ரூபாய் அரசுக்கு இழப்பு ஏற்படுகிறது. இன்றுள்ள நிதிநிலை சூழ்நிலையில் மேலும் இழப்பினை அதிகரிக்க அரசு விரும்பவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பொன். விஜயராகவன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எத்தனையோ தரப்பு மக்களுக்காக, அடித்தளத்தில் வாழ்கின்ற மக்களுக்காக, ரேஷன் அரிசியை நம்பி வாழ்கின்ற மக்களுக்காகத் தான் நாங்கள் இங்கே கேட்கிறோமே அல்லாமல், எல்லோரும் ரேஷன் கடைக்குச் சென்று ரேஷன் அரிசி வாங்குவது இல்லை. பொது மார்க்கெட்டுக்குச் சென்று

[திரு. பொன். விஜயநாகவன்] [1989 ஏப்ரல் 1]

வசதி படைத்தவர்கள் வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். எல்லோரும் இதை வாங்குவது இல்லை. ஆகவே இதைக் கருத்தில் கொண்டு, இந்தக் கருத்தை அரசு பரிசீலித்து உரிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது) முடித்துவிடுகிறேன்.

அடுத்து, கூடங்குளம் திட்டத்தைப் பற்றி இங்கே சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அது குறித்து ஏற்கெனவே நான் விவாதப் பொருளுக்காக ஒரு தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அதில் விரிவாகப் பேசுகிறேன். கூடங்குளம் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதில் இருக்கின்ற பிரச்சினைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. ஆகவே அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவரக் கூடாது. அது இன்றைக்கு உலகம் முழுவதும் எதிர்ப்புக்கு உள்ளாகி இருக்கின்ற ஒன்று. அனுமின்சார சக்தியை, நாம் இங்கே அதனுடைய விளைவுகளைக் கருத்தில் கொண்டு அந்த கூடங்குளம் திட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலும், நான் இருக்கக்கூடிய கன்னியாகுமரி மாவட்டம் மற்றும் தென் மாவட்டங்களில் வாழ்கின்ற மக்களின் சார்பிலும் எதிர்ப்புத்தெரிவித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன் நன்றி. வணக்கம்.

*திரு. எம். கே. காரீம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மலைகளுக்கு அரசி நீலகிரி மாவட்டம், கூடலூர் விருந்து வந்திருக்கும் நான் இந்த மன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய என்னைத் தவிர, மீதம் உள்ள 233 மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும், மன்றத்தின் மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் மற்றும் அமைச்சர் பெருமக்களுக்கும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களுக்கும், ஏனைய அதிகாரிகளுக்கும் பத்திரிகை நிருபர்களுக்கும், எனது தொகுதியில் இருக்கும் 1 இலட்சத்து 58 ஆயிரத்து 883 வாக்காளர்கள் அனைவருக்கும் நன்றி கூறி, அதோடு நமது பாரதப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி அவர்களுக்கும், எங்கள்து தலைவர் மாண்புமிகு மூப்பனார் அவர்களுக்கும் நன்றி கூறி என்னுடைய உரையைத் துவக்குகிறேன்.

கூடலூர் தாலுக்கா என்பது ஒருபுறம் கர்நாடகாவும், இன்னொருபுறம் கேரளாவும், அதற்கு இடையில் 142 மைல் நீளத்தில் மலையும், பள்ளமுமாக இருக்கின்ற மிகப் பெரிய தொகுதியாகும். அந்தத் தொகுதியில் தான் முதுமலை வன விலங்கு சரணாலயம் இருக்கிறது. தோட்டத் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கின்ற அந்தத் தொகுதியில் அவர்களுக்கு என்று இந்த பட்ஜெட்டில் எதுவும் ஒதுக்கியுள்ளதாகத் தெரியவில்லை. 50 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் நீலகிரியில் இருக்கிறார்கள்.

1989 ஏப்ரல் 1]

[திரு. எம். கே. கரீம்]

தமிழகம் முழுவதும் எடுத்துக் கொண்டால் 2½ இலட்சம் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கென்று ஒரு வீடு கட்டும் திட்டத்தை இந்த அரசு கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, கூடலூர் பகுதியில் இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு நிலப் பட்டா உரிமை கிடைக்காமல் 10 ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட குடும்பங்கள் இன்று அரசாங்கத்தினால் எந்த உதவியும் பெற முடியாமல், அந்த விவசாயிகள் தனித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆகையினால், இந்த 10 ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட குடும்பங்கள் வைத்திருக்கும் நிலங்களுக்குப் பட்டா உரிமை கொடுப்பார்களே யானால், அரசுக்கு ஒரு நல்ல நிதி வரக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. முன்பு இருந்த அரசு ஒரு ஏக்கரா நிலம் இலவசமாகவும், மீதி இருக்கக் கூடிய நிலத்துக்கு ஏதோ ஒரு விலையை நிர்ணயித்து அந்த விலையின் அடிப்படையிலும் கொடுத்து இருந்தார்கள். அதைப்போல இப்போதும் கொடுப்பார்களேயானால் ஒரு நிதி அரசுக்கு வரும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கூடலூர் தொகுதி— நான் முதலிலே குறிப்பிட்டது போல, 1,58,883 வாக்காளர்கள் கொண்ட அந்தத் தொகுதியில் ஒரு கலைக் கல்லூரியோ, தொழில் நுட்பக் கல்லூரியோ இல்லை என்பதை மீச்சு வேதனையோடு சொல்ல விரும்புகிறேன். இதற்கு முன்பு இருந்த அரசு 40 ஏக்கர் நிலமும், 5 இலட்சம் ரூபாயும் கட்டினால் தருவதாகச் சொன்னார்கள். 5 இலட்சம் பணம் வசூலிப்பதற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரை சேர்மனாக ஆக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு இதுநாள்வரையிலும் அந்த உரிமை கொடுக்காததால் தடைபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகையினால், கூடலூரில் ஒரு கல்லூரியையோ, தொழில் நுட்பக் கல்லூரியையோ அமைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் அந்தத் தொகுதியில் படுக மொழி பேசக் கூடியவர்கள் அதிகமாக வசிக்கிறார்கள். தூநேரி, கக்குச்சி, எப்பநாடுபோன்ற இடங்களில் பாறாங்கற்கள்தான் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆகையினால் அங்கே ஒரு சிமென்ட் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூடலூரில் 'ஹெலன் வாட்டர் ஸ்கீம்' என்ற பெயரில் உலக வங்கியில் 2 கோடியே 81 இலட்சம் ரூபாய் வழங்கப்பட்டும் இதுநாள் வரையிலும் அதற்கான வேலை முறையாக செய்யப் படவில்லை என்று வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அங்கே இருக்கும் மாணவர்களுக்கு பஸ் பாஸ் கொடுப்பதற்கு 2/3 பங்கு சட்ட வேண்டுமென்ற கட்டாயம் இருந்து வருகிறது. அதனால் ஒரு மாணவன் ஒருநாளைக்கு ஒரு ரூபாய் 50 காசு

[திரு. எம். கே. கரீம்] [1989 ஏப்ரல் 1]

கொடுக்க வேண்டிய நிலை. 0.50 பைசாதான் குறைவாகக் கிடைக்கிறது. புகைப்படத்திற்கு 10 ரூபாயும், வாரத்தில் ஒருமுறை பெற்றோர்கள் அங்கே ஒப்பு போட வேண்டிய நிலையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் எதுவும் அதிலே கிடைக்கவில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதனால் மாணவர்களுக்கு பஸ்பாஸ் இலவசமாக அளிக்க இந்த அரசு உத்தரவிட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, இலங்கையிலிருந்து தாயகம் திரும்பிய தொழிலாளர்களுக்காக அரசு தேயிலைத் தோட்டம் இருக்கிறது. அந்த அரசு தேயிலைத் தோட்டத்தில் ஒரு குடும்பத்திற்கு 2 பேர்களுக்கு மட்டும்தான் வேலை கிடைக்கிறது. அதை மாற்றி, ஏராளமாக வேலை இருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் குடும்பத்தில் எத்தனை பேர் இருந்தாலும் அவர்களை நிரந்தரமாக வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ள இந்த அரசு முன்வர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

அதைப் போல கூட்டுறவு தேயிலைத் தொழிற்சாலை இருக்கிறது. அங்கே தனியாரிடத்தில் கொடுக்கக் கூடிய சம்பளம் 22 ரூபாய்க்குமே இருக்கிறது. ஆனால் கூட்டுறவு தேயிலைத் தொழிற்சாலையில் குறைந்தபட்ச சம்பளம் கூட கொடுப்பதில்லை; அதைவிட குறைவான சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள்.

அதைப்போல கூடலூர் தொகுதியில் இருக்கக்கூடிய தேவாலா என்ற இடத்தில் முன்னால் தங்கம் விளைவதாக மலையில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அது சரியான பருவம் ஆகாத காரணத்தால் 20 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் சரியான பருவத்தில் வரும் என்று சொன்னார்கள். இந்த அரசு மீண்டும் அந்தப் பணியைத் தொடங்கினால் ஏராளமானவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும் உண்டு, நல்ல வருமானமும் வரும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

கூடலூரில் இருக்கக் கூடிய சாலைகள் மிக மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. அந்தச் சாலைகளைச் செப்பனிட வேண்டும். அதைப்போலவே 'இன்டர் ஸ்டேட் பஸ்' விடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். கூடலூரிலிருந்து நீலம்பூர் வழியாக பாலக்காடு செல்லும் பஸ் போக்குவரத்திற்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்தப் பணிகளை விரைவிலே நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 1]

[திரு. எம். கே. கரீம்]

அதைப்போல, கூடலூரிலிருந்து பெங்களூர் வழியாக சென்னைக்கு ஒரு பஸ் ரூட்டை அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப்போன்று கூடலூரிலிருந்து எர்ணாகுளம் வழியாக கன்னியாகுமரி பஸ் ரூட்டுக்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆதிவாசிகளுக்கு தற்போது இருக்கக் கூடிய இலவச வீட்டு வசதி மட்டுமல்லாமல் அவர்களுக்கு என்று 2 ஏக்கரோ, 3 ஏக்கரோ நிலம் கொடுத்து, இலவசமாக தேயிலை நாற்றுகள் கொடுத்து அவர்களே விவசாயம் செய்யக்கூடிய அளவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த அளவுக்கு இந்த பட்ஜெட்டிலே பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்காக இந்த மன்றத்திற்கும் அதனுடைய தலைவருக்கும் நன்றி கூறி, விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. கோ. பூராகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்திலே 1989-90ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையிலே பேசுகின்ற ஒரு சந்தர்ப்பத்திலே சில குறிப்பிட்ட கருத்துக்களை மட்டும் நான் எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயார் செய்வதற்கு மிகுந்த சிரமப்பட்டிருப்பார்கள் என்பதை நான் அறிவேன். ஏனென்றால் அவர் முன்பு இந்த அவையில் இருந்ததால்தான் இன்றையதினம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயார் செய்ய முடிந்திருக்கிறது. அவர் இருந்த இடத்திலேயே இருந்து சிந்தித்து நன்றாக எழுதும் ஆற்றல் படைத்தவர்; எல்லாத் துறையையும் அறிந்தவர். அதனால் எங்கெங்கே நிதி ஆதாரம் இருக்கிறது; எங்கெல்லாம் ஓட்டை இருக்கிறது என்பதைத் கண்டறிந்து, என்னவெல்லாம் இந்தத் தமிழ்நாட்டிற்குத் தேவை என்பதை உணர்ந்து, அதற்கான ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே சென்ற ஆண்டு என்ன என்ன சாதனைகள் செய்தார்கள் என்பதைக் கண்டு கொள்ள முடியவில்லை. ஏனென்றால் சென்ற ஆண்டு ஆட்சி செய்தவர்கள் என்னவெல்லாம் செய்தார்கள் என்பதைக் கண்டறிவதற்கு மிகவும் சிரமமாக இருப்பதால் அதை விட்டுவிட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆனால் இந்த ஆண்டு என்னவெல்லாம் செய்யவிருக்கிறோம் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதிலும் தேர்தல் காலத்திலே மக்கள் மத்தியிலே வைத்த நல்ல கருத்துக்களை, நாங்கள் வந்தால் செய்வோம் என்று சொன்னதை முடிந்த அளவுக்கு உடனடியாகச் செய்வதற்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1989 ஏப்ரல் 1]

ஆனால் எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஸ்டாலின் அவர்கள் முதலமைச்சருடைய முயற்சிகளை, உத்தரவுகளை நிறைவேற்றுவதற்குத் துணையாக இருக்கின்ற இலாக்காக்கள் அவருடைய வேகத்திற்கு ஓடிவரவில்லை என்று சொன்னார்கள். நடந்துகூட வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். இன்னும் நகரக்கூட இல்லை என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றையதினம் சுறுசுறுப்பாக, விரைவாகச் செயல்படுகிற ஆட்சி இங்கே அமைந்திருக்கிறது. மக்கள் இந்த மன்றத்திலே அவரை அமர்த்தியிருக்கிறார்கள். கடந்த இரண்டு மாதங்களாக அவர் பல நல்ல செயல்களைச் சிறப்பாக நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

அப்படி வருகிறபோது இன்னும் சில இலாக்காக்கள் அப்படியே இருந்த இடத்திலேயே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. விரைவாகச் செயல்படுவதற்கு அவர்கள் முயற்சிகள் எதுவும் செய்யவில்லை. இந்த நிதி இலாக்காவிலே பணியாற்றுகிறவர்கள் குறிப்பாக இன்றைய தினம் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற செயலர் அவர்களும், முன்னாலே பொறுப்பிலே இருந்த, முதல்வர் அவர்களின் ஆலோசகராக இருக்கின்ற திரு. குகன் அவர்களும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினைத் தயாரிக்க மிகவும் ஒத்தாசையாக இருந்திருக்கக் கூடும், இருந்திருப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

ஆனால் நிதிக் குழுவைப் பொறுத்தவரையில் அதில் ஒரு ஒழுங்குமுறை முன்னாலே இருந்த அரசினால் கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னால் அது ஒன்றும் மிகையாகாது. 'ஸ்டாண்டிங் ஃபைனான்ஸ் கமிட்டி' என்று ஒன்றைண்டு. அது நிலையான நிதிக் குழு. அந்தக் குழு எத்தனை தடவை கூடியிருக்கிறது? அதையடுத்து 'பெர்ஃபாமன்ஸ் பட்ஜெட் ஸ்டாண்டிங் கமிட்டி' என்றிருப்பதும் வழக்கம். அந்த ஆண்டுகளில் அப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் எவ்வாறு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன, நிறைவேற்றப்படாத திட்டங்களுக்கு என்ன காரணம் என்றெல்லாம் பார்க்கக் கூடிய நிலை உண்டு. இந்த நிதிக் குழு மற்றும் பெர்ஃபாமன்ஸ் பார்க்கக் கூடிய குழுவும் அடிக்கடி தொடர்பு கொள்ளக் கூடிய நிலையிலே அதாவது ஒவ்வொரு இலாக்காவும் அவர்கள் பெற்ற பணத்தைச் சரியான முறையிலே செலவிட்டிருக்கிறார்களா என்று பார்க்கக் கூடிய பொறுப்பும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே முதல்வர் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கக் கூடும். ஆனால் இன்றையதினம் சரியாக அவர்கள் இதை எடுத்து வைக்க முடியவில்லை. அதற்கு நான் சொன்னதுதான் காரணம். ஏற்கெனவே இருந்து செயல்பட்ட அரசு அடிக்கடி ஒரு இலாக்காவிடமிருந்து ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை அந்த இலாக்காவிலிருந்து இன்னொரு இலாக்காவிடமிருந்து மாற்றுவது என்கின்ற வகையில் ஒரு நிர்வாகமாக இருந்ததே தவிர நிலையாக, அந்தந்த இலாக்காக்களுக்கென்று ஒதுக்கப்படுகிற பணத்தைச் செயல்மையாகச் செலவு செய்ய வேண்டும் என்ற பொறுப்பினை அவர்கள்

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. கோ. பூவராகன்]

ஏற்றுக்கொண்டு செய்தார்கள் என்று ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று இந்தச் சமயத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நமது முதல்வர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்வது எல்லாம் இதே நிலை நீடித்தால் அடுத்த ஆண்டும் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையினைத் தயாரிக்கிறபோது இன்னும் சிரமப்படுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே எந்த எந்த இலாக்காவுக்கு எவ்வளவு, எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ அந்தப் பணத்தை அவர்கள் செம்மையாகச் செலவழிக்கிறார்களா என்று பார்க்க வேண்டும். பணத்தை உரிய வகையில் செலவழிக்காமல், செலவழித்ததாகக் கணக்குக் காட்டுகின்ற நிலைமையில் அதாவது 'ஃபினான்ஷியல் டார்கெட்' மட்டுமே காட்டுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டு, என்னென்ன காரியங்களை திட்டங்களின்படி ஆற்றியிருக்கிறோம் என்று திட்டவட்டமாக 'ஃபிஷிக்கல் டார்கெட்' எடுத்து வைக்க இயலாத சூழ்நிலை ஏற்படுவதைப் பார்க்கிறோம். அந்த நிலை தொடர்ந்து நீடிக்கக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த அளவுக்கு நிதியினை ஒதுக்கி செயல்படுத்துகிறபோது அது எவ்வாறு அந்தந்தச் செயல்பாடுகளுக்கு முழுமையாகப் பயன்பட்டு நம்முடைய கருத்துக்களுக்கேற்ப திட்டங்களுக்கேற்ப செயல்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்க்கிறபோது குறிப்பாக அந்த நிலைமைகளை எல்லாம் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று அவர்கள் பணத்தைச் செலவழிக்கிறபோது திடீரென்று ஒரு புதிய திட்டத்தை உருவாக்குகிறார்கள். அந்தப் புதிய திட்டம் எதுவாக இருக்க வேண்டும் என்றால் நல்ல பயனளிக்கக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்; அதனால் தமிழ் நாட்டிற்கு வருவாய் வரக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்; அல்லது மக்களுக்கு ஒரு நல்ல நிலைமையை உருவாக்கக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட புதிய திட்டங்கள்தான் சேர்க்கப்பட வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் வாகனங்கள் வாங்குவதற்கு, குறிப்பாக, 25 அம்பாசிடர் கார்கள் போன்றவற்றை வாங்க அல்லது வேறு வாகனங்களை வாங்க செலவழிக்கின்ற சூழ்நிலை இருந்தால் அது சரியல்ல. ஆடிட்டட் கணக்குகளை எல்லாம் சட்டமன்றத்தில் வைத்து விவாதிக்க வந்தால் அவற்றை நாம் கண்டு கொள்ள முடியும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட அதைக் கண்டிருப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். இவற்றை எல்லாம் பார்க்கிறபோது கடந்த காலங்களில் ஒவ்வொரு இலாக்காவிலும் எவ்வாறெல்லாம் தவறாக நிதி நிலையைக் கையாண்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் மிகவும் வருத்தப்படக் கூடிய ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது. அந்த நிலை தொடர்ந்து இருக்கக் கூடாது என்று இந்தச் சமயத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. கோ. பூவராகன்] [1989 ஏப்ரல் 4]

தொடர்ந்து நிதியாதாரங்களைக் கண்டுபிடிக்க முதல்வர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த நன்முயற்சிக்காக என்னுடைய பாராட்டுக்களை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக சாராயம் சம்பந்தப்பட்ட வகையில் ஏற்கெனவே அதிலே இருந்த சட்டங்களை எல்லாம் திருத்தி, நமக்கு இழப்பு ஏற்படுவதைத் தடுத்து 100 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே இன்றைய தினம் கண்டுபிடித்து நல்ல காரியங்களைச் செய்து இருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11.50)

அதேபோன்று வாகன வரி விதிப்பிலும் ஒரு பிரச்சினை இருக்கிறது. காராக இருந்தாலும் சரி, லாரியாக இருந்தாலும் சரி விற்பனை எல்லாம் புதுவையிலேதான் நடக்கிறது. பெரிய நிறுவனங்கள் புதுவையிலே ஒரு கிளையை வைத்துக் கொண்டிருப்பதன் காரணத்தால் நமது ஊரிலே உள்ளவர்கள் எல்லாம் அங்கேதான் போகிறார்கள். இதனால் எந்த அளவிற்கு இழப்பு ஏற்படுகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு ஊர்களுக்குப் போவதற்கு மிகச்சிறமமாக இருக்கிறது. கார்கள் தான் அங்கே போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. போக்குவரத்துகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அங்கே குறைந்த வரிச் செலவிலே வரி ஏய்ப்பைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதைத் தடுத்து இன்றைய தினம் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு அந்த வருவாயைப் பெருக்கக் கூடிய நிலையை உருவாக்கி இருக்கின்றார்கள். அது போன்று இன்னும் சில இருக்கின்றன. அதுபோல இப்போது கூட குறித்த எண்ணுள்ள கார், நெம்பர் வேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்குத் தனியாக பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று வைத்திருக்கின்றார்கள். அதிலே கூட சில காரியங்கள் நடக்கின்றன. இதிலே கூட பார்க்கின்றபோது, அவ்வாறு இல்லாமல் அதற்கு அதிகத்தொகை கொடுக்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட எண் வேண்டுமென்றால், இவ்வளவு தொகை கொடுத்தால் தான் அந்த4 குறிப்பிட்ட எண் தர வேண்டுமென்று வைப்பது நல்லது. இன்னும் சொல்லப் போனால், 'ஆம்னி பஸ்'. அதிலே நிறைய வரிகளைப் போட்டிருக்கின்றார்கள். ஏன் 'ஆம்னி பஸ்'—ஐ வரிகளைப் போட்டிருக்கின்றார்கள். ஏன் 'ஆம்னி பஸ்'—ஐ நாமே எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று யோசிக்க வேண்டும். ஏனென்றால், அதிலே எத்தனை லைசென்சுகளோடு ஓடுகின்றன, எத்தனை லைசென்ஸ் இல்லாமலேயே ஓடுகின்றன, எப்படியெல்லாம் ஓடுகின்றன, யார் யார் பேர்களிலே ஓடுகின்றன என்பதையெல்லாம் இன்றைய தினம் பார்க்க வேண்டும். அதை நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கே விட்டு விடுகிறேன். அதிலே என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது? 'ஆம்னி பஸ்'—ஐ எடுத்துக் கொள்வதைப் பற்றி அவர்கள் யோசித்து எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. கோ. பூவராகன்]

அதே போன்று, பல வரி விதிப்புகளை இன்றையதினய நல்ல முறையிலே கையாண்டிருக்கின்றார்கள். இந்தக் குறுகிய காலத்திலே அவ்வளவுதான் செய்ய முடியும். அதற்கு மேலேயும் செய்ய முடியும் என்று என்னைப் போன்றவர்கள் எதிர்பார்க்க முடியாது? அடுத்த ஆண்டு வருகின்றபோது வரியே இல்லாத பட்ஜெட் தயாரிக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு வழி உண்டு. எப்படி என்று சொன்னால், இன்றையதினம் டிரான்ஸ்போர்ட் நிறுவனம், பஸ் போக்குவரத்தை நடத்துகிறது. அதிலே எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது? அந்த வருமானத்தை ஏன் பெருக்க முடியாது. ஒரு தனியார் நிர்வாகத்தில் பஸ் நடத்துகிறபோது அவர்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு ரூ. 2,500 வருமானம் வருகிறது. நம்முடைய பஸ்கள் எவ்வளவு? கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால், என்னதான் இருந்தாலும் நம்முடைய பஸ் நிறுவனத்திலே நாம் இன்னும் அதிகமாக வருவாயைப் பெருக்க முயற்சி எடுக்கவேண்டும். அதிலே ஓட்டை உடைசல்கள் இருக்கின்றன. அந்தத்துறைபற்றி வரும்போது எடுத்து வைக்கலாம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அதேபோல சிலில்சப்ளைஸ், அந்த இலாக்காவிலே கொள்முதல் செய்கிறோம். கொள்முதல் செய்து ஏதோ குறைந்த விலைக்கு விற்பனை செய்கிறோம். அதிலேகூட இன்னும் நாம் சீரான நிர்வாகத்தை முடுக்கிவிட்டால், அதிலே திறமையாகவும், நல்லவிதமாகவும் அதைக் கொண்டு செல்வோம் என்றால், அதிலேகூட சிறந்த அளவுக்கு வருவாய் வரும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று இன்னும் வருவாய் பெருகுவதற்கு சொல்கிறேன். கனிமங்களுக்கு என்று ஒரு தனி அமைப்பு வைத்து இருக்கிறோம். அதைச் சரியான முறையிலே பயன்படுத்தவில்லை. அவர்களே தங்களுடைய அறிக்கையிலே ரெரம்பக் கஷ்டப்பட்டு, இது எங்களுக்கு திருப்திகரமாக இல்லை என்று இந்த நிறுவனம் செயல்படுவதைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். அத்தோடு நிறுத்தி விட்டார்கள். அதனாலே அந்த இலாக்காவின் மூலம் வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கு முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுபோல, பல நிறுவனங்களில், இன்றையதினம் தமிழ்நாடு அரசாங்கம் நடத்துகின்ற நிறுவனங்களிலே, நாம் நல்லவிதமாக நடத்தி வருவாயைப் பெருக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

இன்றையதினம் விற்பனை வரித் துறையிலேகூட பார்க்கலாம். ஒரு சமயத்திலே என்னை வியாபாரிகள் சங்கத்திலே அழைத்து இருந்தார்கள். நீங்கள் ஆண்டு விழாவிலே பேச வேண்டும் என்று

[திரு. கோ. பூவராகன்] [1989 ஏரல் 1]

அந்தத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் அழைத்தார்கள். நானும் போய் இருந்தேன். அங்கு வியாபாரிகளும், அதிகாரிகளும் அந்த ஆண்டு விழாவிற்கு வந்திருந்தார்கள். ஒரு இளைஞர், வியாபாரி எடுத்துச் சொன்னார். சார், எங்களுக்குப் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. தொல்லைகள் இருக்கின்றன. நாங்கள் வரிகள் கொடுக்கிறோம். நாங்கள் கொடுக்கின்ற வரிக்கு இணையான வரி வேறு இடத்திற்குப் போய் விடுகிறது. அதனாலே சமமான வரிகள், இங்கு எவ்வளவு விதித்திருக்கிறார்களோ அதற்குச் சமமான வரி வேறு பகுதிக்குப் போய் விடுகிறது. அதைத் தடுத்து நிறுத்தினால் அரசாங்கத்துக்கு நிறைய வருவாயைப் பெருக்க முடியும் என்று சொன்னார்கள்.

சமீபத்திலே கூட ஒரு இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னாலே ஒரு பகுதியிலே நடந்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன். அதற்கு என்று நிர்வாக அதிகாரிகள் வைத்திருக்கிறார்கள். என்போர்ஸ் மென்ட் அல்லது விஜிலென்ஸ் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு நகரத்திற்குப் போய் இருக்கின்றார்கள். அந்த நகரத்திலே அவர்கள் சோதனையிட்டு இருக்கின்றார்கள். அப்படி சோதனையிட்டபோது அரசாங்கத்திற்கு வந்த வருமானம் ரூ. 5,000. ஆனால் அவர்களுக்கு வந்த வருமானம் ரூ. 50,000. இப்படி ஒரு போக்குபோய்க் கொண்டிருந்தால், எந்த அளவுக்கு இது போகும் என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுகிறேன். நமக்கு நிதி ஆதாரங்களுக்காக விற்பனை வரி மூலமாகவும், நாம் நடத்தும் பஸ் போக்குவரத்து மூலமாகவும், இன்னும் பல அரசாங்க நிறுவனங்கள் மூலமாகவும் நிதி திரட்டக் கூடிய சூழ்நிலை இருப்பதை உணர்ந்து, அந்த வருவாய்கள் வேறு இடத்திற்குச் செல்லாமல் நம் பக்கமே, அரசாங்கத்தின் பக்கமே வரும்படியாக செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு நாம் பல திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டும். இப்போது கூட செய்திருக்கின்றார்கள். குறிப்பாக கடலை. எப்படி வாகனங்களுக்கு வரி விதிப்பு செய்து வருவாயைப் திருப்பினார்களோ, அது போன்று இன்றைய தினம் மணிலா பயிர் விற்பனையில் பாண்டிச்சேரிக்கும் நம்முடைய மாநிலத்திற்கும் நிறைய வித்தியாசம் இருக்கிறது. அங்கே கொள்முதல் செய்யும்போது மொத்தமாக 4 சதவிகித வரி போடுகிறார்கள். ஆனால் நம் ஊரில் வரி போடும்போது 8 9 என்கிற சதவிகிதத்தில் வரி போடுகிறார்கள். ஆகவே அங்கே மொத்தமாக 4 சதவிகிதம் போடும் நிலையில் இங்கே கடலைக்கு என்று வரி, எண்ணெய்க்கு என்று வரி, புண்ணாக்குக்கு என்று வரி. எங்கள் மாவட்டத்திலு் நிறையப்பேர் கடலை பயிரிடுகிறார்கள். இந்த கொள்முதல் வரி காரணமாக எங்கள் பகுதியில் கடலை பயிரிடுகிறவர்கள் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அதுபோல நாட்டுச்செக்கு என்கிற ஒன்றை வைத்து அதற்காக என்று கடலை வாங்கப்படுமானால் அதற்கு

1989 ஏப்ரல் 1] [த்ரு. கோ. பூவராகன்]

வரி விதிப்பு இல்லை. இப்போது நாட்டுச் செக்கு நடைமுறையில் இல்லை. ஆனாலும் நாட்டு செக்குக்கு கொள்முதல் செய்கிறோம் என்று சொல்லி வரி ஏய்ப்புச் செய்கிறார்கள். இது குறித்தும் அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

அடுத்து, விற்பனை வரி இலாக்காவில் இன்னும் அரசு துருவிப் பார்த்து சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும். பல இலாக்காக்கள் அவ்வாறு சீர்திருத்தம் செய்யப்பட வேண்டியவை. ஒருசில இலாக்காக்கள் பற்றி அரசின் கவனத்திற்கு வந்து அவற்றை சீர்திருத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக விற்பனை வரி இலாக்காவில் சாதாரணமாக பணியாற்றுபவர்கள் இருக்கிறார்கள். அது தவிர என்போர்ஸ்மென்ட், விஜிலென்ஸ் என்றெல்லாம் பகுதி பகுதியாகப்பிரித்து பல காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. அங்கே என்ன நடைபெறுகிறது என்று யாருக்கும் தெரியவில்லை. அதைக் கண்டுபிடிப்பதும் ரொம்ப சிரமம். ஆக, அந்த இலாக்காவும் நல்ல முறையில் சீர்திருத்தம் செய்யப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். அந்தத் துறை மிகவும் துரிதமாக செயல்படும் வண்ணம் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்து, நீர்ப்பாசன இலாக்காவை எடுத்துப் பார்த்தால் ஐரோப்பிய கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்ட் மூலம் பணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்புறம் ஐ.டி.பி. மூலம் நீர்ப்பாசனத்திற்குப் பணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதுபோல உலக வங்கி மூலமும் இதற்காகப் பணம் வருகிறது. மொத்தத்துக்கும் சேர்த்து ஒரு சீஸ்ப் என்ஜினியர் இருக்கிறார். 5, 6 மாவட்டங்களுக்குச் சேர்த்து ஒரு சூப்பரின்டென்டிங் என்ஜினியர் இருக்கிறார். 2, 3 மாவட்டங்களுக்குச் சேர்த்து ஓர் எக்ஸ்கியூட்டிவ் என்ஜினியர் இருக்கிறார். இவர்கள் எல்லாம் வெவ்வேறு இடங்களில் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து இந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எப்படி நிறைவேற்றுகிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். பல நீர் தேக்கங்கள், ஏரிகள் குளங்கள் இவற்றுக்கு எல்லாம் செலவிட்டு வருவதாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் அவற்றுக்குப் பணம் சரியாக செலவிடப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு அதற்காக. கோடிக்கணக்கான பணத்தை ஏரி குளங்களில் செலவு செய்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். சமீபத்தில் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக்கூட்டத்தில் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் மட்டும் இதற்காக 3 கோடி ரூபாய் செலவழித்திருப்பதாகக் கணக்குக் காண்பித்தார்கள். அது சம்பந்தப்பட்ட கணக்கைப் பார்த்தபோது, எந்த எந்த ஏரிகள் செம்மைப்படுத்தப்பட்டன என்று பார்த்தபோது எந்த நிலையிலும் அவ்வளவு தொகை செலவு செய்யப்படவில்லை.

[திரு. கோ. பூவராகன்] [1989 ஏப்ரல் 1]

சரியாக செலவு செய்யவும் இல்லை. நீர்ப்பாசனத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இனிமேலாவது இத்துறை பற்றி அரசு சரியாகப் பரிசீலித்து நல்ல முறையில் இது செயல்படுமாறு பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து, District imbalance— அதைப் பொறுத்தவரையிலும் சில மாவட்டங்களுக்குச் சரியாக அளிக்கப்படவில்லை என்று நான் சொல்ல முடியும். இருந்தாலும் போட்டிருக்கிற கோடிக் கணக்கான ரூபாய் எல்லாம் ஒரு பகுதியைச் சார்ந்த குறிப்பிட்ட மாவட்டங்களுக்கு மட்டும் செல்கிற நிலை இருக்கிறது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் முழுமையாகக் கொடுப்பது மாதிரி ஒன்றும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே காணோம். குறிப்பாக இன்றைக்கு நீர்நிலைக்காக என்று ஒரு குழு போடுவதாக சொல்லியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். நீர் ஆதாரங்களை நாம் ஒன்றும் இன்னும் முழுமையாகப் பயன்படுத்தவில்லை. இருந்தாலும் இன்னும் அதிக அளவு எவ்வாறு இதனைப்பயன்படுத்தலாம் என்பது பற்றி அறிந்து, உணர்ந்து ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அந்தக் குழு சிபாரிசு செய்வதை வைத்து அரசு நல்ல முறையில் நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து, வீராணம் நீர்த் தேக்கம், வெலிங்டன் நீர்த் தேக்கம், பெருமாள் ஏரி, மணிமுத்தாறு, வீடூர், கோமுகி போன்ற நீர்த்தேக்கங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளுக்கு எல்லாம் முறையாக பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. பணம் ஒதுக்குவதைப் பொறுத்தவரையில் நீர் வரத்து போன்றவைகளைக் கணக்கிட்டு, அந்த அடிப்படையில் பணத்தை ஒதுக்குகிறார்களா அல்லது வேறு அடிப்படையிலா என்பது குறித்து எல்லாம் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே குறிப்புகள் இல்லை. வட ஆற்காடு மாவட்டம், செங்கல்பட்டு போன்ற மாவட்டங்களை எல்லாம் பார்த்தால், இனிமேல் ஐரோப்பிய நிறுவனத்திலிருந்து வரும் பணம் ஒதுக்கப்படும் என்று தெரிகிறது. இனிமேல் அது சம்பந்தமாக ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டு செயல்படுத்துவதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி என்றால் அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு ஏற்கெனவே செலவு செய்யப்படும் திட்டங்களை எல்லாம் கண்காணிக்க வேண்டும். நீர்ப்பாசனத் துறை மானியம் வருகின்றபோது எவ்வாறெல்லாம் தவறு நடைபெற்றது. கையாடல் செய்யப்பட்டது, யார் யார் குறுக்கீடு இருந்தது, யார் யாருக்கு பணம் போயிருக்கிறது என்பதை எல்லாம் தெள்ளத் தெளிவாகச் சொல்ல இருக்கிறேன். இப்போது நேரம் அதிகமில்லாத காரணத்தால் பொதுவான சில கருத்துக்களை மட்டும்

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. கோ. பூவராகன்]

சொல்கிறேன். இப்போது இருக்கிற விவசாய இலாக்காவை எடுத்துக் கொண்டால் அதிலும் அப்படித்தான் நடக்கிறது. விவசாய இலாக்காவுக்கு நிறையப் பணம் ஒதுக்குகிறோம். அந்தப் பணத்தை, மானியத்தை எவ்வாறு பயன்படுத்துகிறார்கள்? சரியாகப் பயன்படுத்துகிறார்களா என்றால் என்னைப் பொறுத்தவரையில் இல்லையென்றுதான் சொல்வேன். பணத்தைச் செலவிடாமல் கடைசிவரையில் வைத்திருக்கிறார்கள். இல்லையென்றால், கடைசியில் பணம் செலவாகவில்லை என்றால் டைரக்டருக்கு கார் வாங்குகிறார்கள். ஏரகண்டிஷன் எல்லாம் செய்கிறார்கள். எனவே குறித்த காரியத்திற்காக, திட்டங்களுக்காகச் செலவிட வேண்டிய பணத்தை, வேறு காரியங்களுக்குச் செலவிடாத பொறுப்பு அந்தந்த இலாக்காவில் இருக்கிறவர்களுக்கு உண்டு. அதை நிதி இலாக்கா கண்காணித்து வர வேண்டும்.

(நண்பகல் 12-00)

அடுத்து பொறுக்கு விதை, பூச்சி மருந்து ஆகியவற்றுக்காக பணத்தைச் செலவிடுகிறோம். (மணி அடிக்கப்பெற்றது). இன்னும் ஐந்து நிமிடங்கள் போதும். நிறைய காலத்தை எடுத்துக்கொள்ள மாட்டேன். நிதிநிலை அறிக்கையில் பொதுவாகத்தான் பேசுகிறேன். தனிப்பட்ட முறையில் சொல்லவில்லை. நான் சொல்வது அரசாங்கத்தில் இருக்கிறவர்களுக்குப் பயனுடையதாக இருக்கும். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் எதையும் துருவித் துருவிப் பார்க்கிறவர்கள். எங்கள் பெயரும் அதில் வர வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன். 5 நிமிடங்கள் கொடுத்தால், அதற்குள் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன். விஜயராகவன் அவர்கள் பூச்சி மருந்து, பொறுக்கு விதை இவற்றையெல்லாம் கொடுப்பது சரியான காலத்தில் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அதற்கு முயற்சி எடுப்பதில்லை. காலம் கடந்து பூச்சி மருந்தை விற்பனை செய்கிறார்கள். அதற்குத் தரக் கட்டுப்பாடு இல்லை. தரக் கட்டுப்பாட்டை யார் பார்க்கிறார்கள், அது எவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்படுகிறது, அந்த விதைகளை எல்லாம் எவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்கெல்லாம் நியதி இருக்கிறது. அதைக் கண்டு பிடித்துச் செய்வதில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1989 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, உரமாக இருந்தாலும், பூச்சி மருந்தாக இருந்தாலும், இவைகளை எல்லாம் நம்முடைய வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழகத்திலே பரிசோதித்துப் பார்த்து, அவர்கள் அதற்கான அத்தாட்சிகளைக் கொடுத்த பிறகு, விவசாயத் துறை அவைகளைப் பரிசோதித்து, ஒரு முறைக்கு இரண்டு முறை பரிசோதித்து, அதற்குப் பிறகுதான் விற்பனைக்கு தமிழக அரசாங்கம் இப்போது அனுமதித்திருக்கிறது.

திரு. கோ. பூவராகன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சரவர்கள் உணவுத் துறையிலே செம்மையாகச் செயல்பட்டு, நல்ல நிலைமையை உருவாக்கி, மக்கள் மத்தியில் பரவலாகக் கெட்ட பெயர் இல்லாமல் இருந்தால் போதும். நான் ஒரு விவசாயி. பொறுக்கு விதைகள், பூச்சி மருந்தில் என்னென்ன தவறு நடக்கிறது என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் விவசாயம் செய்கிறார்களோ, இல்லையோ தெரியாது.

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, நான் உணவு அமைச்சராக இருந்தாலும், விவசாயத் துறையிலே அவர்கள் என்னென்ன செய்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிந்துகொள்வதற்குக் காரணம், அப்படிப்பட்ட பூச்சி மருந்து அல்லது உரம் இவைகளை விற்பனை செய்யக் கூடிய பொறுப்பு என்னிடத்தில்தான் இருக்கிறது. நான் வந்ததற்குப் பிறகு, ஒரு சில கம்பெனிகள் ஏற்கெனவே சப்ளை செய்த உரம் சரியாக இல்லை என்று கேள்விப்பட்டு, அதைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்வதற்காக விவரங்கள் கேட்ட போது எல்லா விவரங்களையும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். வேண்டுமானால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களைப் போல் விவசாயத்தில் எனக்கு அவ்வளவு அனுபவம் இல்லாமல் இருக்கலாம். உரம், பூச்சி மருந்து விற்பனையில் இப்போது இருக்கக்கூடிய நடைமுறையைத்தான் நான் சொன்னேன்.

*மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பூவராகன் அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சினை குறித்து உணவு அமைச்சர் அவர்கள் தந்த விளக்கம் சரியானதாக இருந்தாலும் கூட, அதிலே திரு. பூவராகன் அவர்கள் திருப்தி அடையவில்லை. வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் இருந்து பதில் அளித்திருந்தால் அவர் திருப்தி அடைந்திருக்கக்கூடும். பொதுவாக இந்த அவையிலே தங்கள் மூலமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாளை மறு நாள் பதிலுரை. இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியினுடைய தலைவர்கள் எல்லாம் பேசுகிற நாள். அப்படிப் பேசுகிற நேரத்திலாவது எல்லா அமைச்சர்களும் அவையிலே இருந்து

1989 ஏப்ரல் 1] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கவனித்தால், தலைவர்கள் பேசுகின்ற பேச்சுக்குப் பதிலளிக்க ஏதுவாக இருக்கும். எல்லா அமைச்சர்களும் இனிமேலாவது தலைவர்கள் பேசும் நேரத்தில் அவையில் இருக்க வேண்டுமென்பதைத் தங்கள் மூலமாக நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. பூவராகன் : தலைவரவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு மிக்க நன்றி. அதோடு இதுமாதிரி முதலமைச்சர் அவர்கள் இருக்கின்றபோது, அவையினுடைய முன்னவர் இருக்கின்றபோது, இடையிலே இருக்கின்ற அமைச்சர்கள் குறுக்கிடாமல் இருப்பது நல்லதென்று கருதுகிறேன். இடையிலே குறுக்கிட்டு எங்களுடைய நேரத்தை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அந்தந்தத் துறையைப் பற்றிக் குறைபாடுகள் சொல்லும்போது, சொல்லப் படுகின்ற குறைபாடுகள் தவறானவைகளாக இருந்தால், அதற்கு விளக்கமளிப்பது அந்தந்தத் துறையினுடைய அமைச்சரின் பொறுப்பு.

திரு. கோ. பூவராகன் : நிச்சயமாக அதை வரவேற்கிறேன். சம்பந்தமில்லாத துறையில் இருப்பவர்கள், சம்பந்தமில்லாமல் குறுக்கிக்கிறார்கள். அதன் மூலம் எங்கள் நேரத்தை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் முற்றும் அறிந்தவர்கள். திறமை மிக்கவர்கள். அவர்களை எல்லாம் அறிந்தவர்களும் நன்கு அறிந்தவர்கள் இங்கே இருப்பார்கள் என்று சொல்ல முடியாது, அப்படியப்பட்ட சகலகலாவல்லவரான தங்களை நாங்கள் பெற்றிருக்கும் போது, மற்றவர்கள் தொடர்ந்து குறுக்கிட்டு எங்கள் நேரத்தை எடுத்துக்கொள்வதுதான் எங்களுக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நீர்ப் பாசனம் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதைப் போலவே சத்துணவுத் திட்டத்தைப் பற்றியும் ஒன்றைக் குறிப்பிடப்படுக வேண்டும். சத்துணவுத் திட்டத்திற்காக ஆண்டுதோறும் அதிக அளவில் முதலீடு செய்து பணம் செலவழிக்கிற நிலைமை வந்திருக்கிறது. அந்தத் துறையில் குறிப்பிட்ட பல் தவறுகள் நடக்கின்றன என்பது ஏற்கெனவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது சத்துணவுடன் கோழி முட்டையையும் சேர்த்துக் கொடுக்கப்போகிறோம். இதன் காரணமாக கோழி முட்டையின் விலை கிடுகிடுவென ஏறிவிடுமோ என்று நினைக்கிறேன். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இந்த அறிவிப்பைச் செய்ததாலேயே முட்டை விலை ஏறிவிட்டிருக்கிறது. அப்படி ஏறாமல் தடுக்க என்ன ஏற்பாடு செய்ய இருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இப்போது

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1989 ஏப்ரல் 1]

15 நாளைக்கு ஒரு முறை முட்டை கொடுக்கப்படும் என்றும், பின்னர் வாரத்திற்கு ஒருமுறை கொடுக்கப்படும் என்கிற நிலையைப் பார்க்கிறபோது விலை ஏறாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். தற்போது சத்துணவுத் திட்டம் 2 வயது முதல் 5 வயது வரையான குழந்தைகளுக்கு வழங்கப்படுகிறது. மேலும் பள்ளி மாணவர்களுக்கு படிப்பு இலவசமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. மேலும் உடுக்க உடை, படிக்க புத்தகம் எல்லாம் இலவசமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படி எல்லாவற்றையும் கொடுக்கிற நிலையைப் பார்க்கிறபோது இதை ‘சத்துணவுத் திட்டம்’ என்று சொல்வதைவிட ‘தத்துப்பிள்ளைகள் திட்டம்’ என்று வைத்துவிடலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் விரைவில் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. கோ. பூவராகன் : எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், தற்போது எல்லாவற்றையும் நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். இரவில் மட்டும்தான் அவர்களுக்கு நாம் சாப்பாடு போடவில்லை. “இராப்பட்டினி இருக்கக்கூடாது” என்று சொல்வது நம் வழக்கம். எனவே இராப்பட்டினி இல்லாத படி இரவிலும் இந்தக் குழந்தைகளுக்கு உணவு வழங்க முதலமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுக்கலாம். அதற்கு வழி வகை காண முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அதைப் போன்றே இன்றைய தினம் இன்னொன்றையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதாவது பெண்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் இந்த அரசால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நாம் வரவேற்க வேண்டும். வேலைவாய்ப்பில் பெண்களுக்கு 30 சதவிகிதம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போலவே 8ஆவது வகுப்பு வரை படிக்க வேண்டும் என்பதை ஊக்கப்படுத்துவதற்காக 8 ஆவது வகுப்பு வரை படித்த ஏழைப் பெண்களுக்கு திருமணத்திற்கு ரூ. 5,000 கொடுக்கப்படும் என்று மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம்கூட இங்கே தந்தார்கள். நான் அதை வரவேற்கிறேன். ஒரு பக்கத்திலே கல்யாணம் செய்வதற்கான வயதைத் தள்ளிப் போட வேண்டும் என்ற கருத்து, இன்னொரு பக்கத்தில், விரைவில் கல்யாணம் செய்து கொள்ள ஊக்குவிப்பது அவ்வளவு பொருத்தமாக இல்லை. நமக்கு ஏற்கெனவே நிதிநிலை மிகவும் நெருக்கடியாக இருக்கிறது. தேர்தல் அறிக்கையில் சொன்னதையெல்லாம் இந்த ஆண்டே நிறைவேற்றியாக வேண்டும் என்று நாங்கள் வற்புறுத்தமாட்டோம்.....

1989 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : 8-ம் வகுப்பை 15-வது வயதுக்குள் படித்து முடித்துவிடலாம். அதற்காக அப்படிப் பட்டவர்களுக்குத் திருமணத்திற்காக ரூ. 5,000 தரப் படமாட்டாது. அந்தப் பெண்கள் 8-வது வகுப்பு வரையும் படித்திருக்க வேண்டும்—அவர்கள் கல்யாண பருவத்தையும் அடைந்திருக்க வேண்டும். அதாவது 18-வது வயதை அவர்கள் அடைந்திருக்க வேண்டும்.

திரு. கோ. பூவராகன் : ஒரு பக்கத்திலே கல்யாணத்தை தள்ளிப் போட யோசனை சொல்கிறோம். தள்ளிப் போடுவதுதான் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்திற்கு உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்கிறோம். தேர்தல் அறிக்கையில் சொல்லியிருப்பதால் இப்போது இந்தத் திட்டத்தையும் அறிவித்திருக்கிறோம்.....

திரு. ஜி. வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : தலைவர் அவர்களே 18 வயதாகி இருக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இப்போது 30 வயதாகியும் நிறைய பேருக்குத் திருமணம் ஆகவில்லை. நிறைய பேருக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுத்துவிட்ட பிறகு 35, 40 வயதான பிறகும் கூட பலருக்கு கல்யாணம் ஆகாத நிலை இருக்கிறது. அப்படி நிலைமை போய்க் கொண்டிருக்கும் போது அவர்களுக்கு உதவி செய்ய என்ன திட்டம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? அந்தக் காலத்தில் 5 வயதில் 10 வயதில் கல்யாணம் நடந்தது. இப்போது 30 வயதாகியும் கல்யாணம் நடக்காத பெண்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். அதற்கு மேலே வயதான பெண்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏதாவது நிவாரணம் அரசாங்கத்திடமிருந்து கிடைக்குமா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இந்தத் திட்டம் திருமணத்தை ஊக்கப்படுத்த அல்ல. கல்வியை ஊக்கப்படுத்த. (சிரிப்பு)

திரு. கோ. பூவராகன் : விவாதம் வேறுவிதமாகப் போவதால் இதை இதோடு விட்டுவிடலாம் என்று கருதுகிறேன்.

(பிற்பகம் 12-10)

அடுத்து இன்றையதினம் குடிநீர் நிலைமைபற்றி பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள் தமிழக அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். மேற்கொண்டு இன்றைய தினம்குடிநீர்ப் பிரச்சினை பற்றி அதிகமாக எல்லா உறுப்பினர்களும் இங்கே தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1989 ஏப்ரல் 1]

குடிநீர்ப் பிரச்சினைக்காக நாம் நிறையப் பணம் செலவழிக்கிறோம். இந்த ஆண்டுக் கூட 6 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட ஆழ்குழாய்க் கிணறுகள் போடுவதாக இருக்கிறது. செண்டு ஆண்டு, முந்தைய ஆண்டுகளைப் பார்த்தால் 8 ஆயிரம், 10 ஆயிரம் வரை எல்லாம் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கணக்கையெல்லாம் நாம் கூட்டிப் பார்க்கின்றபோது இந்த குழாய் போடுவதற்கே ஊரிலே இடமிருக்காது. இதிலே ஏதோ தவறு நடந்திருக்கிறது. அந்தத் தவறுக்கு, எப்போதும் சொல்வது போல், ஊழல் நடந்திருக்கிறது என்று நான் சொல்லமாட்டேன். இந்த இலாகாவில் நடந்த தவறுகளுக்கு ஒரு புதுப் பெயர் வைத்தால் பரவாயில்லை. இதிலே அவ்வளவு நடந்திருக்கிறது. குழாய் போடவேண்டிய இடத்தில் போடுவதில்லை. 400 அடி என்று எழுதியிருப்பார்கள், ஆனால் 45 அடிதான் இருக்கும். 7 ஹார்ஸ்பவர் போட்டிருப்பதாக குறிப்பிட்டிருப்பார்கள். ஆனால் எடுத்துப் பார்த்தால் 3½ ஹார்ஸ் பவர் தான் இருக்கும். தரையில் உள்ளே போட்ட குழாய்களைப் பார்த்தால், அவைகள் தரமான குழாய்களாகப் போடப்படவில்லை. அதனால் தண்ணீர் போக வேண்டிய இடத்திற்குப் போய் சேரவில்லை. இப்படி பல தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன. நான் குறிப்பிட்ட இலாக்காவில் தவறுகள் அதிகமாக நடந்திருக்கின்றன. அதற்கு ஒரு புதுப் பெயர் கண்டுபிடித்து வைக்கவேண்டுமென்று நான் இந்த சமயத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுபோல மின்சார வாரியத்திலும் அப்படித்தான் சொல் கிறார்கள். பம்புசெட்டுகள் 40, 50 ஆயிரம் என்று....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவுசெய்து விரைவில் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. கோ. பூவராகன் : அதுகூட ஃபிசிகல் டார்ட்கெட் பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்லி, அரசாங்கத்தில் போடுகின்ற ஆணையை அவர்கள் சரியாக நிறைவேற்றுவதில்லை. மின் இணைப்புகளுக்கு பணம் கட்டினால், இணைப்புகள் கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஒரு நியதி இருக்கிறது. அதைக்கூட கொடுக்க அவர்கள் காலதாமதம் செய்கிறார்கள். அந்தக் குழாய்கள் மின் இணைப்புகள், அதாவது பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புகள் கொடுத்தது எவ்வளவு என்று தனிப்பட்ட நிறுவனத்தை வைத்து அவர்கள் எத்தனை பம்புசெட்டுகளுக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று ஒரு கணக்கைக்கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 1]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

அதுபோல கூட்டுறவு நிறுவனங்களில் சென்ற ஆண்டு 69 கோடி ரூபாய்க்கு சுலுகைகள் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அங்குள்ளவர்கள் அப்போதெல்லாம் சொன்னார்கள், 'ஏதோ சட்ட மன்றத்திலே பேசினார்கள், அது சட்ட சபையிலே இருக்கிறதே தவிர எங்கள் கைக்கு வரவில்லை, நாங்கள் எவ்வாறு இதையெல்லாம் கழிவிடை செய்வ' தென்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த மாதிரியெல்லாம் இருந்துவிடாமல், இந்த ஆண்டும் அவர்களுக்கு அதிகத் தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். குறிப்பாக அந்த மக்களுக்கு அந்தத் தொகை போய் சேர்ந்திருக்கிறதா, கணக்கிலே வரவு வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டுமென்று நான் இந்த சமயத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக இந்த ஒதுக்கீடுப் பிரச்சினைக்கு வருகிறேன். இந்த ஒதுக்கீடுப் பிரச்சினையில் மிகச் சிரமப்பட்டு முதல்வரவர்கள், பின்தங்கிய வகுப்பாருக்கு ஒரு பகுதியை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதிலே சீர்மரபினரையும் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் குறிப்பிடும்போது, அவர்களைப்பற்றிய எண்ணிக்கை 30 இந்தப் பக்கம் வரவேண்டும்; 20 அந்தப் பக்கம் போக வேண்டும்; அதுதான் என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் எண்ணிக்கொள்வது. அவர்களுக்கு யோசனை சொன்னவர்கள் ஏதோ, 'பங்காளியை பஞ்சாங்கம் கேட்டான்' என்று சொல்வார்களே, அந்தமாதிரி யாராவது சொல்லியிருப்பார்களோ என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இருந்தாலும், முதல்வரவர்கள் அதிலே கவனமாக எவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்திருக்க வேண்டும். அதாவது 2 மாவட்டம் தவிர எல்லா மாவட்டங்களிலும் மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பினர் வந்துவிடுகிறார்கள். அதிலே இந்த மன்றத்திலேகூட எத்தனை பேர் அப்படி இருக்கிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். அவர்களுக்கு நான் குறிப்பாக சொல்வதெல்லாம், இன்றையதினம் அவர்கள் ஏதோ முயற்சி எடுத்து, எப்போதும் தீராத பிரச்சினையை, எல்லோருடைய கவனத்தையும் ஈர்த்த பிரச்சினையை.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, ஒரு கோடியே சொச்சம் பேருக்கு 20 சதவீதம்; இரண்டு கோடியே சொச்சம் பேருக்கு 30 சதவீதம். இதை எப்படி மாற்ற முடியும்?

திரு. கோ. பூவராகன் : தலைவரவர்களே, நான் இப்போது கோடிக்கே போக விரும்பவில்லை. இந்தப் பிரச்சினை கோடி செலவு இல்லாதது. இதை நான் வாதத்திற்காக சொல்வதாக நீங்கள் எண்ண வேண்டாம். நான் நியாயத்தை எடுத்து வைக்கிறேன். அதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்கலாம். அதாவது மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பார், எந்தெந்த மாவட்டத்தில் இருக்கிறார்கள்; எத்தனை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள்; எவ்வளவு தொகை என்பதை நீங்கள் கண்டுபிடிக்க

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1989 ஏப்ரல் 1]

முடியும். உங்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதனாலே நான் சொல்கிற ஒருசில மாவட்டங்களில் அதாவது தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற மூன்றிலே இரண்டு பங்கு மாவட்டங்களுக்கு, 20 சதவீதமும், ஒரு பங்கு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு 30 சதவீத பங்கும் போகும் அளவுக்கு இருப்பதைப் பார்க்கும்போது இதை பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோல இந்த இலாக்காவுக்கு என்று ஒரு தனி டைரக்டரேட் வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படி அதை வைத்திருக்கும்போது, அதற்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே பணம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்களா என்றால், இன்றையதினம் ஒதுக்குவார்கள் என்று நான்கருதுகிறேன். அவர்களுக்கு என்ன பொறுப்புகள் இருக்கின்றன, இந்த சதவீத கணக்கு சரிபார்த்து நிறைவேற்றப்படுகிறதா என்று பார்ப்பார்களா, அல்லது முற்ற பின்தங்கிய துறைகளில் இருக்கிறமாதிரி வீடுகள் கட்டும் திட்டம், மனைப் பட்டாக்கள் வழங்கும் திட்டம் அல்லது ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் தங்கிப் படிக்க உணவு விடுதி வசதி வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்தும் திட்டம் ஏதாவது செய்வார்களா என்பதை.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இட ஒதுக்கீடு செய்தால் மாத்திரம் போதாது என்பதைக் கருத்திலேகொண்டு மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களோடு இணைந்த சிறுபான்மையினர் அனைவருக்கும் அந்த இட ஒதுக்கீடு முறையைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்ற அளவுக்கு அடிப்படைக் கல்வி வழங்க வேண்டுமென்பதற்காகவும், அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல், வீடுகள் கட்டுகின்ற திட்டங்கள் போன்றவற்றை நிறைவேற்றுவதற்காகவும், ஏற்கெனவே எப்படி பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்காக, அதைப்போலவே ஆதிதிராவிட சமுதாயத்திற்காக இலாக்காக்கள் இயங்குகின்றனவோ, அதேமாதிரி மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட இந்த ஓர் பிரிவினருக்காகவும் இலாக்கா இயங்கும்.

இதிலே இப்பொழுது நிதி ஒதுக்கீடு ஏதாவது செய்யப் பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள். அது சரியான கேள்வி. ஆனால் நிதி ஒதுக்கீட்டிற்கான இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கப்படுகின்ற இந்தச் சூழலிலேதான் அந்த அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்டு விட்ட காரணத்தினால் இதில் அதைச் சேர்க்க இயலவில்லை. ஆனால் பிறகு, துணை மானியத்திலே வருகின்ற அளவிற்கு அதற்காக நிதி ஒதுக்கீடு நிச்சயமாகச் செய்யப்படும்.

திரு. கோ. பூவராகன் : கட்டாயம் செய்வார்கள் என்ற எண்ணம் எனக்கு உண்டு. இருந்தாலும் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்காகச் சொன்னேன். இந்தச் சீர் மரபினரை இதிலே சேர்த்திருக்கிறார்கள். சீர் மரபினர் ஒரு வகுப்பாருக்கு Kallar Reclamation Scheme-ல் இருந்து அவர்களுக்கு

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. கோ. பூவராகன்]

உள்ள அத்தனை குறைபாடுகளையும் தீர்க்கக்கூடிய முறை ஏற்கனவே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்பொழுது பெரும்பான்மையான மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகின்ற ஒரு பிரிவினரோடு அவர்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து, சலுகை குறைகிற அளவிற்கு இந்த நிலையை அவர்கள் ஏற்பாடு செய்ததைப்பற்றித் தான் நான் சொல்கிறேன். அதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலே ஏதாவது சிக்கல்கள் இருந்தால், அவரவர்களைத் தனியாகப் பிரிப்பதற்கு ஏதாவது சந்தர்ப்பம்.....

திரு. பி. என். வல்லரசு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கள்ளர் சீரமைப்பு என்பது வெள்ளையர் ஆட்சிக்காலத்திலேயிருந்து குற்றப் பரம்பரை சமுதாயமாக இருக்கின்ற அந்தப்பிரிவை கள்ளர் சமுதாயத்தை சமூக பொருளாதார ரீதியாக முன்னேற்ற வேண்டுமென்ற அமைப்பாக செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அதையும், இந்த அரசு சீர் மரபினரைச் சேர்த்திருக்கிறதைப் பாராட்டுகின்ற இந்த நேரத்தில், அதை மறுபரிசீலனை செய்யக்கூடாது என்பதோடு, வீடு கட்டிக் கொடுக்கின்ற திட்டம், மற்ற பல்வேறு திட்டங்களெல்லாம் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்ற காரணத்தால், அதை நிறைவேற்றுவதற்கு வகை செய்ய வேண்டுமே தவிர, மறுபரிசீலனை செய்யக் கூடாது என்று நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. கோ. பூவராகன் : தலைவரவர்களே, Kallar Reclamation Scheme என்ற அந்த ஸ்கீமை எடுத்துவிட்டு, அவர்களுக்கு ஒன்றும் உதவி செய்யக் கூடாது என்று நான் பேசவில்லை. அதே மாதிரி ஒரு நிலை இருக்கிறது, அதேபோன்று, இது வரவேண்டுமென்பதற்காக சொன்னேனே தவிர, இவர்களுக்கு செய்யக்கூடாது என்பதல்ல. அதேபோன்று, மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பாருக்கு என்ன செய்ய இருக்கின்றார்கள் என்பதற்கு, முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்குப் பிற்காலத்திலே திட்டத்தின் மூலமாக நல்ல காரியங்களைச் செய்வதாக சொல்லி இருக்கின்றார்கள். இந்த இட ஒதுக்கீட்டைப் பொறுத்தவரையில் தான் நான் சொன்னேன். இட ஒதுக்கீட்டுக்கு மட்டும் தான் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னேனே தவிர, ஏற்கனவே இருக்கின்ற, கள்ளர் மரபிலே இருக்கின்ற அந்தக் கள்ளருக்கு உள்ள சலுகைகளையெல்லாம் எடுத்துவிட வேண்டும் என்றோ, அவர்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடாது என்ற நிலையிலேயோ, நான் பேசவில்லை என்பதை இந்தச் சமயத்திலே சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த இட ஒதுக்கீட்டைப் பொறுத்த அளவிலே அவர்கள் சரியான முறையிலே பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அந்த எண்ணிக்கையின் இடம் மாறிவிட்டது; அந்த எண்ணிக்கையை இந்தப் பக்கம் மாற்றுவதற்கு முயல் முடியுமா என்பதை இந்தச் சமயத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

[1989 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நான் இரண்டு நாட்களிலே சமர்ப்பிக்க இருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கைகளுக்காக அலுவலகத்திற்குச் சென்றிருந்த பொழுது, மாண்புமிகு முன்னாள் அமைச்சரவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்களாம். பூச்சி மருந்து, உரம் இவைகள் தரமானவைகளாக இல்லை, அது விற்கப் படுவது தவறு என்று சொன்னதாக நான் தெரிந்து கொண்டேன். ஆனால், ஏற்கனவே பூச்சி மருந்துகள் சிலவற்றில் விற்பனைக்கு வந்தது சரியாகப் பரிசோதனை செய்யப்படாமல், அதில் பல தவறுகள் இருந்து, பல மாவட்டங்களில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டு, அதை இப்பொழுது பரிசோதிக்கிற மையங்களில், 9 மையங்களில் பரிசோதிக்கப்பட்டு, விற்பனை இப்பொழுது நடக்கிறது, பழைய, 6 மாதங்களுக்கு முன்னால் ஏற்பட்ட, பிரச்சினைகளைத் தான் அவர்கள் இங்கே நினைவூட்டியிருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். உரம் பற்றி அப்படிப்பட்ட தவறு இருக்கிறது என்பதாக இதுவரையில் இந்த அரசுக்குப் புகாரே வரவில்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கூட இதைச் சீராகப் பரிசீலித்து ஒரு நிபுணர் குழுவை அமைத்து, பூச்சி மருந்தை ஷாங்கலாம் என்ற யோசனையைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதன் அடிப்படையில் இயங்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. புவராகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, உரம் தயாரிப்பதில் ஒன்றும் தவறில்லை என்று சொன்னார்கள். நீங்கள் விழுப்புரத்திற்குப் போவீர்கள் என்று சொன்னால், அங்கே பார்த்தீர்கள் என்று சொன்னால், உரம் தயாரிக்கின்ற தொழிற்சாலைகள் எத்தனை இருக்கின்றன, அதில் எவ்வாறு கலப்பு உரம் தயாரிக்கின்றார்கள், என்னென்ன பொருட்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள், எவ்வாறெல்லாம் தவறுகள் நடக்கின்றன என்பதை அவர்கள் இலாகா மூலமாகவாவது, எப்பொழுதாவது, அந்தப் பக்கம் போகின்றபொழுதாவது பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி : கவனத்தில் வைத்துக் கொண்டு இது பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

(பிற்பகல் 12-20)

திரு. கோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கை மீது நான் சார்ந்திருக்கிற இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

மொத்தமாக இந்த ஆண்டினுடைய வருவாய்க் கணக்கில் ரூ. 3,845.74 கோடி வரவு என்றும், ரூ. 4,134.23 கோடி செலவு என்றும், கடைசியாக வரக்கூடிய அந்தப் பற்றாக்குறையை ஈடுகட்டக்கூடிய முறையில் சில புதிய வரிவிதிப்புகளின் மூலமாக ரூ. 50 கோடியும் பெற்றதற்குப் பின்னால், இறுதியில் ரூ. 89.90 கோடி பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே இன்றைக்கு வருமானங்கள் அதிகரித்து இருந்தாலும், செலவுகளும் அதிகமாக வந்திருக்கக்கூடிய இந்த நிலையில் நம் முடைய பணத்தின் மதிப்பு குறைந்ததன் காரணமாக கடந்த காலத்தில் நாம் ஒரு தொகையை வைத்து செய்த அந்த காரியங்களை இன்றைக்கு அதிகமான பணத்தை செலவழித்துதான் அந்தப் பணிகளை செய்யவேண்டிய நிலையில் நாம் இருக்கிறோம், ஆகவே, அந்தப் பற்றாக்குறையை சரிகட்டி செய்கிற நேரத்தில், நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சில வரிகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த வரிகள் சம்பந்தமாக ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன்.

இன்றைக்கு பெட்ரோல் மீது விற்பனை வரி, தொழிற்சாலைகளுக்கான இயந்திரங்களுக்கு 8 சதவீதத்திலிருந்து 10 சதவீதமாக உயர்ந்திருக்கிற வரி, இயந்திரங்கள் மூலம் தயாரிக்கப்படும் சோப்புகளுக்கு 6 சதவீதத்திலிருந்து 8 சதவீதமாக உயர்ந்திருக்கிற வரி, இந்தமாதிரி வரிகளை எல்லாம் நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். அதேமாதிரியாக இன்றைக்கு மோட்டார் வாகனங்களுக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள வரிகளில் சில மாற்றங்கள் வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு சாதாரணமாக ஏழை எளிய மக்கள்—அதுவும் மத்திய தர மக்கள்—உபயோகிக்கிற 50 சிசி கொண்ட இருசக்கர வண்டிகள், அதாவது மொபட் வண்டிகளுக்கு ஒட்டுமொத்தமாக 500 ரூபாய் என்று இருப்பதை குறைக்கலாம் அல்லது நீக்கலாம் என்ற யோசனையைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், இன்றைக்கு சைக்கிளுக்குப் பதிலாக பெரும்பகுதியினர், பெண்கள் கூட டி.வி.எஸ். 50 என்று சொல்லக்கூடிய இந்தமாதிரி சிறுசிறு வாகனங்களை உபயோகிக்கிறார்கள். எனவே, அந்த வரியைக் குறைக்கலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விவசாயிகளுக்கு பம்ப் செட்டுகளுக்கு வரிகளை குறைத்து இருப்பதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் பூவராகவன் அவர்கள் கூறியிருப்பதைப் போல, விற்பனை வரியில் பலமுனை வரியிலிருந்து ஒருமுனை வரியாக பல பொருள்களுக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் சில பொருள்களுக்கு பலமுனை வரியாக இருப்பதால் சிறு சிறு வியாபாரிகளுக்கு மிகவும் தொந்தரவு இருப்பது மட்டுமல்லாமல், தனியாக வரி ஒன்று, வரியல்லாத ஒரு தொகை ஒன்று என்று ஒவ்வொரு மாதமோ அல்லது இரண்டு மாதங்களுக்கு

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1989 ஏப்ரல் 1]

ஒருமுறையோ கட்டாயமாக வரி வசூல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைத் தடுக்கக்கூடிய முறையில் அனைத்துப் பெருஞ் களுக்கும் ஒருமுனை வரியாக விதிப்பது சரியாக இருக்குமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல இன்றைக்கு சொகுசு பஸ்கள் என்று சொல்லக் கூடிய ஆம்னி பஸ்களுக்கு ஏற்கெனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் பூவராகன் அவர்கள் சொன்னதைப் போல நீங்கள் இருக்கை ஒன்றுக்கு ரூ. 500 என்று உயர்த்தி இருக்கிறீர்கள். இருந்தாலும் கூட அரசாங்கமே அந்த ஆம்னி பஸ்களை நடத்தினால் இதைவிட அதிகமான வருமானம் வரும் என்பதை என்னுடைய யோசனையாகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு வேன்களுக்கு தற்போதுள்ள இருக்கை அளவை 12 ஆக உயர்த்தி இருக்கை ஒன்றுக்கு ரூ. 150 வரி விதிக்கப்படுமென்று சொல்லி இருக்கிறீர்கள். இதற்கு முன்னால் இருந்த வரி காலாண்டிற்கு மொத்தமாக ரூ. 250 என்று இருந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். முன்பு ரூ. 1,000 வரி கட்டிய வர்கள் இது காலாண்டிற்கு அல்லது வருடத்திற்கு என்று தெரியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஏனென்று சொன்னால் 6,500 ரூபாய் அதிகமாக ஒரு வேனுக்கு வரும். இந்த வேன் என்று சொல்லக்கூடியது, ஏற்கெனவே ட்ரைவராக இருந்து, தங்கள் கையிலிருந்து கொஞ்ச முதலீட்டோடு, வங்கிகளில் கடன் வாங்கி, அதன் மூலம் அவர்கள் வாங்கியதாகும். அவர்கள் ஏற்கெனவே வேலையில்லாதவர்கள். இந்த வேன் மூலமாக வருகிற வருமானத்திலிருந்து தங்கள் குடும்பங்களை நடத்தக்கூடியவர்கள். அவர்களுக்கு இந்த வரி விதிப்பு என்பது ஒரு பளுவாக இருக்கும். ஆகவே இந்த வரியைக் குறைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு எங்கள் பகுதியில் சிவகாசி, கோவில்பட்டி, சாத்தூர் ஆகிய வட்டாரங்களில் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய தொழில் தீப்பெட்டித் தொழிலாகும். அந்தத் தொழிலுக்கு சமீப காலத்தில் மிகப்பெரிய நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமென்று நினைக்கிறேன். அந்தப் பகுதிகளில் சிறு தீப்பெட்டி உற்பத்தியாளர்கள் எல்லாம் உண்ணாவிரதமும், பேராட்டமும் நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் விம்கோ என்று சொல்லக்கூடிய மிகப் பெரிய தொழில், அதற்கு ஆதரவாக இருக்கக்கூடிய மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய போக்கு. சமீபகாலமாக மத்திய அரசாங்கம் மிகப் பெரிய தொழில் அதிபர்களுக்கு ஆதரவாக, சிறுசிறு தொழில்களை நசுக்கக்கூடிய முறையிலே எடுக்கும் படியான நடவடிக்கைகளின் ஒரு பகுதியாக இன்றைக்கு விம்கோவிற்கு அதிகமான சலுகை வரிவிதிப்பிலே அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

விம்கோவிற்கு 8.35 பைசா தருகிற அளவிற்கும், செமி-மெக்கா னிக்கல் என்று சொல்லக்கூடிய அந்தத் தொழிலுக்கு 5.70 பைசா சலுகையாகவும், சி கிளாஸ் பேக்டரிகளுக்கு 5 ரூபாய் சலுகை யாகவும், பி கிளாஸ் பேக்டரிகளுக்கு 2½ ரூபாய் சலுகையாகவும், அந்த வரியைக் குறைத்ததன் காரணமாக—விம்கோவிற்கு 8.35 அளவிற்கு வரியைக் குறைத்ததன் காரணமாக—எல்லா மார்க் கெட்டுகளையும், அவர்களே பிடித்துக்கொண்டு, சிறு தீப்பெட்டித் தொழில் பூராவும் நசிந்து போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. எனவே இந்தத் தீப்பெட்டித் தொழிலைப் பாது காப்பதற்காக நமது அரசாங்கம் என்ன செய்ய முடியுமோ, மத்திய அரசாங்கத்தை எதிர்த்தோ, அல்லது வாதாடியோ பெறு வதோடு மட்டுமல்லாமல், அவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்டு இருக் கின்ற 2 சதவிகித விற்பனை வரியை—இதிலே அதிகமான வரு மானம் வரும் என்று நான் நம்பவில்லை, சில சலுகைகளை அளித்திருக்கிறீர்கள்—சிறு தீப்பெட்டித் தொழில் மீது போட் டிருக்கிற அந்த விற்பனை வரியை, இந்த அரசாங்கம் ரத்து செய்யவேண்டும். கடந்த காலத்திலேயே நான் பேசியிருக்கிறேன். இந்த வரியைப் போடக்கூடிய காலத்திலே நான் சொல்லியிருக் கிறேன். ஆகவே இந்த 2 சதவிகித விற்பனை வரியை, இந்த சிறு தீப்பெட்டித் தொழிலுக்கு விலக்கு அளித்து, அந்தத் தொழிலை பாதுகாக்கக்கூடிய நடவடிக்கையை அரசு எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மத்திய மாநில உறவுகள் பற்றியும், மாநிலங் களுக்கு அதிக நிதி ஆதாரங்கள் வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும், இன்றைக்கு இன்டர்-ஸ்டேட் கவுன்சில் ஏற்படுத்தவேண்டும் என் பது பற்றியும் தெரிவித்து இருக்கக்கூடிய அந்தக் கருத்துக்களை என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே முழுமனதோடு வரவேற்கிறேன். இன்றைக்கு மத்திய அரசு, காங்கிரஸ் அல்லாத மாநில அரசுகளை பாரபட்சமாக நடத்தக்கூடிய போக்குகளைத் தொடர்ந்து நாம் கண்டிக்கவேண்டும். எங்கள் கட்சியும் அதற்குத் தொடர்ந்து ஆதரவு அளிக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு உள்ள திட்டங்களிலே—முந்தைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த திட்டங்களில்—ஏழை களுக்கு நிவாரணம் என்று சொல்லக்கூடிய அந்தத் திட்டங்கள் இன்றைக்கு விரிவுபடுத்தப்பட்டு, அதிகமாக அதற்கு முக்கிய கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். இன்றைக்கு பெண்கள் திருமணச் செலவிற்காக 6 கோடி ரூபாயும், கர்ப்பிணிப் பெண்களுக்கு உதவுவதற்காக 4 கோடி ரூபாயும், பொங்கல், தீபாவளி போன்ற காலங்களில் இனாமாக அரிசி கொடுப்பதற்காக 14 கோடி ரூபாயும், ஏழைகளுக்கு வேஷ்டி, சேவை கொடுப்பதற்கு 27 கோடி ரூபாயும், சத்துணவு திட்டத் திற்கு 173 கோடி ரூபாயும், ஆக மொத்தம் 224 கோடி ரூபாய் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு நிவாரணம்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1989 ஏப்ரல் 1]

தேவைதான். ஏழைகளுக்கு நிவாரணம் தேவைதான். வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. கட்டாயமாகச் செய்ய வேண்டும். ஆனால் நம்முடைய நாட்டிலே இந்த ஏழ்மை வளர்ந்து கொண்டே போகிறது. இந்த ஏழ்மையைப் போக்குவதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுப்பது என்பது பற்றி யோசிக்கவேண்டும். தமிழகத்திலே தொழில் வளர்ச்சி, விவசாய வளர்ச்சி ஏற்படச்செய்து, அதன்மூலமாக வேலை கொடுத்து, அந்த வேலையின் மூலமாக வருமானம் பெற்று, அவர்கள் வாழக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்குவதற்குப் பதிலாக ஏழைகளைப் பெருக்கி, ஏழைகளுக்கு வேஷ்டி, சேலை எல்லாம் இனாமாகக் கொடுத்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய அரிசி, பருப்பு போன்றவைகளைக் கொடுப்பதன் மூலமாக, இந்தப் பிரச்சினைகள் தீரும் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமைக்குப் போகாமல், இன்றைக்கு இந்த அரசினுடைய கொள்கை ஒரு மாறுபட்ட நிலைமையிலே இருக்க, அரசு சிந்திக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு தொழில், விவசாயம் அபிவிருத்திக்கு அதிக கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும். இன்றைக்கு நீர்வளம் மிகவும் குறைந்துவிட்டது. வேலைவாய்ப்பு குறைவு. நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கான செல்வ அபிவிருத்திக்கு நாம் திட்டங்களை வகுக்கவேண்டும். இன்றைக்கு 100 அடி, 150 அடிக்குக் கீழே நிலத்தடி நீர் போய்விட்டது. அதற்குக் காரணம் இன்றைக்கு காடுகள் அழிப்பு. மரங்கள் எல்லாம் வெட்டப்பட்டதன் காரணமாக மழை இல்லை. இது மட்டும் அல்லாமல், மழை பெய்கிற காலத்திலே, அதைத் தேக்கி வைப்பதற்கு வேண்டிய குளம், குட்டை, ஏரிகள் இவைகள் எல்லாம் மேடிட்டு, சரியானபடி செப்பனிடப்படாததன் காரணமாக, மழை பெய்தாலும் கூட, இந்த குளங்களிலும், ஏரிகளிலும், தண்ணீர் போதுமான அளவிற்கு நிரம்பாமல், வீணாக சமுத்திரத்திலே போய்ச் சேர்ந்து விடுகிறது. மழையும் குறைவாகப் பெய்கிறது. அதன் காரணமாக நம்முடைய தமிழகத்திலே இன்றைக்கு மிகப் பெரிய அளவிற்கு பாதிப்பும், குடிப்பதற்குக்கூட நீர் இல்லாத ஒரு நிலைமையும் ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சமயத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்குப் பெரும்பகுதி கிராமங்களிலே வறட்சி. நம்முடைய தமிழகத்திலே உள்ள மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் அத்தனை பேர்களும் இந்தச் சர்க்காருக்கு தகவல் அனுப்பியிருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். பெரும்பகுதி மாவட்டங்கள் இன்றைக்கு மிகப் பெரிய வறட்சிக்கு ஆளாகியிருக்கின்றன. எல்லாக் கிராமங்களிலும் இன்றைக்குக் குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் கிடையாது. நான் அந்தக் கிராமங்களுக்கு தேர்தலுக்குப் பின்னாலே செல்லக் கூடிய நேரத்திலே ஒவ்வொரு குக்கிராமத்திலும், 2 இடத்திலே, 3 இடத்திலே போர் வெல் போடவேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். ஒவ்வொரு தெருவிலும் ஒரு கிணறு போடவேண்டும்

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

என்று கேட்கிறார்கள். இன்றைக்கு, ஒதுக்கப்பட்ட, தாழ்த்தப் பட்ட மக்கள் வசிக்கக்கூடிய இடத்திலே நாம் போர்-வெல் போட முடியவில்லை என்று சொன்னால், இங்கே தண்ணீர் எடுக்க முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே உடனடியாக போர்க் கால் நடவடிக்கையாக குடிநீரைக் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதாக மாண்புமிகு முதலமைச்சருடைய நிதிநிலை அறிக்கை யிலே கூறப்பட்டு இருக்கிறது, அதற்காக 6,000 கிராமங்களுக்கு குடிநீர் தருவதற்காக ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இந்த நிதி போதாது—சற்றேறக்குறைய குறைந் தது 30 ஆயிரம் அல்லது 40 ஆயிரம் போர்-வெல்களாவது, அதாவது ஆழ் குழாய்க் கிணறுகளாவது போட்டாலொழிய பிரச் சினை தீர வழியில்லை. அவ்வளவு பெரிய நெருக்கடி ஏற் பட்டிருக்கிறது. சில கிராமங்களிலே இரண்டு மைல், மூன்று மைல் தூரம் சென்று, பாசனக் கிணறுகளிலிருந்து அவர்களைத் தடுத்து சண்டை போட்டு ஒரு குடம், இரண்டு குடம் தண்ணீர் எடுத்து வருகிறார்கள். எனவே அதற்கு வேண்டிய மிகப் பெரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

அதற்கு அடுத்தபடியாக நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக தேர்தல் அறிக்கையில் பிரதானமாகச் சொல்லப்பட்ட பல காரியங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லியிருக் கிறார்கள். அதிலே மிகப் பிரதானமாகச் சொல்லப்பட்ட பிணாமி நில ஒழிப்பு சம்பந்தமாக மிகத் தெளிவாகச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். நான் ஆளுநர் உரையிலே பேசும்போதுகூட சொல்லியிருக்கிறேன். காமராசர் ஆட்சியிலும், கழக ஆட்சி யிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை மீறி, பிணாமி நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து அந்த நிலங்களைக் கைப்பற்றி, நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கு வழங்கும், பிணாமி நில ஒழிப்புச் சட்டம் நிறைவேற்றப்படும் என்று சொல்லி இருக் கிறீர்கள். அதே மாதிரியாக பிணாமி நிலம் பல்வேறு ஆட்களி டத்திலே இருக்கிறது. இந்த நிலையிலே சாகுபடி பண்ணக் கூடியவர்களுக்கும், அவர்களுக்கும் தொடர்ந்து தகராறுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே இந்த மாதிரி சட்டம் கொண்டுவந்து, நிலத்திலே சாகுபடி செய்யக் கூடியவர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பான ஏற்பாடுகளைச் செய்து, யார் யார் சாகுபடி பண்ணுகிறார்களோ, அவர்கள் முறையாக பகிர்ந்து, அந்தப் பிரச்சினைகள் கோர்ட்டி டிற்குச் சென்று, பல்வேறு சிக்கல்களை ஏற்படுத்தி, விவசாயி களுக்குத் தொந்தரவை ஏற்படுத்தாமல் இருக்கும் வகையில் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக அறநிலையத் துறைக்குச் சொந்தமாக 5 இலட்சம் ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அந்த நிலத்தைப் பொறுத்து மாண்புமிகு முன்னாள் முதலமைச்சர் பக்தவத்சல னார் அவர்கள்கூட அந்த நிலத்தை உழுபவர்களுக்கு சொந்த மாக்கி விட்டு, அவர்களிடமிருந்து ஒரு நஷ்ட ஈடாக ஒரு

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1989 ஏப்ரல் 1]

தொகையை வாங்கி, வங்கியிலே போட்டு, அந்த அறநிலையக் காரியங்கள் செம்மையாக நடப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யலாம் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை எல்லோருமே வரவேற்றிருக்கிறோம். ஆனால் பல இடத்திலே கேஸ்கள் போடப்பட்டு, வாரத்திலே தகராறுகள் செய்து, தொடர்ந்து பல்வேறு வழக்குகளிலே சாகுபடி பண்ணக்கூடிய விவசாயிகள், சாதாரண ஏழை எளிய விவசாயிகள் கோர்ட்டிற்கும் வீட்டிற்கும் அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை மாற்றி உழுகிற நிலத்தை அவர்களுக்கே சொந்தமாக்கி, கோயில் நிர்வாகம் சரியாக நடைபெறுவதற்கு வேறு வழிகளிலே சரிசெய்து, அவர்களிடமிருந்து நஷ்ட ஈடாக தொகையை வாங்கி, அதை வங்கிகளிலே போட்டு, கேரளாவிலே அந்த அரசாங்கம் செய்த மாதிரி, அச்சுதமேனன் செய்த மாதிரி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக தேர்தல் அறிக்கையில் ஒரு முக்கியமான விஷயம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, வீட்டு மனை அனைவருக்கும், அனைத்து கிராமப்புற மக்களுக்கும், குடும்பத்திற்கு 5 சென்ட் நிலம் பட்டா செய்து தரப்படும். என்று இதை நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்று சொன்னால், நானே தொடர்ந்து 67-லிருந்து சட்டசபையில் உறுப்பினராக இருக்கிற காரணத்தால், பல்வேறு இடங்களில் வீட்டுமனைக்கு மனு போட்டால் 5 வருடம், 6 வருடம் கழித்து, இப்போது எம்.எல்.ஏ. வாக இருந்து, அடுத்த தடவை வந்ததற்குப் பிறகு தான் வீட்டுமனையே ஹரிஜன மக்களுக்குக் கிடைக்கிறது. ஏனென்றால் அதற்கு ஹரிஜன நல அதிகாரிகளுக்கு அந்த வட்டாட்சி அலுவலர்களுக்கு அதிகாரம் கிடையாது. மனு போட்டால் அந்த மனுவைப் போய்ப் பார்த்து, அந்த ஹரிலே போய் பார்த்து, விசாரிப்பதற்கு வசதி கிடையாது. காலா காலத்திலே அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு வேண்டிய வழி கிடையாது. மத்திய சர்க்கார் அதற்கான நிதியை ஒதுக்கினால்கூட, அந்த நிதியை அவர்கள் முழுமையாகச் செலவு செய்யாமல், அந்த ஹரிஜன மக்களுக்கு முழுமையாக அந்த நிலத்தை ஒதுக்கி, பட்டா கொடுப்பதற்கான அந்தப் பணம் சில காலங்களில் மீதப்பட்டு, செலவழிக்காமல் விடப்பட்டிருக்கிறது என்று இந்த மன்றத்திலேகூட சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே துரிதமாக இதற்கு எவ்வளவு நிதி ஒதுக்கினாலும் பரவாயில்லை. ஹரிஜனங்களுக்கு ஏழை எளிய மக்களுக்கு சொந்தமாக 5 சென்ட் மனை வழங்கவேண்டுமென்ற முறையிலே, குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் வழங்கிடவேண்டுமென்ற வகையிலே ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு நீங்கள் இது மாதிரியாக பல காரியங்கள் செய்திருக்கிறீர்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். முதியோர்களுக்கு ஓய்வூதியம், முன்பெல்லாம் குறிப்பிட்டவர்களுக்கு மட்டும் தான் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. நான் இந்த மன்றத்தில் தொடர்ந்து சொல்லிக்கொண்டு வந்திருந்தேன். ஆனால் இன்றைக்கு அத்தனை பேருக்கும், பென்ஷன் வாங்கு

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

வதற்குத் தகுதியுள்ள அத்தனை பேருக்கும். அந்த ஒய்வூதியம் வழங்கப்படும் என்று சொல்லக்கூடிய முறையில், ரூ. 50 ஆக உயர்த்தித் தரப்படும் என்று சொல்லக்கூடிய அறிவிப்பை நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன்.

கிராமப்புறத்திலுள்ள ஏழை எளிய சாதாரண மக்களுக்கு பிள்ளைகள் இருந்தாலும்கூட, அவர்கள் வேலைசெய்து கிடைக்கும் வருமானம் அவர்களுக்கே போதவில்லை என்ற நிலையில், தாய் தகப்பனை அவர்களால் பாதுகாக்க முடியவில்லை. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இந்த ரூ. 50 என்பது, அதை வைத்து, அவர்கள் கால் வயிறு, அரை வயிறு சாப்பிட்டுக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதை நான் பாராட்டுவதோடு, அதிலே உள்ள விதிகளில் சில மாற்றங்களைச் செய்யவேண்டும். ஒட்டுவீட்டில் இருந்தால் இல்லை என்று சொல்லிடுகிறார்கள். நான் ஓரிடத்திற்குச் செல்லும்போது ஒரு ஹரிஜன உரையார், அவர்களாலே நடக்கவே முடியவில்லை. அவர் சொன்னார், 'நான் பெட்டிஷன் போட்டேன். இதுவரைக்கும் கொடுக்கவில்லை'. ஒட்டு சார்பான வீடு என்று சொல்கிறார்கள். மூன்று பக்கங்களில் மண் போடப்பட்டு, மூலையிலே ஒரு சார்பான வீடு, ஒட்டு அடுக்கு வீடு என்று சொன்னால், விதிகளிலே இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இன்னும் சில இடங்களிலே ஆண் பிள்ளை இருந்தால் அவர்களுக்கு இல்லை என்றும், 'பெண் பிள்ளை இருந்தால் உண்டு. உங்களுக்கு ஆண் பிள்ளை இருப்பதனால் இல்லை' என்றும் சொல்கிறார்கள். எனவே சாதாரண ஏழை எளிய, வருமானம் இல்லாதவர்களுக்கு அந்த உதவி செய்ய வேண்டும். இந்த விதிகளை எல்லாம் தளர்த்த வேண்டும்.

இரண்டாவதாக, கிராமப்புறங்களில் உள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே வேலைவாய்ப்பு கொடுப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு 60 பேர், 10 ஆம் வகுப்பு வரையிலும், அதற்கு மேலும் படித்துவிட்டு வேலையற்று இருப்பவர்களுக்கு மாதம் ரூ. 200 மதிப்பீடு மீதம் கொடுப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரூ. 200 ஊதியத்திற்கு ஒரு கிராமத்தில் ஒருவருக்குத்தான் வேலைவாய்ப்பு கிட்டும். நீங்கள் ஒரு இலட்சம் பேருக்கு வேலை கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் எப்படிக் கொடுப்பீர்கள் என்று பார்த்தால், ஒரு கிராமத்திற்கு ஒருவருக்குத்தான் கொடுக்கமுடியும். இப்போது படித்துவிட்டு நிறைய பேர் வேலையற்று இருக்கிறார்கள். 200 ரூபாய் ஊதியம் தந்தால் கூட வேலைக்கு ஆட்கள் வரக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. எந்தவிதமான வேலை கொடுக்கப்போகிறீர்கள், என்ன திட்டம் தீட்ட இருக்கிறீர்கள் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே வேலை வாய்ப்பை அதிகரிக்கும் வகையில், பல்வேறு வகையில் படித்து வந்தவர்கள் வேலை வாய்ப்பு பெறுகிற வகையில் ஏற்பாடு செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சோ. அழகர்நாமி] [1989 ஏப்ரல் 1]

அதேமாதிரியாக தேர்தல் அறிக்கையிலே விவசாயிகள் சம்பந்தமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சிறு விவசாயிகளுக்கு பழைய கூட்டுறவுக் கடன்கள் அனைத்தும் அறவே ரத்து செய்யப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் இன்றைக்கு, சிறு விவசாயிகளுக்கு பாதிப்பு பளுவை குறைக்கின்ற வகையில் அரசு சில நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளது. 'ஏற்கெனவே வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில்....' என்று சொல்லிக் கொண்டு போகிறீர்கள். வறட்சியால் பாதிக்கப்படாத பகுதிகளுக்கு இந்தக் கடன் தள்ளுபடி இல்லை. அதே மாதிரியாக 'மாற்றியமைக்கப்பட்ட குறுகிய கால பழைய கடன்களுக்கு' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மாற்றி அமைக்கப்படாத கடன்களும் இருக்கின்றன. ஏனென்றால் கடந்த காலத்திலே மாற்றி அமைக்கப்படுவதற்கு சில விதிமுறைகள் கூட்டுறவிலே இருந்தன. அந்த விதிகள் என்னவென்று சொன்னால், அவர்கள் வட்டியைக் கட்டி இருக்க வேண்டும். அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற ரெவின்யூ அதிகாரிகள் அந்த இடத்திலே விளையவில்லை என்று அணாவாரி சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்திருக்க வேண்டும், அதற்குப் பிறகுதான் அந்தக் கடனை மாற்றி அமைத்திருப்பார்கள். கன்வெர்ஷன் போட்டு 3 ஆண்டுகளாக, 5 ஆண்டுகளாக மாற்றியிருப்பார்கள். அப்படி மாற்றப்படாத கடன்கள், சிறு விவசாயிகளின் கடன்கள் நிறைய இருக்கின்றன. ஆகவே அவற்றையும் இன்றைக்கு ரத்து செய்யும்படியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அதே மாதிரியாக இன்றைக்கு குறுகிய கால, மத்திய கால கடன்களின் அபராத வட்டி மட்டும் தள்ளுபடி செய்யப்படும் என்று இருக்கிறது. நீண்ட காலக் கடன்களின் ஒத்திவைக்கப்பட்ட வட்டி மட்டும் தள்ளுபடி செய்யப்படும் என்று இருக்கிறது. கடந்த காலத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உள்ளிட்ட, எங்களுடைய விவசாய சங்கமும் கட்சியும் சேர்ந்து தொடர்ந்து இதற்காக போராட்டம் நடத்தியிருக்கிறோம். 1980ஆம் ஆண்டு முதல் நம்முடைய விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் எங்களோடு சேர்ந்து போராட்டம் நடத்தியிருக்கிறார்கள். கடன்கள் எல்லாவற்றையும் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. வட்டியை தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறோம்.

கடந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட பல்வேறு பாதிப்புகள் காரணமாக அதாவது வெள்ளம் வறட்சி போன்ற பல்வேறு கோளாறுகள் காரணமாக சிறு விவசாயிகள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே சிறு விவசாயிகளுக்கு முழுக் கடனையும் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும். பெரிய விவசாயிகளுக்கு வட்டியை முழுவதுமாக தள்ளுபடி செய்து வீட்டு பாக்கி அசலை தவணை முறையில் வசூல் செய்யுங்கள், அப்போதுதான் கூட்டுறவு சங்கம் செயல்படும். விவசாயம் செய்ய முடியும். ஆகவே அந்த நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு பம்பு செட்டுகளுக்கான மின் இணைப்புகள் கொடுப்பது.....

1989 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி : ஒரு விளக்கம். அந்தக் கூட்டுறவுக் கடனை தவணை முறையில் தள்ளுபடி செய்யப்படும் போது அவர்கள் புதிய கடன்கள் வாங்குகிற தகுதி ஏற்படுவதற்கு என்ன யோசனை?

திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த வட்டியைத் தள்ளிவிட்டு அசலைத் தவணையில் கட்டுகிற போதே, ஏற்கெனவே தவணை முறையாக வந்து விடுகிறது, தவணைகளை அவன் கட்டிக்கொண்டே வந்து ஜூனிலோ அதற்கு அடுத்த ஜூலையிலோ தகுதி வந்து விடுகிறது. அவன் கடன் வாங்கலாம். தவணை தவறிய கடன் இருந்தால் தான் மறுபடியும் கடன் வாங்க முடியாது. தவணையில் தவறாமல் இருந்தால் மறுபடியும் கடன் வாங்கலாம். ஆகவே அதற்கு நீங்கள் கன்வெர்ஷன் கொடுத்துவிட்டால் அவற்றைத் தள்ளிவிட்டு அசலுக்கு 2 தவணையோ 3 தவணையோ வைத்துக் கொடுத்துவிட்டால் அதற்கு தகுதி வந்துவிடுகிறது.....

மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி : அணாவாரி சர்டிபிகேட் கிடைக்காத விவசாயிகளுக்கும் அந்தத் தகுதி வரவேண்டும் என்று நாங்கள் அறிவித்ததனால், அணாவாரி சர்டிபிகேட் கிடைக்காதபோது அவர்களுக்கு ரிசர்வ் பாங்க் அக்செப்ட் பண்ணுவது இல்லை. ஆகையினால் அதை எப்படி நிறைவேற்ற முடியும்?

திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, ரிசர்வ் வங்கியானது எப்பொழுதுமே நம்முடைய விவசாயிகளுக்கு சாதகமாக இல்லை. கடந்த காலத்திலே கடனை தள்ளுபடி செய்வதிலே குறுக்கீடு செய்தார்கள். அவர்கள் எல்லாம் பெரிய பெரிய முதலாளிகளுக்கு, டாடா, பிர்லா போன்றவர்களுக்குத்தான் உதவி செய்வார்கள். அதைப் பற்றி கவலைப்படத் தேவையில்லை. அத்தோடு அணாவாரி சர்டிபிகேட் வாங்குவதும் கஷ்டம். அணாவாரி சர்டிபிகேட் வாங்க வேண்டுமென்றால் வட்டியைக் கட்டினால்தான் அணாவாரி சர்டிபிகேட்டே கொடுப்பார்கள். அதனால் அதைச் சொல்லவில்லை. சென்ற ஆண்டுக்கு முன்னால் கூட முழுவதுமாக கடன் சம்பந்தமாக நாமெல்லாம் இயக்கம் நடத்தியிருக்கிறோம். இந்த விவசாயக் கடன் சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலே சிறு விவசாயிகளுக்கு முழுவதுமாகக் கடனை தள்ளுபடி செய்யுங்கள். அதற்கு அடுத்தபடியாக நடுத்தர, பெரிய விவசாயிகளுக்கு வட்டியை தள்ளுபடி செய்துவிட்டு, அசலை தவணைமுறையில் வசூல் செய்யுங்கள், கன்வெர்ஷன் போட்டுக் கொடுங்கள். புதியதாக கடன் வாங்கலாம். தேர்தலிலே கூட அவன் வாக்களிக்கலாம். அப்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1989 ஏப்ரல் 1]

அடுத்தபடியாக பம்புசெட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பது பற்றி பல பிரச்சினைகள் இன்றையதினம் தீர்வு காணப்படாமல் இருக்கிறது. அவை அனைத்தும் பரிசீலிக்கப்பட்டு விவசாயிகளுக்கு சாதகமான முறையில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று தேர்தலிலே சொல்லியிருக்கிறீர்கள். எங்களுடைய மாவட்டத்திலே எங்களுடைய வட்டாரத்திலே குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதி சங்கரன் கோவில், கோவில்பட்டி போன்ற இடங்களில் மின்சாரம் புதிதாக கொடுப்பதற்கு தடை விதித்திருக்கிறது மின் இலாகா. நம் முடைய மின் இலாகா தனி ராஜ்யமாக நடந்து வருகிறது. மின் இலாகாவைப் பொறுத்த வரையில் அரசாங்கம் சொல்வதை அவர்கள் கேட்க மாட்டார்கள். அப்படி ஒரு ராஜ்யத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிற மின் இலாகா இன்றைக்கு ஏதோ சில இடங்களில் பாக்கி இருக்கிறது என்று யார் மின் இணைப்புக் கேட்டாலும் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே அதை உடனடியாக கண்டித்து, எல்லா தகுதியும் இருந்து மின் இணைப்புக்குத் தயாராக இருக்கும் இடங்களில் மின் இணைப்புக் கொடுக்கலாம் என்று சொன்ன இடத்தில்கூட அந்த இடத்தில் பாக்கி இருக்கிறது, இந்த இடத்தில் பாக்கி இருக்கிறது, உங்களுக்கு கிடையாது என்று தடை போடக்கூடிய முறையை அகற்றி மின் இணைப்பு தேவையான இடத்திற்கு உடனடியாக மின்சார இணைப்புக் கொடுக்க வேண்டும்.

(பிற்பகல் 12-40)

மின் இணைப்பு துண்டித்தவர்களுக்கு மறுபடியும் அந்த இணைப்பு கொடுக்க வேண்டும். இதை ஏற்கெனவே மதுராந்தகம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். பல இடங்களிலே இதேமாதிரி மின் துண்டிப்பு நடக்கிறது. அவர்கள் கட்டினால் கூட வாங்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். 10,000 ரூபாய் பாக்கியிருக்கிறது என்றால், 10,000 ரூபாயையும் மொத்தமாக கட்டு என்கிறார்கள். மொத்தமாக கட்ட முடியவில்லை, தவணையிலே கட்டத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று சொன்னாலும் மின் இணைப்பைத் துண்டிக்கிறார்கள். அதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

5,000 ஆழ்துளைக் கிணறுகள் தோண்ட 12½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கொஞ்சம் அதிகரிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு எல்லாக் கிராமங்களிலும் ஆழ்துளைக் கிணறுகள் போட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு விவசாயிகள் மகசூல் என்று போட்டு முதல் எல்லாம் இழந்திருக்கிறார்கள். கடுமையான வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைப் போக்கக் கூடிய முறையிலே விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டும்.

1989 ஏப்ரல் 1]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

இன்றைக்கு பஸ்ஸிலே வந்துகொண்டிருந்தேன். டிரெயின் கிடைக்காமல், எட்டையபுரத்திலிருந்து அருப்புக்கோட்டைக்கு வரக்கூடிய வழியிலே ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கீழ்ப்பகுதியில் இருக்கக்கூடிய பெண்கள் 20 பேர்கள் என்னுடைய பஸ்ஸிலே கூட வந்தார்கள். என்கே போகிறீர்கள் என்று கேட்டேன். பிழைக்க வழி கிடையாது. ஸ்ரீவைகுண்டம் பக்கத்திலே போய் நெல் அறுப்பதற்காகப் போகின்றோம் என்று சொன்னார்கள். எவ்வளவு என்று கேட்டேன். ஒரு மூட்டை, இரண்டு மூட்டை மிச்சம் இருக்கிறது. அதை லாரியிலே போட்டுக்கொண்டு வர வேண்டும். ஒரு மாதமாயிற்று என்று சொன்னார்கள். எனவே ஆங்காங்கே வேலை கிடைக்கவில்லை. ஆகவே வறட்சிப் பகுதியில் அதைப் போக்குவதற்கு, ஆங்காங்குள்ள மக்களை குடிபெயராமல் தடுப்பதற்கு அந்தந்த வட்டாரத்திலேயே வேலை கொடுத்து, அவர்கள் வாங்கக்கூடிய ஊதியத்திற்குண்டான ரேஷன் கொடுத்து அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து உணவு நிலைமை. கடந்த 1987-88-லே 58 இலட்சம் டன் என்பது 1988-89லே 57 இலட்சம் டன்னாக குறைந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி குறைந்து கொண்டே வந்தால் எதிர்காலத்திலே என்னவாகும்? இன்றைக்கு இதுகூட சரியான கணக்கா என்று தெரியவில்லை. ஒரு பாசன கணமாய்கூட இப்பொழுது நிரம்பவில்லை. கடுமையான பாதிப்புக்கு உள்ளாகியிருக்கிறது. எதிர்காலத்தில் உணவு நிலைமைக்கு நெருக்கடி ஏற்படும். ஆகவே நாம் உஷாராக இருக்க வேண்டும். மத்திய அரசு 80,000 டன்னை 40,000 டன்னாக குறைத்திருக்கிறார்கள். அது சரியில்லை. அதையும் கேட்பதோடு நாம் உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வன வள மேம்பாடு பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த காலத்திலே மரங்களை மொட்டையடித்துவிட்டார்கள். காங்கிரஸ், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அண்ணா தி.மு.க. காலங்களில் வரிசையாக மரங்களை மொட்டையடித்தாகி விட்டது. கடைசியில் மலைகளிலே மரங்கள் இல்லை. மரம் இல்லாத காரணத்தால் மழையில்லை, மழையில்லாத காரணத்தால் நீர்நிலை வற்றிப்போய்விட்டது. இதைப் போக்குவதற்கு வழிவகைச் செய்ய வேண்டும். மரங்களை வளர்ப்பது ஒரு பக்கமும், இருக்கின்ற மரங்களை வெட்டக் கூடாது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, கால்நடை வளர்ச்சி சம்பந்தமாக சொல்லும் போது, டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். மருந்து இல்லை என்று சொன்னார்கள். சில இடங்களிலே, கிராமங்களிலே கால்நடைகளுக்கு நோய் வந்துவிட்டால்—இப்பொழுது கூட ஹை பிரீட்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1989 ஏப்ரல் 1]

மாடுகள் வாங்குகிறார்கள் லோன் வாங்கி. 3,000 5,000 ரூபாய்க்கு கறவை மாடுகள் வாங்குகிறார்கள். திடீரென்று நோய் வந்துவிட்டதென்றால்—அல்லது இறந்துவிட்டால் இன்ஷூரன்ஸ் வந்தாலும் அவர்களுக்கு சில இழப்புகள் இருக்கின்றன. எனவே ஒவ்வொரு கால்நடை மருத்துவமனையிலும் மொபைல் வேன் வைத்து அவர்கள் அங்கு போய் பார்க்க வேண்டும் என்கின்ற ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இதிலே மிக முக்கியமானது பாசனம். ஏற்கெனவே பூவராகன் அவர்கள் சொல்லும்போது சொன்னார்கள். பாசனத்திற்கு நிதி அதிகமாக ஒதுக்கப்படவில்லை என்று. எனவே பாசனத்திற்கு அதிகமாக நிதி ஒதுக்க வேண்டும். மழைக் காலங்களில் பெய்கின்ற மழை நீரைத் தேக்கி வைக்கின்ற மாதிரி எங்கெங்கேயெல்லாம் முடியுமோ அங்கேயெல்லாம் பாசனத்திற்கு ஏற்பாடு பண்ண வேண்டும். அந்தக் காலத்திலே, ஜமீன் காலத்திலே, மன்னர் காலத்திலே ஏகப்பட்ட குளங்கள் இருந்திருக்கின்றன. அந்தக் குளங்கள் எல்லாம் மேடிட்டுப் போய்விட்டன. அப்படிப்பட்ட ஏரி, கண்மாய் இவைகளைச் சரியானபடி செப்பணிடுவதோடு, அதற்கு மேலாக மகாநதி, கோதாவரி, கிருஷ்ணா, காவேரி, வைகை இவற்றை இணைக்கக் கூடிய சாத்தியக்கூறு இருக்கிறது என்று பல நிபுணர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஏற்கெனவே காவேரி சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினையிலே பல பிரச்சினை. ட்ரிபியூனலுக்கு போகிறதா, பேசித் தீர்க்கிறதா என்று. இது தீரவில்லை என்றால் தமிழ்நாட்டிற்குத்தான் கஷ்டமான நிலைமை ஏற்படும். எனவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், கர்நாடக முதலமைச்சர் அவர்களோடு பேசி சீக்கிரமாக ஒரு தீர்வு காணவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு மகாநதி, கோதாவரி, கிருஷ்ணா, காவேரி, வைகை, தாமிரபரணி இவற்றை இணைக்கக்கூடிய முறையிலே சாத்தியம் இருக்கிறது என்று பல நிபுணர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அவற்றை இணைத்தாலொழிய தமிழ்நாட்டிற்கு விமோசனம் இல்லை. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை என்னென்ன வகையிலே செய்ய முடியுமோ அந்த வகையிலே செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன்.

திரு. கோ. வீரையன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் 1989-90ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை இங்கே முன் வைக்கப் பட்டிருப்பதில் என்னுடைய சார்பிலே, நான் சார்ந்திருக்கும் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பிலே ஒருசில கருத்துக்களை

1989 ஏப்ரல் 1]

[திரு. கோ. வீரையன்]

இங்கே கூற நான் விழைகின்றேன். குறிப்பாக நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், மிகப் பெரிய சிக்கலான சூழ்நிலையில் நெருக்கடி நிலைக்கு மத்தியில், கொந்தளிக்கும் சூழ்நிலையிலே, இந்த அறிக்கையை அவர்கள் கடுமையாக உழைத்து தயாரித்திருக்கிறார்கள் என்பதிலே இருவேறு கருத்து இருக்க முடியாது.

அந்த முறையில் இதை வரவேற்பதோடு, ஒன்றிரண்டு, இன்னும் இதில் விடுபட்டுப் போய் இருக்கக்கூடிய விஷயங்களையும் நிறைவு செய்து இதைச் சிறப்பாக ஆக்கவேண்டும் என்பதற்காக நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, உழைப்புதான் மனித குல வரலாற்றையே உருவாக்கியது என்ற கொள்கையிலே பயிற்சி பெற்றவன் என்ற முறையிலே இந்த அறிக்கையைத் தயாரிப்பதற்கு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் எவ்வளவு கடுமையாக உழைத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க முடிகிறது. ஒரு பக்கத்தில் நம்மையெல்லாம் சேர்ந்து ஆண்டு கொண்டிருக்கக்கூடிய மத்தியப் பேரரசினுடைய பொருளாதாரக் கொள்கையினுடைய விளைவாக, வரப் போகின்ற நிதியாண்டில் மட்டும் பொருட்களுடைய விலைகளை வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே வராமலேயே சில வற்றை உயர்த்தி வரவு செலவுத் திட்டத்திலே 1,000 கோடி, 1,200 கோடிக்கு மேல் புதிய வரிகளை விதித்து, நெருக்கி 900 கோடிக்கு சரக்குக் கட்டணத்தை உயர்த்தி, பற்றாக்குறையை 7,000 கோடிக்கு மேலே வைத்து ஏறத்தாழ ஓராண்டிற்குள்ளேயே 10,000 கோடிக்கு மேலான சுமையை இந்திய நாட்டு மக்களுடைய தலையிலே சுமத்தி, அதனுடைய பாதிப்பிற்கு சேர்த்து தமிழகமும் உள்ளாகக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையில், நேரிடையாக அரிசி விலையை உயர்த்தியதன் மூலமாக அதிலே ஏற்படக்கூடிய இழப்பையும் நாம் ஏற்று இவைகளுக்கெல்லாம் உட்பட்டு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மிக சிரமத்திற்கிடையில் தயாரித்திருக்கிறார்கள்—மார்ச் மாதம் முதல் வாரத்திலே ஒரு நாள் மாலை நேரத்தில் முதலமைச்சருடைய அலுவலகத்திற்கு நான் ஒரு மனுவைக் கொடுத்துவிட்டுப் போவதற்காக வந்தேன். வந்தபோது மாலை 5 மணி இருக்கும். அங்கே இருந்த அலுவலர்கள் சொன்னார்கள். முதலமைச்சர் வர இருக்கிறார் என்று. எனக்கு பெரிய ஆச்சரியம். மாலை 5 மணிக்கு தலமைச் செயலகத்தினுடைய அலுவலகத்துக்கு முதலமைச்சர் வந்து பணியாற்றப் போகிறாரா என்ற ஆச்சரியம் ஏற்பட்டது. ஏனென்றால் முதலமைச்சர் வந்து விட்டால் நீங்கள் பார்த்துவிட்டுப் போகிறீர்களா என்று கூட கூறினார்கள். அவருடைய வேலைக்கு இடையூறாக இருக்கக்கூடாது என்று நான் கொண்டு வந்த மனுவை அலுவலகத்திலே கொடுத்து விட்டு சென்றேன்.

[திரு. கோ. வீரையன்]

[1989 ஏப்ரல் 1]

அப்படி இரவு முழுவதும் அலுவலகத்திலேயே தங்கி இந்த அறிக்கையை அவர்கள் தயாரித்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலே இந்த அறிக்கையை நான் நிச்சயமாக ஒரு கடுமையான உழைப்பால் தயாரிக்கப்பட்ட அறிக்கை என்ற முறையில் அதைப் பாராட்டுகிறேன். வரவேற்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், இந்த அடித்தட்டு மக்களுக்கு இதிலே பல்வேறு உதவிகளைச் செய்வதற்கான அறிவிப்புகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த அறிவிப்புகள் முழுவதும் நடைமுறைக்கு வரும்போது நிச்சயமாக அது சிறப்பானதாக இருக்கும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதோடு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மக்கள் மத்தியிலே செல்லக்கூடாது என்பதற்காக, தமிழகத்து மக்கள் இதனுடைய நிலைமைகள், உண்மைகள் முழுவதையும் புரிந்து கொள்ளக்கூடாது என்பதற்காகச் சிலர் வேண்டுமென்றே திட்டமிட்டு அமளிகளிலே ஈடுபடுகிறார்கள். இதைக் கண்டு—திருவிழாச் கடைகளிலே செல்லக் கூடிய தாயிடம் இருக்கக் கூடிய பிள்ளைக்கு வாழைப்பழத்தை, பக்கத்திலே இருக்கிறவர்கள் காட்டி, கழுத்திலே இருக்கிற செயினை பறிப்பதைப் போல, சிலர் முயற்சித்தாலும் நம்முடைய ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருப்பவர்கள் ஏமாறக் கூடியவர்கள் அல்ல என்றாலும், ஏமாறக் கூடியவர்கள் என்ற நிலையிலே இல்லாமல்—எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அரசை எப்படி, எந்தச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தாலும் அதைப் பயன்படுத்தி ஆட்சிக் கவிழ்ப்புச் செய்வதிலே தொடர்ச்சியாக பயிற்சி பெற்றவர்கள்,—அதிலே பலமுறை அவர்கள் ஈடுபட்டு இருப்பவர்கள்—இப்போது இப்படி ஆட்சிக் கவிழ்ப்புக்கு தமிழகத்து மக்கள் அனுமதிக்க மாட்டார்கள் என்று உறுதியாக நம்முடைய முதலமைச்சர் இந்த அவையிலே அறிவித்ததற்குப் பிறகு, பலர் இன்றைய தினம் தாங்கள் அப்படி ஈடுபடவில்லை, ஈடுபடவில்லை என்று அறிக்கைகள் விட்டுக் கொண்டு இருப்பதை நாம் பார்க்க முடிகின்றது.

ஆனால், எப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை என்று சொன்னால், சென்னை நகரத்திலேயே மத்திய அமைச்சர் ஒருவர் வந்து, பேசி விட்டு சென்றதும், நாடாளுமன்றத்திலேயே ஒரு அமைச்சர் அங்கே தமிழகத்து நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி விளக்கியதும், இப்படியெல்லாம் வந்ததற்குப் பிறகு, நாங்கள் அப்படி முயற்சிக்கவில்லை என்று அவர்கள் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் வெளியிலே கூறுவதை மட்டுமே வைத்து கடந்த கால வரலாறுகளிலே நடந்துள்ளவைகளை நாம் நிச்சயமாக மறந்து விட முடியாது. நாம் இதை மனதிலே கொண்டு, எச்சரிக்கையாக என்றைக்கும் இருக்க வேண்டும் என்று—தமிழகத்து மக்கள் இந்த ஆட்சிப் பொறுப்பு அமைத்துக் கொடுத்து இருக்கும்போது

1989 ஏப்ரல் 1]

[திரு. கோ. வீரையன்]

அதைப் பாதுகாக்க வேண்டிய மிகப் பெரிய பொறுப்பும், இந்த அரசிற்கு இருக்கிறது என்று—நான் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

(பிற்பகல் 12-50)

குறிப்பாக, இங்கே மத்திய-மாநில உறவுகளைப் பற்றிச் சொல்லும்போது அது எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி, அதற்கு இந்த அரசு எப்படி தொடர்ந்து முயற்சி செய்யும் என்பதைப்பற்றி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அதோடு மட்டுமல்லாமல் இன்றைக்கு மத்திய-மாநில உறவுகள் எப்படி இருக்க வேண்டும், அது எப்படி அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று மத்தியப் பேரரசாலே ஒரு கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டு—சர்க்காரியா கமிஷன் பரிந்துரைகளை அமலாக்குவதற்கான முயற்சிகளை எடுக்காமல்—அது நாடாளுமன்றத்தின் கவனத்திற்கு வந்து, அங்கே இதுபற்றி விவாதங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கக் கூடிய இந்த நேரத்திலே கூட இன்றைக்கும் மத்திய-மாநில அரசுகளுடைய உறவுகளுக்கு எல்லாம் எதிராக இருக்கக் கூடிய அதிகாரங்களைப் பறிப்பதற்கு இந்த நாடாளுமன்றக் கூட்டத் தொடரிலே கூட சட்டங்கள் எல்லாம் வரும் என்று எச்சரிக்கப்படுகிறது. உள்ளாட்சிமன்றங்களுக்கு, உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு அதிக அதிகாரங்களை வழங்கப் போகிறோம் என்ற பெயரில், அந்த முயற்சியில் மாநில அரசை பை-பால் பண்ணி, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மூலமாக உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அல்லது நகராட்சிகளுக்கு நாங்களே நிதியைக் கொடுத்து வேலைகளைச் செய்ய வைப்போம் என்ற முறையில் மாநில அரசை செயலற்றதாக ஆக்குவதற்கான முயற்சிகள் எல்லாம் நடைபெறுகின்றன என்பதை நாம் கவனத்திலே கொண்டு — ஒரு பக்கத்திலே சர்க்காரியா கமிஷன் அறிக்கையை விவாதித்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய இந்த நேரத்தில் மாநில அரசுகளுடைய உரிமைகளை இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரங்களை உள்ளாட்சிகளுக்கு அதிகாரங்கள் வழங்கப் போகிறோம் என்ற பெயரிலே முயற்சிகள் நடப்பதை நாம் நிச்சயமாக அனுமதிக்கக் கூடாது. ஆகவே, இந்த அரசு மிகவும் எச்சரிக்கையோடு இருக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், மத்திய-மாநில அதிகாரங்கள் என்ற முறையில் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களைக் கோருகின்ற நேரத்திலே இன்றைக்கு அவர்களுக்கு இருக்கக் கூடிய அதிகாரங்களைப் பறிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், மாநிலங்களில் அமளிகளை உண்டாக்கி, அதன் மூலமாக தங்களுடைய அரசியல் நிலைமைகளைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முயற்சிக்கிறார்கள் என்று பல்வேறு மாநிலங்களில் நடைபெறுகின்ற நிகழ்ச்சிகளை நாம் பார்த்தாலே புரிந்து கொள்ள முடியும். எனவே, மாநிலங்

[திரு. கோ. வீரையன்]

[1989 ஏப்ரல் 1]

களுக்கு அதிகாரம் கோருவதோடு மட்டுமல்லாமல், இந்த மாநிலத்தில் அமளி இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமென்பதில் இந்த மாநில அரசு எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல்.....

திரு. ஆர். சிங்காரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் இங்கே அவையில் குறிப்பிட்டதைப்போல் பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் மலர வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் மத்திய சர்க்கார் சில செயல் திட்டங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அதற்கிடையில் இன்றைக்கு அது பற்றி விமர்சனம் செய்வது அவ்வளவு நல்லது அல்ல என்பதே எனது கருத்தாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. கோ. வீரையன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கருத்தை நான் மறுக்க முடியாது. அது அவருடைய கருத்தாக இருக்கலாம். ஆனால் மத்திய அரசு உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு அதிக அதிகாரங்களை வழங்குகிறோம் என்ற பெயரில் மாநில அரசுகளை விட்டுவிட்டு, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மூலமாக நிதிகளை வழங்கி, உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு அதிகாரங்களைக் கொடுத்து வேலைகளைச் செய்வோம் என்று சொல்லி, மாநில அரசைச் செயலற்ற கூடாக மாற்றுவதற்கான முயற்சியில் அரசியல் சட்ட திருத்தங்களைக் கொண்டுவரப் போகிறோம் என்று கூறிக் கொண்டிருப்பதை அனுமதிப்பது என்பது ஜனநாயகத்திற்கு நல்லது அல்ல. நாட்டிற்கு நல்லது அல்ல என்ற முறையில் நாங்கள் இதை வலியுறுத்துகிறோம். உறுப்பினர் அவர்களுடைய கருத்தில் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை யென்று கூறிக் கொண்டு.....

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மூலமாக அதிகாரத்தைக் கொடுத்தது மத்திய சர்க்கார் இந்தச் செயல் திட்டங்களை நேரடியாகச் செய்வதற்காக அல்ல என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அங்கே மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டம் இருக்கிறது. அதிலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஆட்சி செய்கிறார். அந்த நிலையை மாற்றி, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பதவியில் அவர்கள் அங்கே வர வேண்டும் என்பதுதான் இந்த பஞ்சாயத்து ராஜ்ய செயல் திட்டமாகும். அது இன்னும் முடிவுக்கு வரவில்லை. தமிழக அரசையும் கலந்து கொண்டு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களையும் கலந்து கொண்டு எல்லா மாநிலங்களையும் கலந்து கொண்டு, செய்வோமே தவிர, இந்த மாநில அரசைத் தவிர்த்து நாங்கள் எதுவும் செய்ய மாட்டோம் என்ற உறுதியினைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

1989 ஏப்ரல் 1]

திரு. கோ. வீரையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுந்தரதாஸ் அவர்கள் விளக்கமாகப் பதில் சொல்லிவிட்டார்.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசைத் திட்டுவதற்கான அவை அல்ல இது. அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் பாராளுமன்றத்திலே இருக்கிறார்கள். அந்த பில் வருகிறபோது, அவர்கள் அங்கே பேசலாம். இங்கே நம் மாநிலத்தின் பட்ஜெட்டைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். இங்கே அதைப்பற்றிப் பேசுவதை விட்டுவிட்டு, மத்திய அரசைப் பற்றிப் பேசுவது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாநிலத்தினுடைய அதிகார வரம்பைப் பற்றித்தான் சொன்னார் ; மத்திய அரசைப் பற்றி எதுவும் சொல்லவில்லை.

திரு. கோ. வீரையன் : மத்திய அரசு சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினையை நான் இங்கே பேசவில்லை. நம்முடைய அதிகாரம் பறிக்கப்பட இருக்கிறது, நம்முடைய மாநில உரிமைகள் பறி போகக் கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. நம்முடைய உரிமைகளை நாம் பாதுகாக்க வேண்டும், அதற்கு எப்படி ஆபத்து வருகிறது என்ற முறையில்தான் சொல்கிறேனே தவிர, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுடைய கூட்டத்தையே, மாநில அரசுகளையே கலக்காமலேயே பிரதமர் அழைத்துப் பேச, மாநில கலெக்டர் களுடைய மாநாட்டை நடத்த திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன ; ஊராட்சி ஒன்றியப் பெரும் தலைவர்களை, மாநில அரசுகளுக்குத் தெரியாமலேயே, மாநில அரசுகளைக் கலக்காமலேயே, மத்திய அரசு, கருத்தரங்கு என்ற பெயரால் அழைத்திருக்கிறது. ஆனால், காங்கிரஸ் அல்லாத மாநில அரசுகள் அதிலே நாங்கள் கலந்து கொள்ள முடியாது என்று மறுத்திருக்கின்றன. அதெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிந்திருக்க நியாயம் இல்லை என்ற காரணத்தாலே அவர் கூறுகிறார் என்று கருதுகிறேன். எனவே தான் நம்முடைய உரிமைகளுக்கு இப்படி ஆபத்து ஏற்படுகிறபொழுது.....

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எங்களுக்கெல்லாம், உறுப்பினர்களுக்கெல்லாம் தெரியாது என்று சொல்வது சரியல்ல. அதை அவைக் குறிப்பிலே மாற்ற வேண்டுமென்று வேண்டுகிறேன். அவ்வாறு சொல்வது சரியான மரபு அல்ல. வேறு ஒரு உறுப்பினருக்குத் தெரியாது, எனக்குத்

[திரு. மா. சுந்தரதாஸ்]

[1989 ஏப்ரல் 1]

தெரியும் என்று சொல்வதெல்லாம் நியாயம் இல்லை. நாங்கள் எல்லாம் ஒட்டு வாங்கி வந்திருக்கிறோம். தமிழக மக்களின்மேல் அக்கறை இருக்கிறது. எங்களைப் பொறுத்தவரையில் எந்தப் பிரச்சினையானாலும் பணம் வாங்குவதற்கு நாங்கள் உங்களுக்கு உதவியாக இருப்போம். எங்களைப் பார்த்து குறை சொல்லக் கூடாது. மத்திய அரசு அமெரிக்க சர்க்கார் போலவும், தமிழ்நாடு தனி நாடு போலவும் பேசக் கூடாது என்று சொல்கிறேன். எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் அழைத்தது எங்களுக்குத் தெரியும். அவர் அவருடைய கருத்தைச் சொல்கிறாரே தவிர, மற்றவர்களுக்குத் தெரியாது என்று சொல்வதை அவைக் குறிப்பிலேயிருந்து மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அவர் தெரியாது என்று சொன்னார். நீங்கள் தெரியும் என்று சொல்லி விட்டீர்கள். அதனால், மறுப்பு அளித்துவிட்ட காரணத்தால், அவைக் குறிப்பிலே இருந்து மாற்ற வேண்டிய அவசியம் இல்லை. உங்களுக்குத் தெரியாது என்று சொன்னார்; உங்களுக்குத் தெரியும் என்று கூறி இருக்கின்றீர்கள். எனவே, இரண்டு கருத்துக்களும் சொல்லப்பட்டுவிட்ட காரணத்தால் அவைக் குறிப்பிலிருந்து மாற்ற வேண்டிய அவசியம் இல்லை; இது ஒன்றும் அன்பார்விமென்டரி வார்த்தை அல்ல.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இது நல்ல மரபல்ல என்று சொல்கிறேன்.

திரு. கோ. வீரையன் : இது பார்லிமென்டரி மரபுக்கு விரோதமானது அல்ல என்று முதல் அமைச்சர் அவர்களே குறிப்பிட்டார்கள். நான், அப்படி பார்லிமென்டரிக்கு விரோதமான வார்த்தைகள் பேசிப் பழக்கம் இல்லாதவன்.

மாநில அரசைக் கலக்காமலேயே கலெக்டர்கள் மாநாடு நடத்தியதும், மாநில அரசைக் கலக்காமலேயே ஊராட்சி ஒன்றியப் பெரும் தலைவர்களுடைய கருத்தரங்கை மத்திய அரசு கூட்டியதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எங்களுக்குத் தெரியும் என்று சொன்னதிலே எனக்குப் பெரிய மகிழ்ச்சி. அவருக்குத் தெரியும் என்பதை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். அப்படித் தெரிந்திருக்கக்கூடிய உண்மையை இந்த அவையிலே அவர்கள் மறைக்க முயற்சிப்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : குறுக்கீடு செய்வதற்கு ஒன்றும் புதிய விஷயம் இல்லை. டிஸ்டிரிக்ட் மாஜிஸ்டிரேட்டுகள் கூட்டத்தைப் பிரதமர் கூட்டினார் என்றுதான் சொன்னார்.

1989 ஏப்ரல் 1]

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : ஒரு பிரதமர் வரும்போது, ஒரு முதல் அமைச்சருக்குச் சொல்லித்தான் வருவார். முதல் அமைச்சருக்குத் தெரியாமல் பிரதமர் வருவதில்லை. இந்த ஃபன்ட்மென்ட்டல்கூடத் தெரியாமல் பேசுவதற்கு வருத்தப்படுகிறேன். காங்கிரஸ் அல்லாத மாநிலமானாலும் அந்தப் பகுதி முதல் அமைச்சருக்குத் தெரியாமல் பிரதமர் வரமாட்டார்கள். ஆகவே, அந்தப் பகுதி முதல் அமைச்சருக்குத் தெரியாது என்று சொல்வதோ, அங்கே கலெக்டர்கள் மாநாடு கூடியது என்று சொல்வதோ சரியானதல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதிலே உறுப்பினர் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான மாற்றுக் கருத்தும் இல்லை. உங்களுக்குத் தெரியும் என்று சொல்கிறார். மாவட்ட நீதிபதிகள் மாநாடு நடந்தது என்பதைப்பற்றித்தான் சொல்கிறார் ; உங்களுக்குத் தெரியாது என்று சொல்லவில்லை.

திரு. கே. ரமணி : தலைவர் அவர்களே, மாநில நிர்வாகத்தை முதன்மையாக இருந்து நடத்துவது மாநில அரசு, மாநில முதல் அமைச்சர். மாநில சர்க்காருடைய ஏஜென்டாக கவர்னர் அந்த மாநிலத்திலே இருக்கிறார். இதையெல்லாம் பை-பாஸ் பண்ணி விட்டு, கலெக்டர்கள் மாநாடும், வேறுவிதமான உத்தியோகஸ்தர்கள் மாநாடும் அங்கே இருக்கிற முதல் அமைச்சருக்கோ அல்லது மாநில அரசுகளுக்கோ தெரியாமல், அவர்களோடு கலந்து பேசாமல் நடத்துவதால் உருவாகக் கூடிய நிலை, மாநில அதிகாரத்தில் தலையிடுவதாகும் என்ற நம்முடைய கருத்தை நாம் சொல்கிறோம் ; அவர்கள் என்ன நினைத்தாலும் நினைக்கட்டும். அதைச் சொல்லக் கூடாது என்று சொல்வதே, அங்கே விவகாரம் இருக்கிறது என்பதைத்தானே காட்டுகிறது ; அதைத் தான் அவர் எடுத்துச் சொல்கிறார்.

(பிற்பகல் 1-00)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அதற்கொரு விளக்கம் கூறிவிட நான் விரும்புகின்றேன். ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள், உள்ளாட்சி மன்றத் தலைவர்கள், இவர்களை எல்லாம் அழைத்து ஒரு மாநாட்டை பெங்களூரில் மத்திய அரசே கூட்டுவதற்கான முயற்சிகள் நடைபெற்றன. பெங்களூரில் அந்த மாநாடு நடைபெற வேண்டுமென்ற கருத்தில் கர்நாடக முதல்வர் திரு. பொம்மை அவர்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டது. இது குறித்து டெல்லியில் நடைபெற்ற தேசிய முன்னணி National Front கூட்டத்தில் அதிலே ஒரு உறுப்பினர் என்ற முறையில் நானும் கலந்து கொண்டு விவாதித்தோம். அந்தக் கூட்டத்தை ஒட்டி முதலமைச்சர்களுடைய கூட்டம்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 ஏப்ரல் 1]

ஒன்று நடைபெற்றது. அந்தக் கூட்டத்தில் மேற்கு வங்கத்தினுடைய முதலமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. ஜோதிபாசு அவர்களும், கேரளாவினுடைய முதலமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. நாயனார் அவர்களும், ஆந்திராவினுடைய முதலமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. என். டி. ராமராவ் அவர்களும், கர்நாடகத்தினுடைய முதலமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. பொம்மை அவர்களும், நானும் கலந்து கொண்டு, இதுபற்றி விவாதித்து, பஞ்சாயத்து ராஜ்களுக்கு உரிமைகள் அளிப்பதோ, அல்லது அவைகளைப்பற்றி விரிவாகப் பேசுவதோ தேவையென்றாலும்கூட, இதை மத்திய அரசு நேரிடையாக நடத்துவது கூடாது. வேண்டுமானால் மாநிலங்கள் நடத்தி அதிலே 'அப்சர்வராக்' மத்தியிலுள்ள அமைச்சர்கள் வந்து கலந்து கொள்ளலாம். இதை மத்திய அரசு நடத்தி அதற்கு மாநில முதலமைச்சர்கள் சென்று கலந்து கொள்வது என்பது கூடாது என்கின்ற முடிவு, அதுவும் காங்கிரஸ் அல்லாத முதலமைச்சர்களுடைய கூட்டத்தில் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; இது மாநில உரிமைகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதற்காக.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவையின் அனுமதியுடன் அவையின் அலுவல் நேரம் 30 நிமிடங்கள் நீட்டிக்கப் பெறுகின்றது.

திரு. கோ. வீரையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இதை மீண்டும் சர்ச்சையாக்க விரும்பவில்லை. திரும்ப திரும்ப நான் வலியுறுத்துவது நம்முடைய மாநில அரசினுடைய அதிகாரம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான்.

எப்படி நம்முடைய உள்ளாட்சியின் அதிகாரங்கள் பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்று நகராட்சி மன்ற தலைவர்களை அழைத்து நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசினார்களோ, அப்படி நம்முடைய மாநில முதலமைச்சரையும், மற்ற முதலமைச்சர்களையும் அழைத்து நமது பிரதமர் பேசினால் நமக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. நகராட்சி தலைவர்களை விட்டுவிட்டு நகராட்சி ஆணையர்களை அழைத்து முதலமைச்சர் பேசினால் எப்படி உரிமைகள் பாதிக்கப்படுமோ அப்படி மாநில உரிமைகள் பாதிக்கப்படுகிறது என்ற காரணத்தால் இதை நான் வலியுறுத்த வேண்டியிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக நம்முடைய வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் கூறப்பட்டிருக்கக்கூடிய வறட்சி நிலைபற்றி நம்முடைய அரசு குறைத்து மதிப்பிடுகிறதோ என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது. ஏன் என்றால் நவம்பர் மாதத்திற்குப் பிறகு தமிழகத்தில் மழையே இல்லாத நிலை ஏற்பட்டு இன்றைக்கு வறட்சிப் பகுதி, அல்லது வறட்சி இல்லாத பகுதி என்ற நிலையெல்லாம் இல்லாமல் தமிழகம் முழுவதும் குடிநீர் பற்றாக் குறையும், வறட்சியினால்

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. கோ. வீரையன்]

வேலை இழந்து தவிக்கக் கூடிய நிலையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே, அந்த வறட்சி நிலைமையை சமாளிப்பதற்காக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களின் கூட்டம் நடைபெறவிருக்கிறது. அதிலே விவரங்களை சேகரித்து பரிசீலிக்கிறோம் என்றுகூட இடையில் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

எனவே நிச்சயமாக இன்றைக்கு ஏற்பட்டு இருக்கக்கூடிய வறட்சி நிலைமை என்பது மிகவும் கடுமையானது. எனவே இந்த நிலையை கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு உரிய முறையில் அதற்கான நிதி ஆதாரங்களை, நிதி தேவைகளை வறட்சி நிவாரணத்திற்கு மத்திய அரசிடமிருந்து பெற வேண்டிய முயற்சிகளை நாம் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக நான் நாகை நகராட்சி அதிகாரிகளோடு பேசும் போது அந்த நகராட்சியினுடைய குடிநீர் தேவைக்கு, வரப்போகிற காலங்களில் அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் 20 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் ஆகும், அதை சமாளிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள், அப்படி பார்த்தால் ஏறத்தாழ 384 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், 100 நகராட்சிகள், 3 மாநகராட்சிகள் இன்று தமிழகத்தில் இருக்கின்றன. இவைகளினுடைய குடிநீர் தேவைகளையும், வேலைவாய்ப்பினையும் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் ஏறத்தாழ 250 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யாமல் இந்த வறட்சி நிலையிலிருந்து தமிழகத்தை காப்பாற்ற முடியாது. (மணியடிக்கப்பெற்றது) ஒரு நிமிடத்தில் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த விவசாய கடன்கள், மின் கட்டணம் இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் குறிப்பிட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. சுருக்கமாக 2 நிமிடத்தில் பேசி முடித்து விடுகிறேன். 2 நிமிடம் நீட்டித்துத் தருமாறு பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயக் கடன்களைப் பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் படிக்க வேண்டும் என்றால் நேரம் இல்லாத காரணத்தால் நான் குறிப்பிடவில்லை. வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதி என்று சொல்கிறார்கள். இதேபோல் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளும் இருக்கின்றன. வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதி என்று சொன்னால் அரசினுடைய நோட்டீபிகேஷன் வந்து அது வறட்சி பகுதி என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய இடங்களுக்கு மட்டும்தான் இது பொருந்தக் கூடிய நிலை ஏற்படும். எனவே முன்னால் இருந்த அரசு வறட்சிப் பகுதி என்று அறிவிக்க மறந்தது பூராவும் நம்முடைய மாண்புமிகு

[திரு. கோ. வீரையன்]

[1989 ஏப்ரல் 1]

முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டப் பகுதிகளை வறட்சிப் பகுதிகளாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று திருச்சியிலே நடந்த பேரணியிலே அன்றைக்கு நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கலந்து கொண்டு, விவசாயிகளுடைய இன்னல்களை எடுத்துக்கூறி இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் நினைவு கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படி வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகள் நோட்டிபிகேஷன் ஆகாமலேயே பல ஆண்டுகள் இருந்திருக்கின்றன என்பது உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதைப்போல வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளும் இருக்கின்றன.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

கூட்டுறவுக் கடன் பிரச்சினை என்பது நீண்ட பல ஆண்டுகளாக தீராத ஒரு பிரச்சினையாக இருக்கிறது. சரியான விவரத்தின் அடிப்படையிலே, இதற்கு நிச்சயமான ஒரு முடிவைக் காணக் கூடிய முறையில், இந்தக் கடன் பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கான உரிய முடிவுகளை உரிய முயற்சிகளை அரசு எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த மானியக் கோரிக்கை வரும்போது அதிலே என்னுடைய விரிவான கருத்துக்களைக் கூறுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுடைய பிரச்சினை என்று சொன்னால், இன்றைக்கு நாட்டிலுள்ள அத்தனை பேருக்கும் இளக்காரமானவன் விவசாயி என்ற முறையிலே, விவசாயிகளுக்கு சலுகைகள் இந்த அவையிலே அறிவிக்கப்பட்ட பிறகும் கூட, பிப்ரவரி மாதம் 21-ஆம் தேதி நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்ற மாட்டார்கள் என்று அவையிலே அரசு கொள்கையாக முடிவு செய்து அறிவித்ததற்குப் பிறகும் கூட, மார்ச் மாதம் 20ஆம் தேதி கூட எவிக்ஷன் ஆர்டர் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இந்த அரசு என்ன முடிவு எடுத்து அறிவித்தாலும்கூட அவர்கள் அதை அமல் நடத்துவதில்லை. அப்படித்தான் மின்சாரத் துறையிலும் இருக்கிறது. நிதிநிலை அறிக்கையிலே கூட குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது, அபராத வட்டிகளை தள்ளுபடி செய்து விட்டோம் என்று. ஆனால் வட்டி ஆற்காடு மாவட்டத்தில் தொடர்ந்து நோட்டீஸ் கொடுக்கிறார்கள். 226 ரூபாய் 95 காசு சுசீலா என்ற அம்மையார் அவர்கள் சர்வீஸுக்கு கட்ட வேண்டிய கட்டணம். அந்த 226 ரூபாய் 95 காசுக்கு அபராத வட்டி 341 ரூபாய் 60 காசு. அதற்குமேலே சர்சார்ஜ் என்று ரூபாய் 60 ஆக மொத்தம் 628 ரூபாய் கட்ட வேண்டுமென்று நோட்டீஸ் கொடுத்து அங்கே மின் இணைப்பு துண்டிக்கப்பட்டு நீண்டகாலம் ஆகிறது. உரிய தொகையைக் கட்டுகிறோம் என்று சொன்னாலும், மொத்தமாக தொகை முழுவதையும் கட்டினால்தான் நாங்கள் பெற்றுக் கொள்ள முடியும், இல்லையென்றால் முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள்.

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. கோ. வீரையன்]

இன்னொரு வேடிக்கை என்னவென்று சொன்னால், அழகு பாண்டியன் என்பவருடைய மின் இணைப்பு சர்வீஸ் 85 ஆவது ஆண்டிலேயே துண்டிக்கப்பட்டு விட்டது. ஆனால் 87 ஆவது ஆண்டு மின் இணைப்பு துண்டிக்கப்படும் என்று நோட்டீஸ் கொடுக்கிறார்கள். அதற்கு அவர்கள் கட்ட வேண்டிய கட்டணம் 562 ரூபாய் 20 காசு. ஆனால் அவர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்திருப்பது 1,075 ரூபாய் 60 காசுக்கு. நம்முடைய அரசு அறிவிப்பை வெளியிட்டதற்குப் பிறகு அவர்களிடம் உரிய கட்டணத்தைக் கட்டச் சென்றால் மின் வாரியத்திலே வாங்கிக் கொள்ள மறுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எம்.ஓ. செய்தாலும்கூட அதைத் திருப்பி அனுப்பி விடுகிறார்கள். இப்படி அரசு எடுக்கக் கூடிய நிலைக்கும் சீமே அமல் நடத்தப்படுவதற்கு இருக்கக்கூடிய மிகப் பெரிய சங்கடங்களைத் தீர்ப்பதற்குரிய முயற்சியை, மின்சாரத் துறையிலும், கூட்டுறவுத் துறையிலும், குத்தகை விவசாயிகள் பிரச்சினையிலும் அரசு மேற்கொண்டு, இதுபோன்ற சங்கடங்களைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காவிரித் தண்ணீர் பிரச்சினையைப் பற்றியும், நீர்ப் பாசனத் துக்காக என்னென்ன முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன என்பது பற்றியும் இந்த நிகிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது அதை நான் வரவேற்கிறேன். காவிரி தண்ணீர் பிரச்சினையில் ஒரு நல்ல தீர்வு காண்பதற்கான முயற்சிகளை அரசு எடுக்க வேண்டும். 1974 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னாலே கிடைத்த தண்ணீருடைய அளவு நிச்சயமாக என்றைக்கும் கிடைக்காது என்பது உங்களுக்கும் தெரியும். தமிழகத்திலேயுள்ள அத்தனை பேர்களுக்கும் தெரியும். எனவே இப்போது அங்கே இருக்கக் கூடிய தண்ணீரில் தமிழகத்திற்கு எவ்வளவு பங்கு கிடைக்கும் என்பதை, எவ்வளவு சீக்கிரம் தீர்மானிக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்கு சீக்கிரமாக தீர்ப்பதற்கான முறையிலே நீங்கள் ஈடுபட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் உங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிகிநிலை அறிக்கையிலே தொழில் துறையைப் பற்றி குறிப்பிட்டு இருக்கிறீர்கள். 17 ஆலைகள் திறப்பது சம்பந்தமாகக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறீர்கள். அந்த 17 ஆலைகளை திறப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டும்தான் போதுமானதல்ல. தொழில் துறைக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் இருக்கக் கூடிய உறவு சம்பந்தமாக இந்த அரசு எடுத்துள்ள தொழிலாளர் கொள்கை என்ன என்பது தெளிவு படுத்தப்பட வேண்டும். தொழில் தகராறு சட்டங்கள், குறிப்பாக, கைத்தறி, பீடி, சுருட்டு போன்ற

[திரு. கோ. வீரையன்]

[1989 ஏப்ரல் 1]

சிறு தொழில்களுக்கு அமல்படுத்தப்படுவதில்லை. அதுமட்டுமல்லாமல் வழக்குகள் காலத்திலே முடிக்கப்படுவதில்லை. கோர்ட்டிலே தீர்ப்பு அளித்த பிறகும் கூட, அந்தக் கோர்ட்டு தீர்ப்புகள் அமலாக்கப்படுவதில்லை. இவைகளிலெல்லாம் இந்த அரசு ஒரு முடிவு எடுத்து தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவாக நிற்க வேண்டும், நிற்கும் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். அந்த முறையிலே ஒரு தொழிலாளர் கொள்கையை இந்த அரசு அறிவிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

கடைசியாக, என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி மட்டும் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். தமிழகத்தினுடைய தொழில்துறையைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு பார்க்கும்போது, என்னுடைய தொகுதியாக இருந்தாலும், தஞ்சை மாவட்டமாக இருந்தாலும் இந்த 42 ஆண்டுக் காலத்தில் 1 கோடி ரூபாய்கூட எந்தத் தொழிலுக்கும், அந்த மாவட்டத்திற்கென்று முதலீடு செய்யப்பட்டதில்லை என்ற என்னுடைய ஆதங்கத்தை இந்த நேரத்திலே உங்களுடைய கவனத்துக்குக் கொண்டு வருகிறேன். நாகை நகருக்குப் பக்கத்திலே ஒரு அனல் மின் நிலையம் அமைப்பதற்கு இடம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அந்த இடம் இப்போது அரசின் கைவசம் இருக்கிறது. அங்கே அந்த அனல் மின் நிலையத்தை விரைவில் அமைத்துக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு கடலோரப் பகுதி மக்கள் மிகவும் அவதிக்குள்ளாகி இருக்கிறார்கள். அந்த மீனவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். வீடு இல்லாமல் ஆயிரக் கணக்கான மீனவர்கள் இருக்கிறார்கள். கடலோரப் பகுதிகளில் உப்பு நீர்தான் கிடைக்கிறது என்பதால் அங்கே குடிநீருக்காக குழாய்கள் எல்லாம் போடப்பட்டன. பல்வேறு இடங்களில் குழாய்கள் போடப்பட்டாலும் குறிப்பாக வெண்மணச்சேரி, அதைப்போன்று சிந்தாமணி, அதைப்போன்று கருவேலங்காடு போன்ற பகுதிகளில் உப்பு நீர் தான் கிடைக்கிறது. திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டாலும் குடிக்க நல்ல தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, அங்கே நல்ல குடிநீர் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். 6000 கிராமங்களுக்கு நிரந்தர குடிநீர் வழங்கும் திட்டம் இந்த ஆண்டு நிறைவேற்றப்படுவதாக அறிவித்திருக்கிறீர்கள். இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும்போது அந்தக் கடலோரப் பகுதி கிராமங்களையும் கவனத்திற் கொண்டு, நிரந்தரமாக நல்ல குடிநீர் வழங்கும் முயற்சியை செய்ய வேண்டும்.

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. கோ. வீரையன்]

கடந்த பல ஆண்டுகளாக என்னுடைய தொகுதி எதிர்கட்சி தொகுதி என்ற காரணத்தாலோ என்னவோ பல்வேறு திட்டங்கள் அங்கே நிறைவேற்றப்படவில்லை; என்னுடைய தொகுதி புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் கிராங்குடிபுலியூர் என்ற கிராமத்தில் குடியிருக்கும் ஆதி திராவிட மக்களுக்கு குடியிருப்பு மனைகள் வழங்க 4(1) நோட்டிபிகேஷன் வெளியிடப்பட்டு, நிலத்தைக் கையகப் படுத்தும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டும் குடியிருப்பு மனைகள் வழங்கப்படவில்லை. 12 ஆண்டுகள் ஆகியும் அந்த கிராமத்தில் இருக்கிற ஆதி திராவிட மக்களுக்கு குடியிருப்பு மனைகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டு, கேட்டு அலைந்து கொண்டிருக்கிறோமே தவிர இன்னும் கிடைக்கவில்லை. அப்படி புறக்கணிக்கப்பட்ட, ஒதுக்கப்பட்ட தொகுதியாக என்னுடைய தொகுதி இருக்கிறது. இதைப்போன்று இன்னும் கவனிக்காமல் விடப்பட்ட பிரச்சினைகள் பல இருக்கின்றன. அந்தப் பிரச்சினைகளை எல்லாம் கவனித்து, இந்த அரசு நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இன்று காலையிலேயே தங்களிடம் குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன். எனக்கு உடல் நலமில்லை; நான் ஒரு 'டயபெட்டிக் பேஷன்ட்' தயவுசெய்து 12-00 மணிக்கு முன் பேசுவதற்கு நேரம் ஒதுக்கிக் கொடுங்கள் என்று கேட்டேன். இப்போது நேரம் இல்லை, எனக்கு அரைமணி நேரம் கொடுப்பேன் என்று சொன்னீர்கள். இருந்தாலும் நான் கேட்டுக் கொண்டபிறகும், இந்த நிலையில் நேரம் ஒதுக்கித் தந்திருக்கிறீர்கள். எனவே, இந்த நிகிநிலை அறிக்கையை நான் நிறைவனதோடு ஆதரித்து, அமர்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்தில் பேச வாய்ப்பு கிடைத்ததற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நடந்து முடிந்த தேர்தலுக்குப் பின்னால் இன்றைக்கு பல்வேறு சூழ்நிலைகள் உருவாகி இருந்தாலும்கூட, என்னுடைய வெற்றிக் காக உழைத்த அத்தனை பேர்களுக்கும் நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்வது என்னுடைய கடமை என்ற முறையில் எனக்கு வாக்களித்த மதுரை கிழக்குத் தொகுதியினுடைய வாக்காளர்கள், பல்வேறு நெருக்கடிகளுக்கு அளான பின்னாலும் எனக்கு வாக்களித்ததற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இங்கே இருக்கிற உறுப்பினர்களில் நானும் பொன்னுசாமி அவர்களும் தான் இரண்டு தேர்தல்களைச் சந்தித்தவர்கள். மற்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் ஒரே தேர்தலில், இங்கே வந்து உட்கார்ந்து விட்டார்கள். ஆனால் நாங்கள் இரண்டு பேர்கள் தான் 20ந்தேதி வரையில் தேர்தல் வேலைகளை எல்லாம் செய்து

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா] [1989 ஏப்ரல் 1]

விட்டு, திடீரென்று தேர்தல் ஒத்திவைக்கப்பட்டு, மீண்டும் ஒரு தேர்தலைச் சந்தித்து மறுபடியும் எல்லா தேர்தல் வேலைகளையும் செய்து, அந்தத் தேர்தலிலே நாங்கள் வெற்றிபெற்றிருக்கிறோம் என்ற நிலையில் எங்களுக்கு இந்த அவையில் தனிச் சலுகைகள் வழங்கினால்கூட நிச்சயமாக யாரும் தடுக்க மாட்டார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறபோது, இன்னொன்றையும் சொல்லியாக வேண்டும். என்னுடைய தேர்தல் பொதுத் தேர்தலும் அல்லாமல், இடைத் தேர்தலும் அல்லாமல், தனித் தேர்கலாக அமைந்து விட்ட காரணத்தால், எல்லா முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டு, அந்த முயற்சிகளை எல்லாம் சந்திக்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டு, அவற்றை எல்லாம் சந்தித்து, வெற்றிபெற வாய்ப்பு கிடைக்கது என்பது ஒருவகையிலே எனக்கே மகிழ்ச்சி என்றாலும், இன்றைக்கு அந்தத் தேர்தல் நிலையிலே வந்த விளைவுகள் மிகுந்த வேதனை அளிப்பதாக இருக்கிறது. வந்ததும் அளிப்பதாக இருக்கிறது. அகிலம் குறிப்பாக என்றைக்கு இந்த சபையிலே கால் வைத்தேனோ, அன்றைக்கே நீக்கப்பட்டு விட்டேன். வேறு யாருக்கும் கிடைக்காத இந்த வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. தேர்கலிலே வெற்றி பெற்று வந்த நான் இந்தச் சபையில் பதவி ஏற்று வந்த அன்றைக்கே நீக்கப்பட்டேன். அதற்கு பின்னால் மறுபடியும் உள்ளே வருகிற வாய்ப்பு பெற்றவன் என்ற முறையில் எனக்கு அந்தச் சூழ்நிலைதான் ஏற்படுகிறது என்பதை நீங்கள் நிச்சயமாக மறந்துவிடக் கூடாது. இந்தத் தேர்தல் என்பது ஒரு தனித் தேர்கலாக அமைந்துவிட்ட காரணத்தாலே இந்தத் தேர்தல் வெற்றியை எந்த அளவுக்கு அடைய நினைத்தாலே எடுத்துக் கொள்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும்.

முதலிலே நாங்கள் அடித்துக்கொண்ட காரணத்தால் தேர்தல் இல்லை என்றாகி அதற்குப் பின்னால் நாங்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து, நான் இரட்டை இலைச் சின்னத்தில் தேர்கலிலே போட்டியிடிகிற நேரத்தில் ஏற்பட்ட வெற்றி வாய்ப்பு எந்த அளவிற்கு தமிழ்நாட்டு மக்களிடத்திலே பிரதிபலிக்கிறது என்பதை நிச்சயமாக யாரும் மறுக்க முடியாது. தமிழ் நாட்டுத் தேர்தலைப் பொறுத்த வரையில் எந்த முடிவை மக்கள் எடுத்திருந்தாலும், அந்த முடிவுக்குப் பின்னால் தமிழ்நாட்டு மக்கள் எந்த வகையில் மாறியிருக்கிறார்கள், எந்த வகையில் முடிவெடுக்கத் தயாராகிவிட்டார்கள், என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டுகான் நானும், திரு. பொன்னுசாமி அவர்களும் பெற்ற வெற்றி அகாவது இரட்டை இலைச் சின்னம் பெற்ற வெற்றி. இப்படி இரட்டை இலைச் சின்னம் தமிழ்நாட்டு மக்களிடத்திலே எந்த அளவிற்கு நிலையான இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது என்பதை நாங்கள் இங்கே சொல்லியாக வேண்டும்.

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

அதேபோல் நான் இன்னொன்றையும் இங்கே சொல்லியாக வேண்டும். இங்கே பேசும்போது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். நாங்கள் அடித்துக் கொண்டவர்கள், இன்றைக்குத் தேர்தலிலே ஜெயித்த பிறகு அதைப் பெரும் வெற்றியாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். இது என்ன வெற்றி, 1984 ஆம் ஆண்டிலேகூட இப்படி நடைபெற்றதே என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லும் போது ஒரு மன திருப்தி ஏற்படுகிறது. 1984 ஆம் ஆண்டிலே ஒரு இடைத் தேர்தலிலே வெற்றி பெற்றவர்கள் இன்றைக்கும் வெற்றி பெற்றார்கள் என்ற நிலையில்தான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர—இதைக் கூர்ந்து பார்ப்பீர்களேயானால் ஒரு பெரிய பயங்கரமான ஆபத்து இருக்கிறது என்பதை மட்டும் மறந்து விடாதீர்கள். 1984 ஆம் ஆண்டிலே இருந்த நிலைமையும், இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமையும் வேறுபட்ட நிலைமை. இன்றைக்கு நடைபெற்ற இந்தத் தேர்தல் தனித் தேர்தல் என்ற நிலையில் நாங்கள் இரட்டை இலைச் சின்னத்தில் நிற்கிற நிலைமை உருவாகிய நேரத்தில் இரண்டு கட்சிகளிலே இருந்த குழப்பங்கள், பிரச்சினைகள், தீர்க்கப்பட்டு, ஒன்றாகச் சேர்க்கப்பட்ட சூழ்நிலையில்தான் இந்தத் தேர்தலை நாங்கள் சந்திக்க வேண்டிய நிலைமைக்கு ஆளானோம்.

ஆனால் 1984 ஆம் ஆண்டிலே அந்த நிலைமை இல்லை. 1984 ஆம் ஆண்டு நிலைமையை வைத்துக் கொண்டு இன்றைக்கும் அதே நிலைமைதான் என்று வாதிடுகிறீர்களே, நான் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன், அது மாறுபட்ட நிலைமை என்பதை நீங்கள் மறந்து விடாதீர்கள்.

இங்கே ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இந்தத் தேர்தலிலே எப்படி அடித்துக்கொண்டு ஆட்சியை நீங்கள் கலைத்துக் கொண்டீர்கள். உங்களால்தான் இந்தக் குறை ஏற்பட்டது என்று நேற்றைக்குக் கூட மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் குறிப்பிட்டு, ஒன்றைச் சொன்னார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மறைந்த நேரத்தில் நாங்கள் எப்படித் தேர்தலை நடத்தி எப்படி பொறுப்புக்கு வந்தோம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள்.

கலைஞர் அவர்கள் சொன்னதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்குப் புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி.ஆர். அவர்கள் மறைந்ததற்குப் பிறகு கட்சியிலே இருந்தவர்கள் எந்த நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டு, எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைக்கு ஆளாகி எப்படி எல்லாம் அடித்துக்கொண்டு, அதன் விளைவாக எப்படி எல்லாம் அனுபவித்தார்களோ அதே போல்—

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா] [1989 ஏப்ரல் 1]

நான் ஒன்றை நினைத்துப் பார்க்கிறேன். ஆனால் கலைஞர் அவர்கள் ஒன்றை மறந்துவிட்டுச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்லும்போது 1967-லே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வெற்றி பெற்றதற்குப் பின்னாலே, அதன் பிறகு அவர்கள் மறைந்ததற்குப் பின்னாலே நாங்கள் எல்லாம் எப்படி கட்டுப்பாடாக இருந்தோம் என்று சொன்னார்கள். அதற்காக நான் அவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்வேன்.

ஆனால் ஒன்றைக் கலைஞர் அவர்கள் இன்றைக்குத் திட்டமிட்டுச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச் சாட்டை நான் சொல்லியாக வேண்டும். அதைச் சொல்கிற உரிமை எனக்கு இருக்கிறது என்ற அந்த உணர்வோடு சொல்கிறேன். நான் இன்றைக்கு இங்கே பேசுகிறேன் என்று சொன்னால் 22 ஆண்டுக்காலம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே பணியாற்றி அந்த இயக்கத்தை வளர்ப்பதற்குத் தொண்டாற்றிய தொண்டன் என்ற முறையில் தான் பேசுகிறேன் நான் என்பதை மறந்துவிடாதீர்கள். 15 ஆண்டுக் காலம் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களோடு சேர்ந்துவிட்ட காரணத்தால் என்னுடைய 22 ஆண்டுக்கால உழைப்பு வீணாகிவிட்டது. அதைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. ஏனென்றால் என்னுடைய உழைப்பிலேயும் வளர்ந்திருக்கின்ற இயக்கம் என்ற அளவிலே தான் நீங்கள் பார்க்கவேண்டுமே தவிர வேறல்ல. நான் அந்த அடிப்படையில் ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 1969-ஆம் ஆண்டிலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மறைந்த நேரத்தில் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் இருந்த காரணத்தால் இந்தக் கட்சியைக் கட்டுப்பாடாகக் காப்பாற்றவேண்டும், இந்தக் கட்சி உடைந்துவிடக்கூடாது, யாராவது உடைக்க முயற்சி செய்தால் அந்த முயற்சியை முறியடிக்க வேண்டும் என்று முயற்சி செய்தார்கள் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. நீங்கள் அதையும் நினைத்து வெளியே சொல்லி இருப்பீர்களேயானால் நான் நிச்சயமாக உங்களைப் பாராட்டியிருப்பேன். ஆனால் அன்றைக்கும் சில பேர் தென்னை மரத்தில் ஏறிவல்லையா என்று கேட்டால் ஏறினார்கள். எனக்குத் தெரியும். அன்றைக்கும் உடைப்பதற்கான முயற்சிகள் நடைபெற்றன. அன்றைக்கும் இந்தச் சூழ்நிலை உருவாக்கப்படவில்லையா என்று கேட்டால் உருவாக்கப்பட்டது. ஆனால் அன்றைக்குப் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் இருந்த காரணத்தால் கட்டுப்பாடு உருவாக்கப்பட்டு, முதல்வர் யார் என்ற கேள்வி எழுந்த நேரத்தில் இந்த இயக்கம் காப்பாற்றப்படவேண்டும் என்றால் கலைஞர்தான் வரவேண்டுமென்ற நிலையை எடுத்தவர் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் என்பதை நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய ஆரம்பகாலத் தொண்டன் என்ற உணர்வோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

இன்றைக்கு நான் விளக்கத்திற்காக சொல்வதற்குக் காரணம் இன்றைக்கு பேசப்படுகின்ற பேச்சுக்கள் அத்தனையும் மறைந்து விட்ட அந்த முதல்வர், புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களைக் களங்கப் படுத்துகின்ற அளவிலே இன்றைக்கு காரியங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு பேசப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. நான் வேதனையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர் மறைந்ததற்குப் பின்னாலே நீங்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த பேச்சுகள் எத்தனை பேர்களுடைய உள்ளங்களைப் புண்படுத்தும் என்பதை நினைத்துப் பாருங்கள். இன்றைக்கு 15 ஆண்டு காலமாக உங்களை விரோதியாக, எதிரியாகத்தான் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், என்ற காரணத்திற்காக மட்டும் எதிர்த்தீர்களானால், 20 ஆண்டுக்காலமாக உங்களை இருந்து அந்த இயக்கத்திற்கு செய்த அந்தத் தொண்டை, அந்த உழைப்பை அதை எப்படி நீங்கள் மறக்கிறீர்கள் என்றுதான் கேட்கிறேன். இன்றைக்கு ரொம்ப சாதாரணமாக சொல்லிவிட்டீர்கள். ஆண்டுக்கு 100 கோடி ரூபாய் சாராயத்திலே லஞ்சம் வாங்கி விட்டார், ஊழல் செய்துவிட்டார் என்று சொல்கின்ற அளவுக்கு நிலைமைகள் வந்துவிட்டது என்று சொன்னால், நான் இந்த மாமன்றத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன், 6 ஆண்டுகள் என்று சொல்கின்ற ஆண்டுகள் எத்தனை ஆண்டுகள்? 1977 ஆம் ஆண்டிலேயே மதுவிலக்கு இருந்ததா இல்லையா? 1980 ஆம் ஆண்டிலிருந்துகணக்கெடுத்துப் பாருங்கள். 6 ஆண்டு, 7 ஆண்டுகளிலே சாராயத்திலே ஊழல் செய்துவிட்டார்கள் என்று சொல்கிற அளவுக்கு இன்றைக்கு ஒரு நிலைமையை உருவாக்கினீர்கள் என்றால், நிச்சயமாக சொல்வேன் இன்றைக்கு நீங்கள் எந்த விசாரணை வேண்டுமானாலும் போட்டு எம்.ஜி.ஆர். தவறு செய்தார், எம்.ஜி.ஆர். லஞ்சம் வாங்கினார், எம்.ஜி.ஆர். ஊழல் செய்தார் என்று நிரூபிப்பீர்களேயானால், இன்றைக்கு எம்.ஜி.ஆர் இல்லை என்று சொன்னாலும், அந்த எம்.ஜி.ஆர். அவர்களின் தொண்டர்களாக இருக்கின்ற நாங்கள் எந்த தண்டனையையும் ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறோமே தவிர அதிலே எங்களுக்கு மாறுபாடு இல்லை.

(பிற்பகல் 1-20)

நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் என்ன? எந்தத் தலைவனை நம்புகிறோமோ, அந்தத் தலைவனை நாம் உவமையாகப் பின்பற்ற வேண்டும். அந்தத் தலைவர் மீது நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால், அந்த தலைவர் மீது உள்பூர்வமான நம்பிக்கை இருக்கவேண்டும். சில அரசியல்வாதிகள் இருக்கின்றார்கள். இடம் எங்கே கிடைக்கும். அந்த இடத்திலே உட்கார என்ன செய்யலாம் என்று தந்திரமாக இருப்பவர்களும் இருக்கின்றார்கள். நான் ஒன்றைச் சொல்லவேண்டும். நல்லநேரம் நீங்கள் தேர்தலிலே ஜெயித்து வெற்றி பெற்று முதலமைச்சர் ஆனதற்குப் பின்னாலே ஒரு நல்ல காரியம்

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா] [1989 ஏப்ரல் 1]

செய்தீர்கள். எவன் எந்தக் கட்சியிலே இருந்து வந்தாலும் உள்ளே விடக்கூடாது என்று தடுப்புப் போட்டிருக்கிறீர்களே, அதற்காக உங்களை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பலபேர் இடம் பிடிப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். எங்கே வாய்ப்பு கிடைக்கும், எங்கே நுழையலாம் என்று. அவர்களை நீங்கள் தடுத்தீர்கள் என்பதற்கு நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளவேண்டும். புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் இன்றைக்கு 10 ஆண்டுக்காலம் இந்த ஆட்சியிலே இருந்து, இந்த இயக்கத்தை நடத்திவிட்டு மறைந்துவிட்டார் என்று சொன்னதற்குப் பின்னாலே நீங்கள் குற்றச்சாட்டுக்களை சொல்லி களங்கப்படுத்துகிற அந்த முயற்சியை தயவுசெய்து கைவிடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லை, அப்படி உள்ளப் பூர்வமாக இருக்குமானால் நீங்கள் பகிரங்கமாகச் சொல்லுங்கள். விசாரணை போடுங்கள். எந்த நிலையினை நீங்கள் எடுத்தாலும் சரி, அதற்கு நாங்கள் தயாராகத்தான் இருக்கிறோம்.

நான் இன்னொன்றையும் தெரிவித்தாக வேண்டும். இன்றைக்கு ஆட்சி கலைக்கப்படுவது பற்றி இங்கே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் நிச்சயமாக சொல்கிறேன். இயக்கத்தின் சார்பிலேயே சொல்கிறேன். ஆட்சி கலைக்கப்பட வேண்டுமென்ற நிலையிலே இல்லை. ஏற்பட்ட குற்றத்திற்கு பரிகாரம் காணவேண்டுமென்ற முயற்சியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறோமே தவிர, ஏற்பட்ட தவறுக்கு என்ன பரிகாரம் என்பதற்காகத்தான் வாதாடுகிறோமே, தவிர, ஆட்சியைக் கலைக்க வேண்டுமென்ற உணர்வுகளைத் தூண்டப்படுகின்ற நிலை நிச்சயமாக எங்களிடத்திலேயில்லை. ஆனால் நான் ஒன்றை இங்கே வேதனையோடு சொல்வேன். இன்றைக்கு இந்த ஆட்சிக்கு எத்தனை ஆண்டுகள் காலம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்த காலத்திற்கு முன்னாலே கலைக்கப்படுமேயானால் நீங்கள் வருத்தப்படமாட்டீர்களோ வருத்தப்படுவீர்களோ, எம்.ஜி.ஆர். அவர்களின் தொண்டர்கள் என்ற முறையிலே நாங்கள் நிச்சயமாக வருத்தப்படுவோம். ஆனால் அதற்காக எங்களுடைய உரிமையை யார் பறிக்க நினைத்தாலும் நிச்சயமாக அனுமதிக்க மாட்டோம். நீங்கள் உரிமைகளைப் பறித்து எங்களை அடக்கி, எங்களை ஒடுக்கி, எங்கள் கூட்டம் குறைவாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தினாலே அப்படி முயற்சிக்கிற பணியிலே ஈடுபட்டு, எது வேண்டுமானாலும் செய்வோம், நீங்கள் அடங்கித்தான் போக வேண்டும் என்ற நிலை வருமானால் நான் நிச்சயமாக சொல்கிறேன். அண்ணாவாலே வளர்க்கப்பட்ட தொண்டர்கள் இன்னும் இருக்கிறார்கள். நான் இதை சொல்கிற நேரத்திலே நான் உள்ளபடியே வேதனைப்பட்டேன். நாங்கள் எங்களுடைய இயக்கத்திலே ஒவ்வொருவரையும் கேட்கிறேன். யார் தாக்கினார்கள்? தாக்குகிற அளவுக்கு உங்களுக்கு உணர்வு எப்படி வரும்? நீங்கள் தனி வேறு கட்சியிலே இருந்தா வந்தீர்கள்? டாக்டர்

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

தலைவரே இன்றைக்கு வேண்டுமானால் எங்களுக்கு எதிர்க் கட்சி தலைவராக இருந்து, அந்தக் காலம் போய் இன்றைக்கு ஆளுங்கட்சித் தலைவராக வந்திருக்கலாம். ஆனால் எங்களுக்குத் தெரிந்தோ தெரியாமலோ நாங்களும் அவரைத் தலைவராக ஏற்றுக்கொண்டு 'தலைவர் வாழ்க' என்ற கோஷத்திலே இருந்தவர்கள்தான் என்பதை நீங்கள் மறந்துவிடாதீர்கள். செய்த குற்றத்திற்காக வேண்டுமானால் அடையாளம் காட்டுங்கள். யார் தாக்கினார்கள் என்று சொல்லுங்கள். நாங்கள் அந்தக் குற்றத்தை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். உங்களைத் தாக்குகிறார்கள் என்றால் அது தனி மனிதனின் பிரச்சினையல்ல. ஆனால் நீங்கள் சொன்னீர்கள் முன்னாலே. எதற்காகச் சொன்னீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். ஆனால்.....

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஓர் உண்மையை இங்கே மறுக்க ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினர் முயற்சிக்கிறார். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே நிதிநிலை அறிக்கையைப் படிப்பதற்கு ஆரம்பித்த உடனேயே, அவருடைய கைகளிலிருந்து அந்தப் புத்தகத்தை இழுத்ததும், ஒரு மாண்புமிகு.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வேண்டாமே, விளக்க வேண்டாமே.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிலை தான் இன்றைக்கும் ஓர் ஒழுங்கான அரசியலுக்கு வழிவகுக்குமே தவிர வாதத்திற்கு வாதம், விவாதத்திற்கு விவாதம் என்று ஒருவருக்கொருவர் குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொல்வது நிச்சயமாகப் பலன் தராது. இந்த நிலைமையை இன்றைக்கு எப்படிக்கடைப்பிடிக்கிறார்களோ, அதுதான் பாராட்டிப் போற்றப்பட வேண்டிய ஒன்று என்கிற என்னுடைய உணர்வினைச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுடைய தொகுதிக்கு வந்தால் 5 மணித் துளிகள் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் தலைவர் என்ற முறையில் இட்ட ஆணையை ஏற்றுக்கொண்டு நான் இந்தப் பிரச்சினையை வேறு ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் பேசலாம் என்று இருக்கிறேன் என்று சொல்லி, என்னை நினைவுபடுத்தியமைக்கு நன்றி சொல்லி, நான் தேர்தலில் நின்று வெற்றி பெற்று வந்துள்ள மதுரை கிழக்குத் தொகுதி பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல முன்வருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நானும் அந்தப் பகுதியிலே குடியிருந்தவன்.

[1989 ஏப்ரல் 1]

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்களும் குடியிருந்த அந்தத் தொகுதியிலே கடுமையான வறட்சி நிலவுகிறது. இன்றைக்கு அங்கே இருப்பவர்களுக்கு குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லை என்கிற நிலை இருக்கிறது. குறிப்பாக மகால் பகுதியில் இருப்பவர்களும், பந்தடி பகுதியில் இருப்பவர்களும், முனி ரோடு பகுதியில் இருப்பவர்களும் குடிப்பதற்கு தண்ணீர் இல்லாமல் தண்ணீருக்காக அலைகிறார்கள். அங்கே யுள்ள மக்கள் குடிதண்ணீர் வேண்டும், குடிதண்ணீர் வேண்டும் என்று அலைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். அவர் எங்களுக்கு எல்லாவகையிலும் உதவி செய்வார் என்ற நம்பிக்கையில் இருக்கிறேன். தினசரி அங்கே போராட்டம் நடைபெறுகிறது. மதுரை மாநகராட்சி இன்றைக்கு மிகப் பெரிய மாநகராட்சியாக இருந்தாலும்கூட, குடிதண்ணீர் கிடைக்காத காரணத்தால் அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் அல்லல் படுகிறார்கள். அந்த நிலைமையை எல்லாம் மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே உங்கள் மூலமாக, உங்கள் துணையோடு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வேன். தயவுசெய்து அங்கே இருக்கிற நெருக்கடி நிலையை, தண்ணீர் கிடைக்காத நிலையை மாற்ற உடனடியாக முயற்சி எடுங்கள். இன்றைக்கு அங்கேயிருக்கிற சில குட்டி அதிகாரிகள் அங்குள்ள மக்களிடம் இரட்டை இலைக்கு ஓட்டுப் போட்டதால் உங்களுக்கு தண்ணீர் கிடைக்காது என்று சொல்கிற நிலை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : என்னுடைய பகுதிக்கும், மத்திய தொகுதிக்கும் கொடுத்துவிட்டு கிழக்குத் தொகுதியை மட்டுமா ஒதுக்கிவிடுகிறார்கள்?

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதிலேதான் தவறுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அங்கேயுள்ள குழாய்களில் வால்வ் சிஸ்டம் வைத்திருக்கிறார்கள். மேற்கு தொகுதிக்கும், மத்திய தொகுதிக்கும் தண்ணீரை விட்டுவிட்டு கிழக்கு தொகுதிக்கு மட்டும் தண்ணீர் வராமல் வால்வை திருப்பி விடுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய தொகுதிக்குத் தண்ணீர் தேவை என்று கேட்பதிலே ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் அவர்கள் இங்கே பேசும்போது மதுரை மேற்கு மற்றும் மத்திய தொகுதிக்குத் தண்ணீரை விட்டுவிட்டு கிழக்குப் பகுதிக்குத் தண்ணீர் விடாமல் திருப்பி விடுகிறார்கள் என்று சுட்டிக்காட்டியதால்தான் நான் இங்கே அதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மதுரை மாநகராட்சியில் ஏற்பட்டுள்ள தண்ணீர் பற்றாக்குறையைப் போக்க மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்றைக்கு 70 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மதுரை மாநகராட்சி பகுதி பூராவும் இன்றைக்கு ஆழ்க் குழாய் கிணறுகள் அமைக்கும் பணி எல்லா வகையிலும்

1989 ஏப்ரல் 1] [திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம்]

நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. கிழக்குத் தொகுதி, மேற்குத் தொகுதி என்கிற பாகுபாடு ஏதும் இல்லாமல் எல்லா இடங்களிலும் அத்தகைய பணி மாநகரம் பூராவும் நடைபெற்று வருகிறது. அதுபோல தண்ணீர் அளவையும் அதிகமாக ஆக்கி வழங்க வேண்டுமென்ற முயற்சியும் கடுமையாக மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே கூட கல்லார் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டு, அதனை அமல்படுத்துவதற்கான சூழ்நிலைகள் உருவாக்கப்படும். அதற்காக கேரளாவிலுள்ள அமைச்சர்களோடு தொடர்பு கொண்டு பேச்சுவார்த்தை நடத்தவும் தயாராக இருக்கிறோம் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு நடவடிக்கைகள் மதுரை மாநகராட்சியினுடைய குடிதண்ணீர் பஞ்சத்தைப் போக்குவதற்காக இந்த அரசு எடுத்த பிறகும் அதிலே கிழக்கு, மேற்கு என்று உறுப்பினர் பேச வேண்டிய அவசியமும் இல்லை, அது நியாயமும் இல்லை, தேவையும் இல்லை.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இதனை எடுத்துச் சொல்லக் காரணம், என்னுடைய கிழக்கு தொகுதியிலே குடிதண்ணீர் வரவில்லை என்று சொல்கிற நேரத்தில், அதுபற்றி மக்கள் கேட்கும்போது, சில அதிகாரிகள் சாதாரணமாக ஒன்றை பேசுகிறார்கள். இரட்டை இலைக்குத்தானே ஓட்டுப் போட்டீர்கள். ஆகவே உங்களுக்கு தண்ணீர் வராது. யாருக்கு நீங்கள் ஓட்டுப் போட்டீர்களோ அவரிடமே சென்று கேளுங்கள் என்று சொல்கிற நிலை இருப்பதால்தான் நான் அதை இங்கே குறிப்பிட்டேன். மேற்கு மற்றும் மத்திய தொகுதியில் இப்பிரச்சினை இல்லை. ஆனால் மகால் பகுதியில் தண்ணீர் இல்லை. அது மதுரை கிழக்கு தொகுதியில்தான் வருகிறது. அதுபோல முனி ரோட்டிலும் தண்ணீர் வருவதில்லை. இந்த இடங்களில் எல்லாம் தினசரி மறியல் போராட்டம் நடைபெறுகிறது. இத்தகைய நிலையை எல்லாம் மாற்றி, நீங்கள் அறிவிக்கின்ற திட்டங்கள் எல்லாம், இன்றைக்கு இருக்கிற தேவையில் உடனடி, அத்தியாவசிய தேவை எவை என்று பார்த்தால் அது குடிதண்ணீர் தேவையாக இருப்பதால், குடிதண்ணீர் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய என்ன நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறீர்கள், அந்தத் திட்டங்கள் என்பது எந்தக் காலத்திலே வரப் போகின்றன என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-30)

மழைக் காலத்தில் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியாது. உடனடியாகத் தண்ணீர் கிடைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இப்போது வாய்ப்பு இவ்வளவுதான் என்று நீங்கள் முடிப்பதற்கு முன்னாலேயே முடித்துக்கொண்டு, வேறொரு வாய்ப்பில் பேச அனுமதி தர வேண்டுமென்று கேட்டு, அமைகிறேன்.

[1989 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, 1989 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 3 ஆம் நாள், திங்கட்கிழமை காலை 9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-31 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

5. அவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்.

35. நகராட்சி நகரியங்களில் வரி விதிப்பு மேல்முறையீட்டு குழுக்களை அமைப்பது குறித்து நகராட்சி நிர்வாகம் — குடிநீர் வழங்கல் துறையின் 1988 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 25 ஆம் நாளிட்ட 995 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை. (1920 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தின் [தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1920) 304(2) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது.]

36. திருச்சி, ஹொலி பேமிலி ஹான்செனோரியத்திற்கு சொந்தமான சில வண்டிகளுக்கு சலுகை முறையில் வரிவிதிப்பது குறித்து உள் (போ. 1), துறையின் 1986 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 21 ஆம் நாளிட்ட 3220 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [1974 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 13/1974) 25(2) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிக்கைகள், ஏனைய தாள்கள்.

46. 1982 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 5 ஆம் நாளன்று பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற வீட்டுவசதி — நகர்ப்புற வளர்ச்சித் துறையின் 1981 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 13 ஆம் நாளிட்ட 179 ஆம் எண் அரசாணைக்கான பிழை திருத்தம்.

47. 1982 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 7 ஆம் நாளன்று பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற வீட்டுவசதி—நகர்ப்புற வளர்ச்சித் துறையின் 1981 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 10 ஆம் நாளிட்ட 253 ஆம் எண் அரசாணைக்கான பிழை திருத்தம்.